

เจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของครูและนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3
โรงเรียนสตรีนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี

ปริญญาณิพนธ์
ของ
อังค้วรา ชีราทรง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

พฤษภาคม 2549

เจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของครูและนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3
โรงเรียนสตรีนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี

บทคัดย่อ
ของ
อังคณา ชีราทรง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

พฤษภาคม 2549

อังค์วรา ธีราทรง. (2549). เจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของครูและนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3
โรงเรียนสตรีนันทบุรี จังหวัดนันทบุรี. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณะกรรมการควบคุม :
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยล้อมแสง, รองศาสตราจารย์เวรณี กรีทอง

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของครูและ
นักเรียนโรงเรียนสตรีนันทบุรี จังหวัดนันทบุรี ปี 2548 จำแนกตามตัวแปรครู ได้แก่ เพศ เชื้อชาติ
การมีวุฒิทางการศึกษา และระดับการศึกษา จำแนกตามตัวแปรนักเรียน ได้แก่ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน นิสัยทางการเรียน ลักษณะมุ่งอนาคต และเจตคติต่อภาษาอังกฤษ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นครูโรงเรียนสตรีนันทบุรี จำนวน 10 คน เป็นชาย 5
คน เป็นหญิง 5 คน และเป็นนักเรียนในโครงการภาคภาษาอังกฤษช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสตรีนันทบุรี
จำนวน 120 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย สำหรับครู ได้แก่ แบบสอบถามเจตคติต่อโครงการภาค
ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ได้แก่ แบบสอบถามเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ
แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต และแบบสอบถามเจตคติต่อ
ภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความ
แปรปรวนแบบทิศทางเดียว

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังต่อไปนี้

1. ครูโรงเรียนสตรีนันทบุรี จังหวัดนันทบุรี มีเจตคติปานกลางต่อโครงการภาค
ภาษาอังกฤษ
2. นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสตรีนันทบุรี จังหวัดนันทบุรี มีเจตคติทางบวกต่อ
โครงการภาคภาษาอังกฤษ
3. ครูและนักเรียนมีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติ
4. การวิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของครูโรงเรียนสตรี
นันทบุรี จังหวัดนันทบุรี โดยจำแนกตามตัวแปร ได้ผลดังนี้
 - 4.1 ครูชายและครูหญิงมีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติ
 - 4.2 ครูที่มีเชื้อชาติต่างกันมีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติ
 - 4.3 ครูที่มีวุฒิทางการศึกษาและครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษามีเจตคติต่อโครงการภาค
ภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
 - 4.4 ครูที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีและครูที่มีระดับการศึกษาปริญญาโทมีเจตคติต่อ
โครงการภาคภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5. การวิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนสตรีนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี โดยจำแนกตามตัวแปร ได้ผลดังนี้

5.1 นักเรียนที่มีระดับชั้นต่างกันมีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางมีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.3 นักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดี และนักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดีพอใช้มีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.4 นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมาก และนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตปานกลางมีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.5 นักเรียนที่มีเจตคติทางบวกต่อภาษาอังกฤษ และนักเรียนที่มีเจตคติปานกลางต่อภาษาอังกฤษมีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ATTITUDE TOWARDS ENGLISH PROGRAM OF TEACHERS AND THE THIRD
LEVEL SECONDARY GRADE 1 – 3 STUDENTS AT SATRINONTHABURI
SCHOOL, NONTABURI PROVINCE

AN ABSTRACT
BY
ANGWARA TEERASONG

Presented in Partial fulfillment of the Requirements for the Master
of Education degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University
May 2006

Angwara Teerassong. (2006). *Attitude Towards English Program of Teachers and The Third Level Secondary Grade 1 – 3 Students at Satrinonthaburi School, Nonthaburi Province*. Master Thesis, M.Ed. (Educational Psychology). Bangkok : Graduated School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Assist. Prof. Pannarat Ploylearmsang ,Assoc. Prof. Waythanee Greethong.

The purposes of this research were to study and compare of attitude towards English program of teachers and the third level secondary grade 1 – 3 students at Satrinonthaburi School, Nonthaburi Province. The following variables of teacher were gender , racing. academic education and educational level. The following variables of students were class level, learning achievement, studying habit, further orientation and attitude towards English subject.

The samples were 10 teachers; 5 males and 5 females and 120 students of the third level secondary grade 1 – 3 students at Satrinonthaburi School, Nonthaburi Province. The research instruments for teachers was attitude towards English program questionnaires and for the students were attitude towards English program questionnaires , studying habit questionnaires , further orientation questionnaires and attitude towards English subject questionnaires. The data was analyzed by t-test and one way analysis of variance.

The results were as follows :

1. The attitude towards English program got moderate level of teachers at Satrinonthaburi School, Nonthaburi Province.

2. The attitude towards English program got positive level of the third level secondary grade 1 – 3 students at Satrinonthaburi School, Nonthaburi Province.

3. There were no significantly correlation of attitude towards English program between teachers and students.

4. A comparative analysis of the teachers' attitude towards English program in the following variables were as follows :

- 4.1 There was no significantly difference of attitude towards English program between male and female teachers .

- 4.2 There were no significantly difference of attitude towards English program among different teachers 'racing.

4.3 There were no significant difference of the attitude towards English program among different teachers' academic education.

4.4 There were no significant differences of the attitude towards English program among different teachers' educational.

5. A comparative analysis of the Impact of the attitude towards English program of the third level secondary grade 1 – 3 students in the following variables were as follows :

5.1 There were significant difference of the attitude towards English program among different the third level secondary grade 1 – 3 students ' class level at .01 level: matthayom suksa III and matthayom suksa I, matthayom suksa II and matthayom suksa I and matthayom suksa II and matthayom suksa III at .05 level, respectively.

5.2 There was significant difference of the attitude towards English program among different the third level secondary grade 1 – 3 students ' learning achievement at .01 level.

5.3 There was significant difference of the attitude towards English program among different the third level secondary grade 1 – 3 students ' studying habit at .01 level.

5.4 There were significant differences of the attitude towards English program among different the third level secondary grade 1 – 3 students ' further orientation at .01 level.

5.5 There were significant differences of the attitude towards English program among different the third level secondary grade 1 – 3 students ' attitude towards English subject at .01 level.

เจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของครูและนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3
โรงเรียนสตรีนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี

ปริญญานิพนธ์
ของ
อังคณา ชีราทรง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

พฤษภาคม 2549

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยล้อมแสง ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์เวรณี กรีทอง กรรมการควบคุม ปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ชูชีพ อ่อนโคกสูง และอาจารย์ ดร. พาสนา จุฬรัตน์ กรรมการสอบปากเปล่าที่แต่งตั้งเพิ่มเติมได้กรุณาให้คำปรึกษา แนวคิด และข้อเสนอแนะ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องด้วยความเมตตาอย่างสูง ซึ่งผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ และอาจารย์ ดร. พาสนา จุฬรัตน์ ที่ให้ความกรุณาแก้ไขข้อบกพร่องในการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตลอดจนให้คำแนะนำและชี้ข้อบกพร่องต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยเป็นอย่างยิ่ง

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีรัตนบุรี นายสุวรรณ แก้วฝ่าย ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการอนุญาตให้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ขอขอบพระคุณ อาจารย์อังสนา นาคสวัสดิ์ ที่ให้ความร่วมมือตลอดจนอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยดีตลอดมา ผู้วิจัยซาบซึ้งในความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง และขอขอบคุณนักเรียนโรงเรียนสตรีรัตนบุรีที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามด้วยดีตลอดมา

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตบูรพา (พิบูลย์บำเพ็ญ) ในการให้ความอนุเคราะห์ และอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลเพื่อการหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ในภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษาทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ตลอดจนอบรมสั่งสอน และปลูกฝังคุณธรรมความดีรวมทั้งการให้ความรัก ความเอาใจใส่ แก่ผู้วิจัยเสมอมา

ผู้วิจัยขอขอบคุณ พี่ๆ เพื่อนๆ จิตวิทยาการศึกษาทุกคน ที่ให้ความช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจที่ดีซึ่งกันและกันตลอดมา

ท้ายที่สุดนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อวัชรชัย ชีราทรง คุณแม่วัลลภา ชีราทรง ที่ให้การสนับสนุนการเรียน และให้ทุนทรัพย์ในด้านการเรียนแก่ผู้วิจัยตลอดมา ตลอดจนความรัก ความห่วงใย ความเอาใจใส่ และกำลังใจที่มีค่ายิ่งแก่ผู้วิจัยตั้งแต่ต้นจนปัจจุบัน เป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยในการศึกษาค้นคว้าจนปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จด้วยดี

อังคิรา ชีราทรง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	4
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
สมมุติฐานของการวิจัย.....	9
 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	 10
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ.....	10
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ.....	10
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ.....	21
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าของครู	25
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าของครู.....	25
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าของครู.....	25
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	
ของนักเรียน.....	30
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	
ของนักเรียน.....	30
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	
ของนักเรียน.....	30
 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	 48
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	48
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	48
วิธีการสร้างเครื่องมือ.....	49
การหาคุณภาพเครื่องมือ.....	61
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	62
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	62

สารบัญ (ต่อ)

บทที่

3 (ต่อ)	หน้า
สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย.....	64
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
การเสนอผลการวิจัย.....	64
ผลการวิจัย.....	65
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	74
ความมุ่งหมายของการวิจัย	74
สมมติฐานของการวิจัย.....	74
ขอบเขตของการวิจัย.....	74
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	75
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	75
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	76
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	76
อภิปรายผล.....	77
ข้อเสนอแนะ.....	84
บรรณานุกรม.....	86
ภาคผนวก.....	98
ภาคผนวก ก.	99
ภาคผนวก ข.	121
ภาคผนวก ค.....	127
ประวัติย่อผู้วิจัย	131

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงค่าเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของครูและนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสตรีนนทบุรี.....	65
2 แสดงค่าสถิติพื้นฐานของเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของครู.....	66
3 แสดงค่าสถิติพื้นฐานของเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของนักเรียน.....	67
4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของครู และนักเรียน.....	68
5 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเจตคติต่อโครงการ ภาคภาษาอังกฤษของครูจำแนกตามเพศ การมีวุฒิการศึกษา และระดับการศึกษา.....	69
6 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน แบบทิศทางเดียว เจตคติต่อ โครงการภาคภาษาอังกฤษของครู จำแนกตามเชื้อชาติ.....	70
7 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเจตคติต่อโครงการภาค ภาษาอังกฤษของนักเรียนจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	70
8 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเจตคติต่อโครงการภาค ภาษาอังกฤษของนักเรียนจำแนกตามนิสัยทางการเรียน.....	71
9 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเจตคติต่อโครงการภาค ภาษาอังกฤษของนักเรียนจำแนกตามลักษณะมุ่งอนาคต.....	71
10 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเจตคติต่อโครงการภาค ภาษาอังกฤษของนักเรียนจำแนกตามระดับเจตคติต่อภาษาอังกฤษ.....	72
11 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเจตคติต่อโครงการภาค ภาษาอังกฤษของนักเรียนจำแนกตามระดับชั้น.....	72
12 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของเจตคติต่อโครงการ ภาคภาษาอังกฤษของนักเรียนตามระดับชั้นตามวิธีของ Scheffe'	73
13 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามเจตคติต่อโครงการ ภาคภาษาอังกฤษของครู.....	122
14 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามเจตคติต่อโครงการ ภาคภาษาอังกฤษของครู.....	122
15 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามเจตคติต่อโครงการ ภาคภาษาอังกฤษของครู.....	123

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
16 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามเจตคติต่อโครงการ ภาคภาษาอังกฤษของนักเรียน.....	123
17 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามเจตคติต่อโครงการ ภาคภาษาอังกฤษของนักเรียน.....	124
18 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามเจตคติต่อโครงการ ภาคภาษาอังกฤษของนักเรียน.....	124
19 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน.....	125
20 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต.....	125
21 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามเจตคติต่อภาษาอังกฤษ	126
22 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามเจตคติต่อภาษาอังกฤษ	126
23 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามเจตคติต่อภาษาอังกฤษ	126

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 แสดงองค์ประกอบของเจตคติ.....	16
--------------------------------	----

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในโลกปัจจุบันเป็นยุคข้อมูลข่าวสาร ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งที่มีความสำคัญในการติดต่อสื่อสาร เชื่อมโยงข้อมูลและระบบสารสนเทศทั่วโลก และเป็นภาษากลางในการติดต่อสื่อสารระหว่างชาติต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งในประชาคมโลกที่ได้รับผลกระทบอย่างมาก จากการเจริญเติบโตของเทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีสร้างสภาพโลกไร้พรมแดนหรือโลกาภิวัตน์ขึ้น ทุกวันจะมีสารสนเทศเข้ามายังประเทศไทย สังคมไทย และคนไทย สารสนเทศเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาสากล ประเทศไทยในปัจจุบันนี้มีการติดต่อสื่อสารกันทั่วโลก ภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งจำเป็นในการติดต่อสื่อสาร การติดต่อสื่อสารด้วยภาษาที่มีความเป็นสากลหรือภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งจำเป็น (กิตติชาติ งามจิตต์อำไพ. 2546: 1) และประเทศไทยกำลังมีความเจริญก้าวหน้า และมีการติดต่อค้าขายกับต่างประเทศมากขึ้น ยิ่งในอนาคตการค้าขายกับต่างประเทศจะยิ่งมีการแข่งขันกันมากยิ่งขึ้น เพราะเป็นผลมาจากการตกลงกันเรื่องการค้าเสรีระหว่างประเทศ ต้องอาศัยภาษาสากล เช่น ภาษาอังกฤษมากขึ้น ทั้งในเรื่องธุรกิจการค้า การติดต่อระหว่างบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2539 ที่ว่าเพื่อให้สามารถพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอย่างต่อเนื่องตลอดแนว สามารถนำไปใช้ในการศึกษา หรือนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ ระบบการศึกษาไทยในขณะนี้จึงต้องพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของคนไทยอยู่ในระดับที่จะรับและเข้าใจสารสนเทศภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี ตลอดจนสามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารไปยังประชาคมได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ความสามารถทางภาษาอังกฤษของคนไทยจะช่วยให้ประเทศไทยติดต่อกับประชาคมโลกได้ด้วย ความเข้าใจอันดี อันจะก่อให้เกิดสันติสุขในสังคมโลกยุคโลกาภิวัตน์

ประเทศไทยได้จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างเป็นระบบ มาเป็นเวลากว่าร้อยปี (กรมวิชาการ. 2539: 1) ตั้งแต่มีพระราชบัญญัติการสอนวิชา พุทธศักราช 2433 หลักสูตรภาษาอังกฤษได้รับการพัฒนาปรับปรุงไปตามกระแสความต้องการของสังคม และพัฒนาการของวิทยาการเกี่ยวกับการเรียนรู้มาโดยตลอด ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ซึ่งได้ปรับปรุงฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533 ได้จัดให้ภาษาอังกฤษเป็นกิจกรรมให้ผู้เรียนเลือกเรียนในกลุ่มประสบการณ์พิเศษในระดับประถมศึกษา และเป็นวิชาเลือกเสรีในระดับมัธยมศึกษา ซึ่งผู้เรียนจะเลือกเรียนหรือไม่ก็ได้เช่นกัน การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้ได้มาตรฐานขั้นพื้นฐานอันเป็นเรื่องจำเป็นสำหรับการวางแผนการศึกษาของชาติจึงประสบปัญหาตราบจนปัจจุบัน

ปัญหาของการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของคนไทยและพยายามที่จะปรับปรุงให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อเนื่องตลอดแนวตั้งแต่ประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา พัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับที่สามารถจะติดต่อสื่อสารได้ โดยสามารถรับและส่งสาร มีความรู้ความเข้าใจสารสนเทศต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี กล่าวคือ รู้พอที่จะเลือกสารสนเทศมาก่อให้เกิดประโยชน์แก่การพัฒนาความรู้ ความคิดของตนในสังคมโลก อันจะนำไปสู่การพัฒนาประเทศในที่สุด การพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้ที่เข้ารับการศึกษา จึงเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งในสังคมปัจจุบัน ที่มนุษย์จะต้องอาศัยภาษาอังกฤษในการติดต่อแลกเปลี่ยนข่าวสารสารสนเทศด้วยความเข้าใจซึ่งกันและกันอย่างถ่องแท้ อันจะนำไปสู่สันติสุขของโลกในยุคสังคมข่าวสาร

ดังนั้นเพื่อรองรับกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝน พัฒนาในด้านภาษาอังกฤษตั้งแต่เริ่มต้น เพราะภาษาเป็นเรื่องของทักษะ (skill) ที่ต้องใช้ระยะเวลาในการฝึกฝน และปฏิบัติ การศึกษาขั้นพื้นฐาน และยังเป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาระดับสูงขึ้นไปด้วย (กองวิจัยการศึกษา. 2531: 1) และการสอนภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการจัดการศึกษาเพื่อรองรับความก้าวหน้าทางวิทยาการสื่อสารในกระแสโลกาภิวัตน์ (กรมวิชาการ. 2543: 4) และปัญหาในเรื่องทักษะทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่ผ่านมาพบว่าผู้เรียนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาเป็นระยะเวลาประมาณ 6 ปี ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ (เนตรปรียา มุสิกไชย. 2545: 15) หรือพูดได้แต่ไม่สามารถสื่อสารได้ดีเท่าที่ควร

ทางเลือกหนึ่งของการจัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ในการพัฒนา และเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียนในด้านวิชาการ และทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ ให้ตรงกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของหน่วยงาน ตามแนวโน้มตลาดแรงงานและการแข่งขันในโลกแห่งการติดต่อสื่อสาร โดยไม่จำเป็นต้องไปศึกษาต่อต่างประเทศ หรือเข้าเรียนในโรงเรียนหลักสูตรนานาชาติ ซึ่งจะช่วยลดค่าใช้จ่ายในการลงทุนทางการศึกษาของผู้เรียน ผู้ปกครอง ลดการไหลออกของเงินตราสู่ต่างประเทศ และเป็นอีกทางเลือกหนึ่งของการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นการลงทุนทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการได้อนุมัติในปี พ.ศ. 2537 ให้โรงเรียนเอกชนและปี พ.ศ. 2541 โรงเรียนของรัฐบาล ได้จัดโครงการภาคภาษาอังกฤษ ในทุกระดับการศึกษา ตั้งแต่ชั้นอนุบาล ประถม และมัธยม หรือแม้แต่อุดมศึกษา แต่เท่าที่ผ่านมาก็ยังมีปัญหาเกี่ยวกับคุณภาพในการจัดการศึกษา เนื่องจากการพัฒนาทางด้านวิชาการ ทั้งในด้านพัฒนาบุคลากร และการพัฒนาประสิทธิภาพการสอน ยังไม่สามารถดำเนินการได้อย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง การบริหารงานด้านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร การนิเทศทั้งภายในและภายนอกยังไม่มีประสิทธิภาพเนื่องจากขาดระบบสารสนเทศที่ดี ที่ช่วยในการตัดสินใจ ปรับปรุง พัฒนางาน ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นปัจจัยที่ช่วยลดโอกาสการสูญเสียในการตัดสินใจ และจะนำไปสู่ความรวดเร็วคล่องตัวในการประเมินผลภายในของสถาบัน (สมคิด พรหมจ้อย และสุพัตร์ พิบูลย์. 2544: 116)

โรงเรียนสตรีนนทบุรี ได้จัดโครงการ การเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ (ภาคภาษาอังกฤษ) ตามการจัดการเรียนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ ของกระทรวงศึกษาธิการ ในปี พ.ศ. 2541 โรงเรียนได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการให้เปิดดำเนินการโครงการภาคภาษาอังกฤษแบบ

เตรียมความพร้อม (Mini English Program) ในปีการศึกษา 2546 และอนุมัติให้เปิดดำเนินการแบบเต็ม ดังนั้นเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะ ความชำนาญในการใช้ภาษาอังกฤษ และเพื่อเป็นการพัฒนาการจัดรูปแบบ (English Program) ในปีการศึกษา 2547 การศึกษาโครงการภาคภาษาอังกฤษของโรงเรียนสตรีนนทบุรี ในระดับมัธยมศึกษาสำหรับการเตรียมความพร้อมทางด้านทักษะภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียน เพื่อเป็นทางเลือกใหม่ให้แก่ผู้ปกครอง ที่ประสงค์จะให้บุตรหลานได้รับการพัฒนาด้านภาษาและเทคโนโลยี โดยไม่ต้องส่งบุตรหลานไปเรียนในต่างประเทศ และประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการศึกษาเจตคติต่อการจัดการศึกษาโครงการภาคภาษาอังกฤษ จะทำให้ผู้บริหารโครงการ ครูผู้สอน และนักเรียนได้รับทราบเจตคติต่อการจัดการศึกษาโครงการภาคภาษาอังกฤษ เพื่อดำเนินการพัฒนาหลักสูตรการจัดการศึกษาโครงการภาคภาษาอังกฤษให้บรรลุตามวัตถุประสงค์

จากการทำการสำรวจเบื้องต้นเกี่ยวกับเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี จำนวน 30 คน ได้รับคืนมาจำนวน 30 คน โดยใช้แบบสอบถามปลายเปิดจำนวน 3 ข้อ ดังนี้

ข้อที่ 1 ถามว่า “ท่านคิดอย่างไรกับโครงการภาคภาษาอังกฤษ” ผลการสำรวจพบว่า นักเรียนคิดว่าจะได้รับประโยชน์จากโครงการภาคภาษาอังกฤษ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 73 ได้แก่ ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน ได้สนทนากับครูชาวต่างชาติ นักเรียนคิดว่าการเรียนการสอนโครงการภาคภาษาอังกฤษยาก จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 27 ได้แก่ มีพื้นฐานทางภาษาอังกฤษไม่ดี ไม่กล้าพูดคุยกับชาวต่างชาติ

ข้อที่ 2 ถามว่า “ท่านรู้สึกอย่างไรเมื่อเข้ารับการศึกษาในโครงการภาคภาษาอังกฤษ” ผลการสำรวจพบว่า นักเรียนรู้สึกดีเมื่อเข้ารับการศึกษาในโครงการภาคภาษาอังกฤษ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 57 ได้แก่ ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับครู และในการเรียนการสอน นักเรียนรู้สึกไม่ชอบเมื่อเข้ารับการศึกษาในโครงการภาคภาษาอังกฤษ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 43 ได้แก่ ไม่สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ดีเท่าที่ควร ฟังครูไม่เข้าใจ ครูสอนเร็วเกินไป

ข้อที่ 3 ถามว่า “ท่านทำอย่างไรเมื่อเกิดปัญหาในการเรียน” ผลการสำรวจพบว่า นักเรียนต้องตั้งใจเรียนมากขึ้น จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 83 ได้แก่ ทบทวนบทเรียนเสมอ ตั้งใจฟังขณะครูสอน มีสมาธิในการเรียน ท่องศัพท์ให้มากขึ้น

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี มีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษแตกต่างกัน กล่าวว่าเป็นความโน้มเอียงทางด้านจิตใจภายในที่แสดงออกให้เห็นเป็นพฤติกรรม นอกจากนี้ เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์ (2520 : 40-41) ธีระพร อูวรรณโณ (2528 : 36-37) ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520 : 3-4) และล้วน สายยศ (2530 : 2-3) ได้รวบรวมองค์ประกอบของเจตคติไว้ 3 ประการ ซึ่งประกอบด้วย 1.องค์ประกอบด้านปัญญา (Cognitive Component) มีส่วนประกอบย่อย คือ ด้านความเชื่อ ความรู้ ความคิด และความคิดเห็นที่บุคคลมีต่อที่หมายของเจตคติ (Attitude Object) 2.องค์ประกอบด้านอารมณ์ความรู้สึก (Affective Component) หมายถึง ความรู้สึกชอบ – ไม่ชอบ หรือทำที่ที่ดี – ไม่ดี ที่บุคคลมีต่อที่หมายของเจต

คติ 3.องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) หมายถึง แนวโน้มหรือความพร้อมที่บุคคลจะปฏิบัติต่อที่หมายของเจตคติ ธีรภูมิ เอกะกุล (2542 : 10) กล่าวว่า การที่บุคคลใดเกิดเจตคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้น ไม่ว่าจะเป็นทางด้านบวกหรือลบก็ตามบุคคลนั้นจะต้องผสมผสานคุณลักษณะย่อยหลายๆ อย่าง เช่น การรับรู้ การประเมินค่า ความซาบซึ้ง ความสนใจ คุณลักษณะเหล่านี้จะรวมตัวกันขึ้นเป็นความรู้สึกและเจตคติของบุคคลนั้นขึ้นอยู่กับ 3 องค์ประกอบ ดังนี้ 1.ความรู้ (Cognitive Component) บุคคลใดจะมีเจตคติต่อสิ่งใดได้บุคคลนั้นจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในสิ่งนั้นก่อน เพื่อใช้เป็นรายละเอียดสำหรับให้เหตุผลในการที่จะสรุปเป็นความเชื่อต่อไป 2.ความรู้สึก (Felling Component) เป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวกับความรู้สึกหรืออารมณ์ของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดหลังจากรับรู้และเข้าใจสิ่งนั้นแล้ว กล่าวคือเมื่อบุคคลใดรู้และเข้าใจเรื่องใด จะสรุปเป็นความเห็นในรูปการประเมินผลว่าสิ่งนั้นเป็นที่พอใจหรือไม่ สำคัญหรือไม่ดีหรือเลว ซึ่งเท่ากับเกิดอารมณ์ หรือความรู้สึกต่อสิ่งนั้น 3.ความโน้มเอียงที่จะปฏิบัติ (Action tendency Component) เป็นองค์ประกอบสุดท้ายที่รวมตัวมาจากความรู้และความรู้สึกที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด จนทำให้เกิดความโน้มเอียงที่จะปฏิบัติ หรือตอบสนองต่อสิ่งนั้น ในทิศทางที่สนับสนุน คล้อยตาม หรือ ขัดแย้งตามความรู้และความรู้สึกพื้นฐาน

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของครูและนักเรียนโรงเรียนสตรีนันทบุรี จังหวัดนันทบุรี

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของครูและนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสตรีนันทบุรี จังหวัดนันทบุรี
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของครูและนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสตรีนันทบุรี จังหวัดนันทบุรี
3. เพื่อศึกษาเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของครูตามตัวแปร เพศ เชื้อชาติ การมีวุฒิทางการศึกษา และระดับการศึกษา
4. เพื่อศึกษาเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสตรีนันทบุรี จังหวัดนันทบุรี ตามตัวแปร ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นิสัยทางการเรียน ลักษณะมุงอนาคต และเจตคติต่อภาษาอังกฤษ

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร อาจารย์ และผู้ที่เกี่ยวข้องในโรงเรียนในการจัดการศึกษาโครงการภาคภาษาอังกฤษ เพื่อให้สอดคล้องเหมาะสมต่อนักเรียนมากที่สุด โดยสามารถใช้ข้อมูลจากการวิจัย เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการวางแผนพัฒนาโครงการภาคภาษาอังกฤษให้บรรลุตามวัตถุประสงค์

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ ครูและนักเรียนในโครงการภาคภาษาอังกฤษ โรงเรียนสตรีนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี

1.1 ครูในโครงการภาคภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2548 จำนวน 10 คน เป็นครูชายจำนวน 5 คน และครูหญิงจำนวน 5 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

1.2 นักเรียนในโครงการภาคภาษาอังกฤษช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสตรีนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ปีการศึกษา 2548 จำนวน 120 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 53 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 40 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 27 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ

3.1.1 ตัวแปรที่เกี่ยวกับครูในโครงการภาคภาษาอังกฤษ ได้แก่

3.1.1.1 เพศ

3.1.1.2 เชื้อชาติ

3.1.1.3 การมีวุฒิทางการศึกษา

3.1.1.4 ระดับการศึกษา

3.1.2 ตัวแปรที่เกี่ยวกับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสตรีนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ปีการศึกษา 2548 ได้แก่

3.1.2.1 ระดับชั้น

3.1.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.1.2.3 นิสัยทางการเรียน

3.1.2.4 ลักษณะมุ่งอนาคต

3.1.2.5 เจตคติต่อภาษาอังกฤษ

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ เจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. โครงการภาคภาษาอังกฤษ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในทุกรายวิชา ยกเว้นภาษาไทย และเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับความเป็นไทย กฎหมายไทย ประเพณี และวัฒนธรรมไทย

2. เจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของครู หมายถึง ความรู้ ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมของครูที่มีต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ ซึ่งแบ่งได้ 3 ด้าน ได้แก่

2.1 เจตคติด้านความรู้ หมายถึง สิ่งที่ครูเข้าใจได้อย่างถูกต้องเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา และวิธีการเรียนต่างๆ ในโครงการภาคภาษาอังกฤษ

2.2 เจตคติด้านความรู้สึกรวมถึง ความชอบ ความพอใจต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ ทั้งด้านวิชา การเรียนการสอน บรรยากาศและนักเรียน

2.3 เจตคติด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม หมายถึง การตั้งใจสอน สนใจเอาใจใส่ คำนวณเพิ่มเติมความรู้ใหม่ๆ เข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการ รับผิดชอบแครงดูแลความประพฤติ วินัย สุขภาพและดูแลการศึกษาเล่าเรียนของนักเรียนตามที่ได้รับมอบหมาย รู้จักใช้สื่อการเรียนการสอนและเก็บอย่างถูกต้อง มีความรักความหวังดีต่อผู้เรียนไม่คำนึงถึงประโยชน์ตนเอง

3. เจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของนักเรียน หมายถึง ความรู้ ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ ซึ่งแบ่งได้ 3 ด้าน ได้แก่

3.1 เจตคติด้านความรู้ หมายถึง สิ่งที่นักเรียนเข้าใจได้อย่างถูกต้องเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา และวิธีการเรียนต่างๆ ในโครงการภาคภาษาอังกฤษ

3.2 เจตคติด้านความรู้สึก หมายถึง ความชอบ ความพอใจต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ ทั้งด้านวิชา การเรียนการสอน บรรยากาศและครูผู้สอน

3.3 เจตคติด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม หมายถึง การตั้งใจเรียน สนใจเอาใจใส่ อยากเรียนอยากรู้ ซักถามเมื่อมีข้อสงสัย ปฏิบัติตามที่ครูกำหนด

4. ตัวแปรที่เกี่ยวกับครูในโครงการภาคภาษาอังกฤษ ได้แก่ เพศ เชื้อชาติ การมีวุฒิทางการศึกษา ระดับการศึกษา ดังนี้

4.1 เพศ ได้แก่ เพศชายและเพศหญิง

4.2 เชื้อชาติ ได้แก่ เชื้อชาติไทย เชื้อชาติอื่นๆ

4.3 การมีวุฒิทางการศึกษา ได้แก่

4.3.1 มีวุฒิด้านการศึกษา

4.3.2 ไม่มีวุฒิด้านการศึกษา

4.4 ระดับการศึกษา ได้แก่

4.4.1 ปริญญาตรี

4.4.2 ปริญญาโท

4.4.3 ปริญญาเอก

5. ตัวแปรที่เกี่ยวกับนักเรียนในโครงการภาคภาษาอังกฤษ ได้แก่ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นิสัยทางการเรียน ลักษณะมุ่งอนาคต เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ดังนี้

5.1 ระดับชั้น ได้แก่

5.1.1 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1

5.1.2 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2

5.1.3 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3

5.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมที่แสดงถึงความสามารถของนักศึกษาซึ่งวัดผลการเรียนเฉลี่ยทุกรายวิชา เมื่อสิ้นภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

5.2.1 ผลการเรียนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 1.99 (ต่ำ)

5.2.2 ผลการเรียนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.00 – 2.99 (ปานกลาง)

5.2.3 ผลการเรียนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป (สูง)

5.3 นิสัยทางการเรียน หมายถึง การแสดงออกของนักเรียนเป็นประจำที่มีต่อการเรียน ได้แก่ การเข้าชั้นเรียนตรงเวลา ความสม่ำเสมอในการเข้าเรียน การทำงานที่ได้รับมอบหมาย การฝึกฝนและทบทวนเนื้อหาบทเรียน การซักถามข้อสงสัยต่อครูทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน

5.4 ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง ความคิด ความรู้สึก และการกระทำของนักเรียนที่สามารถคาดการณ์ไกล และเห็นความสำคัญของผลดีผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคตศึกษาแนวทางแก้ปัญหา วางแผนเพื่อเป้าหมายในอนาคต และปฏิบัติเกี่ยวกับอนาคต เพื่อไปสู่เป้าหมายที่ต้องการดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.4.1 ความสามารถคาดการณ์ไกลหวังผลที่อาจเกิดขึ้นจากการกระทำเกี่ยวกับการศึกษา และการประกอบอาชีพ

5.4.2 การศึกษาแนวทางแก้ปัญหาและวางแผนดำเนินการเพื่อเป้าหมายเกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบอาชีพในอนาคต

5.4.3 การรู้จักเลือกการกระทำและรอคอยผลที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตเกี่ยวกับการศึกษา การประกอบอาชีพ และการมีความเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อประสบความสำเร็จในชีวิต

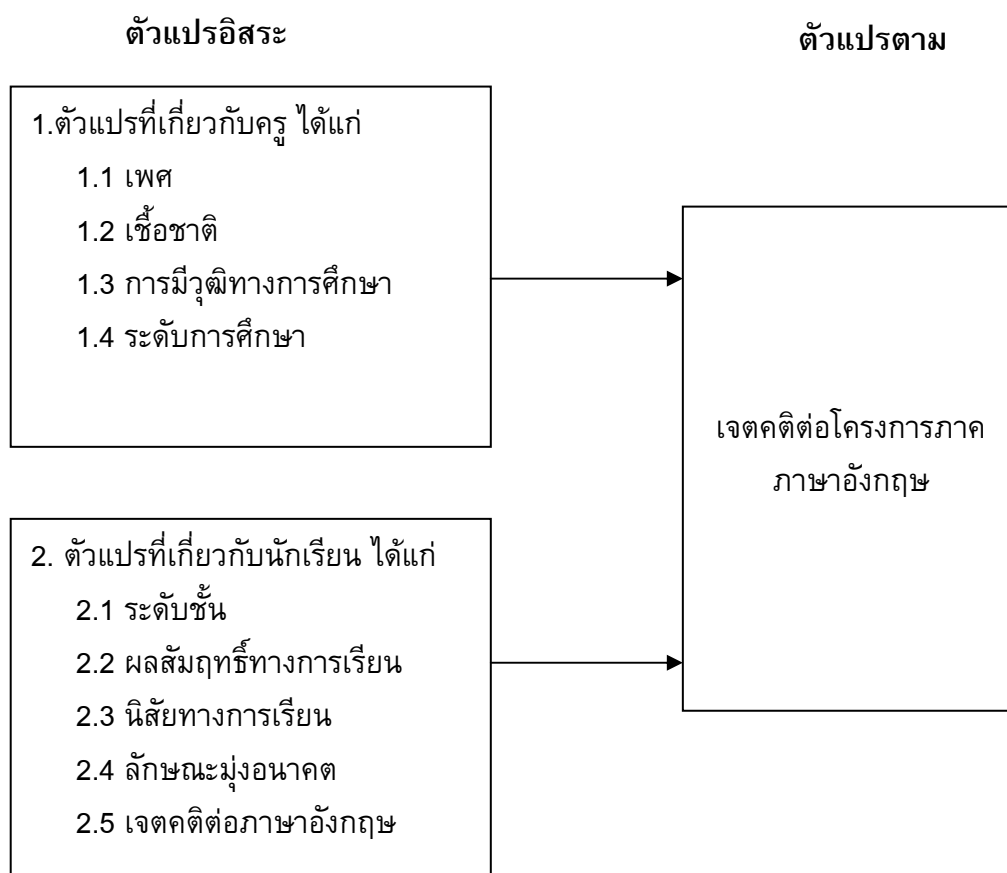
5.5 เจตคติต่อภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้ ความรู้สึก และแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อภาษาอังกฤษ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่

5.5.1 ด้านความรู้ ได้แก่ เนื้อหา โครงสร้าง ความสำคัญ และประโยชน์ของภาษาอังกฤษ

5.5.2 ด้านความรู้สึก ได้แก่ ความชอบ ความพอใจ ความสนใจ และความสนุกในการเรียนภาษาอังกฤษ

5.5.3 ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม ได้แก่ การเตรียมอุปกรณ์การเรียน เตรียมตัวให้พร้อมก่อนเรียน ตั้งใจเรียน ถามคำถาม พุดบทสนทนา มาเรียนสม่ำเสมอ ท่องศัพท์ เปิดพจนานุกรม ทบทวนบทเรียน และค้นคว้าเพิ่มเติมในการเรียนภาษาอังกฤษ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

เจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ โรงเรียนสตรีนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ในการวิจัยครั้งนี้พิจารณาจาก 2 กลุ่ม คือ กลุ่มครู และกลุ่มนักเรียน โดยผู้วิจัยคิดว่ากลุ่มครูและกลุ่มนักเรียน มีเจตคติทางบวกต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ และมีความสอดคล้องกัน นอกจากนี้กลุ่มครูน่าจะมีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษแตกต่างกันตามตัวแปร เพศ เชื้อชาติ การมีวุฒิการศึกษา และระดับการศึกษา และกลุ่มนักเรียนน่าจะมีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษแตกต่างกันตามตัวแปร ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นิสัยทางการเรียน ลักษณะมุ่งอนาคต และเจตคติต่อภาษาอังกฤษ จึงตั้งสมมติฐานของการวิจัยดังนี้

สมมติฐานของการวิจัย

1. ครูและนักเรียนมีเจตคติทางบวกต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ
2. เจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของครูและนักเรียนมีความสัมพันธ์กัน
3. ครูที่มีเพศ เชื้อชาติ การมีวุฒิทางการศึกษา และระดับการศึกษาต่างกัน มีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
4. นักเรียนที่มีระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นิสัยทางการเรียน ลักษณะมุ่งอนาคต และเจตคติต่อภาษาอังกฤษต่างกัน มีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าของครู
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าของครู
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าของครู
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าของนักเรียน
 - 3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าของนักเรียน
 - 3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าของนักเรียน

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ

1.1.1 โรงเรียนสองภาษาในต่างประเทศ

1.1.1.1 โรงเรียนสองภาษาในประเทศไทย

จากวารสารซินหัวเน็ตและปักกิ่ง (Xinhuanet and Beijing Review .2001 : 1-3) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้ประเทศจีนหันมาให้ความสนใจในเรื่องการเรียนแบบสองภาษาว่า เนื่องจาก การที่จีนได้เข้าเป็นประเทศสมาชิกในองค์การค้าโลก (WTO : The World Trade Organization) และการที่ปักกิ่งจะได้เป็นเจ้าภาพในการจัดกีฬาโอลิมปิกเกมส์ในปี 2008 ได้กระตุ้นให้คนจีนมาสนใจ ภาษาอังกฤษมากขึ้น

(1) ด้านหลักสูตร

หลักสูตรที่ใช้ในโรงเรียนสองภาษาที่จัดการเรียนการสอนโดยเอกชน โดยทั่วไปใช้หลักสูตรของประเทศอังกฤษหรือสหรัฐอเมริกา (SETTLER International, 2003)

(2) เกณฑ์การคัดเลือกครู

ครูต่างชาติที่จะทำการสอนได้ต้องได้รับประกาศนียบัตรรับรองจากกระทรวงศึกษาธิการของจีน โดยครูจะต้องจบการศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นอย่างน้อย มีประสบการณ์ในการสอน พร้อมจดหมายรับรอง และต้องไม่ได้ถือวีซ่าประเภทท่องเที่ยวหรือนักเรียน

1.1.1.2 โรงเรียนสองภาษาในประเทศคูเวต

จากเว็บไซต์ www.bbs.edu.kw ได้กล่าวถึงโรงเรียนสองภาษาในประเทศคูเวตซึ่งมีเพียงแห่งเดียวเท่านั้น นั่นคือ Al-Bayan Bilingual School โดยโรงเรียนได้ทำการจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีรายละเอียดดังนี้

(1) เป้าหมายของโรงเรียน

1. ใช้เนื้อหาในหลักสูตรเพื่อเตรียมนักเรียนเข้าสู่มหาวิทยาลัย และใช้วิธีการเรียนการสอนเพื่อเตรียมนักเรียนให้พร้อมกับการดำเนินชีวิต โดยใช้หลักสูตรที่มีมาตรฐานสูงและตอบสนองต่อความแตกต่างระหว่างผู้เรียน
2. ใช้กระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนมีความรู้สึกรับผิดชอบต่อสังคมของตนในขณะที่ยังให้ความสำคัญกับสังคมอื่นด้วย
3. โปรแกรมการศึกษาจะช่วยพัฒนาบุคลิกวิธีที่นักเรียนสามารถนำมาใช้ในการปรับตัวให้เข้ากับโลกแห่งความเป็นจริงที่มีความซับซ้อนมากขึ้น

(2) หลักสูตร

โรงเรียนได้พัฒนาหลักสูตรกลางขึ้น โดยแบ่งเป็น 4 ช่วงชั้น คือ ระดับก่อนประถมศึกษา (Preschool : Nursery & Kindergarten) ระดับประถมศึกษา (Elementary School : Grades 1-4) ระดับประถมศึกษาตอนปลายและมัธยมศึกษาตอนต้น (Middle School : Grades 5-8) ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (High School : Grades 9-12)

(3) ค่าบำรุงการศึกษา

ค่าบำรุงการศึกษาในโครงการโรงเรียนสองภาษามีค่าใช้จ่ายที่สูงมาก โดยมีค่าใช้จ่ายอยู่ระหว่าง 4,000-8,000 ดอลลาร์สหรัฐ

(4) การรับนักเรียน

ทางโรงเรียนจะพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยเพื่อดูความก้าวหน้าและทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในการเรียนและจากการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง

1.1.1.3 โรงเรียนสองภาษาในประเทศสเปน

จากเว็บไซต์ www.eurolic.net ได้กล่าวถึงโรงเรียนสองภาษาในประเทศสเปน รายละเอียดมีดังนี้

(1) เป้าหมาย

นักเรียนสามารถแสดงออกโดยใช้ภาษาอังกฤษ และภาษาสเปนได้อย่างถูกต้อง และตระหนักถึงวัฒนธรรมของทั้งสองชาติ

(2) เกณฑ์ที่ใช้ในการคัดเลือกโรงเรียน

1. เป็นโรงเรียนที่จัดการศึกษาภายใต้การบริหารงานของกระทรวงศึกษาธิการ
2. เป็นโรงเรียนที่อยู่ในเขตที่มีรายได้ต่ำ
3. เป็นโรงเรียนที่ครูและผู้ปกครองตกลงที่จะให้ความร่วมมือกับโปรแกรมนี้

(3) เกณฑ์ที่ใช้คัดเลือกนักเรียน

1. รายได้ของครอบครัวนักเรียน
2. บ้านของนักเรียนอยู่ใกล้โรงเรียน
3. การมีญาติพี่น้องศึกษาอยู่ในโรงเรียนนั้นๆ

(4) เกณฑ์ที่ใช้ในการคัดเลือกครู

1. การสัมภาษณ์จากกระทรวงศึกษาธิการและบริติช เคานซิล ในประเทศอังกฤษและประเทศสเปน
2. เป็นครูที่มีคุณสมบัติครบตามระบบการศึกษาของอังกฤษ
3. จบการศึกษาระดับปริญญาโทมรสาขการศึกษา (ระดับประถมศึกษาและปฐมวัย)
4. ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่
5. มีประสบการณ์ในการสอนเด็กระดับประถมศึกษาและปฐมวัย
6. มีความรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมสเปน

(5) หลักสูตร

หลักสูตรที่ใช้ในการเรียนการสอนเป็นการบูรณาการระหว่างหลักสูตรระดับประถมศึกษา และระดับปฐมวัยของประเทศอังกฤษ และสเปน โดยการทำการสอนเป็นภาษาอังกฤษ ประมาณ 35 เปอร์เซ็นต์ในวิชาดนตรี ศิลปะศึกษา พลศึกษา วิทยาศาสตร์ ภูมิศาสตร์ และประวัติศาสตร์ โดยอีก 65 เปอร์เซ็นต์ การจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาสเปน

จากรายละเอียดของโรงเรียนสองภาษาในต่างประเทศดังที่กล่าวมาแล้ว ทำให้ทราบว่าโรงเรียนสองภาษาในแต่ละประเทศมีรายละเอียดของโรงเรียนที่ต่างกัน แต่อย่างไรก็ตามทุกโรงเรียนก็มีวัตถุประสงค์เดียวกันคือต้องการพัฒนานักเรียนโดยเน้นในด้านการใช้ภาษาอังกฤษ และโรงเรียนสองภาษาในโลกต่างก็ประสบปัญหาและอุปสรรคที่ใกล้เคียงกัน

1.1.2 โรงเรียนสองภาษาในประเทศ

ในปี พ.ศ. 2500 โรงเรียนนานาชาติแห่งแรกได้รับอนุญาตให้ก่อตั้งขึ้น เพื่อให้การศึกษาแก่บุตรธิดาของชาวต่างชาติที่พำนักอยู่ในประเทศไทยเป็นหลัก โดยที่รัฐบาลได้อนุญาตให้รับเด็กไทยที่ใช้ชีวิตอยู่ในต่างประเทศไม่ต่ำกว่า 3 ปี เข้าศึกษาได้ จนถึงปี พ.ศ. 2534 รัฐบาลได้เล็งเห็นถึงความจำเป็นของเด็กไทยทั้งที่เคยพำนักอยู่ต่างประเทศต่ำกว่า 3 ปี และอีกส่วนหนึ่งที่มีความต้องการที่จะได้รับการศึกษาในลักษณะนี้ ซึ่งมีแนวโน้มที่จะไปศึกษาต่อต่างประเทศในอนาคต จึงได้รับอนุญาตให้โรงเรียนนานาชาติในประเทศไทยรับเด็กไทยเข้าเรียนได้โดยกำหนดสัดส่วนไว้ไม่เกินครึ่งหนึ่งของนักเรียนทั้งหมด ถึงอย่างนั้นก็ตาม จำนวนโรงเรียนที่มีอยู่ก็ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้ปกครอง

ในปีการศึกษา 2538 กระทรวงศึกษาธิการ ได้เล็งเห็นถึงปัญหาดังกล่าว เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ปกครอง และเพื่อเป็นการยกระดับการศึกษาในประเทศไทย ซึ่งจะเป็นการเปิด

โอกาสให้เด็กไทยได้เพิ่มพูนทักษะภาษาอังกฤษอีกทางหนึ่ง จึงอนุญาตให้โรงเรียนเอกชนดำเนินโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (English Program : EP) โดยเปิดสอนวิชาบางวิชาเป็นภาษาอังกฤษ มีโรงเรียนเอกชน 3 โรงเรียน คือ โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย โรงเรียนสารสาสน์เอกตรา และโรงเรียนอนุตม์ศึกษา ได้รับอนุญาตให้ดำเนินการในขณะนั้น

ต่อมาในปี พ.ศ. 2541 โรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษาได้เปิดโครงการ English Program ดำเนินการโดยใช้หลักเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนเป็นแนวปฏิบัติ

ปี พ.ศ. 2544 กระทรวงศึกษาธิการได้มีคำสั่งที่ วก 1065/2544 ลงวันที่ 9 ตุลาคม 2544 เรื่อง ให้ชนโยบาย หลักเกณฑ์ และวิธีการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษของสถานศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนเป็นไปอย่างมีคุณภาพ มีความเท่าเทียมและเป็นธรรม สอดคล้องกับหลักการและจุดหมายของหลักสูตรแต่ละระดับ และเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล

ในปี พ.ศ. 2546 กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายขยายการดำเนินโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ โดยจัดเป็น 2 รูปแบบ คือ English Program : EP (โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน และสังกัดกรมสามัญศึกษา) และ Mini English Program : MEP (โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ) โดยปัจจุบันมีโรงเรียนจำนวน 81 โรงเรียนที่เปิดสอน English Program และอีก 58 โรงเรียนที่เปิดสอน Mini English Program

1.1.2.1 เอกสารเกี่ยวกับโครงการภาคภาษาอังกฤษของโรงเรียนสตรีนนทบุรี

(1) ความเป็นมาของโครงการ

โรงเรียนสตรีนนทบุรี เป็นโรงเรียนสตรีประจำจังหวัดนนทบุรี ก่อตั้งเมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2475 รวมเวลา 72 ปี นับเป็นโรงเรียนสตรีแห่งเดียวของจังหวัดนนทบุรี ปัจจุบันมีบุคลากร 142 คน ครูชาวต่างประเทศ จำนวน 15 คน

โรงเรียนได้รับการแต่งตั้งให้เป็นศูนย์ ERIC 1 ใน 13 ศูนย์ทั่วประเทศ รุ่นที่ 1 ในปีการศึกษา 2528 โดยมีหน้าที่พัฒนาบุคลากรผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในเขตการศึกษา 1 รวม 5 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนครปฐม สมุทรสาคร ปทุมธานี และนนทบุรี มีผลงานเป็นที่ปรากฏจนได้รับการคัดเลือกให้เป็นศูนย์ ERIC ดีเด่นระดับประเทศ ผู้บริหารได้รับรางวัลให้ไปศึกษาดูงานที่ประเทศสหรัฐอเมริกา นอกจากการพัฒนาบุคลากรครู ศูนย์ ERIC ร่วมกับ ศูนย์ FLC (Foreign Languages Centre Region 1) ยังมุ่งมั่นในการพัฒนานักเรียนให้เป็นผู้ที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร นักเรียนได้รับรางวัลชนะเลิศในการแข่งขันทักษะภาษาอังกฤษทั้งในระดับโรงเรียน ระดับจังหวัด ระดับเขตการศึกษา และระดับภาคอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแข่งขันกล่าวนิทราพจน์ ซึ่งนักเรียนได้รับรางวัลชนะเลิศระดับจังหวัดและระดับภาค และได้รับรางวัลรองชนะเลิศ

อันดับ 1 ในการแข่งขันระดับประเทศในรายการ Asia Pacific Speech Contest จัดโดยองค์การสหประชาชาติ 2 ปีซ้อน นับเป็นความสำเร็จและความภาคภูมิใจของโรงเรียนเป็นอย่างมาก

จากความสำเร็จดังกล่าว ทำให้โรงเรียนมีชื่อเสียงด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้นเป็นลำดับ นับเป็นแรงบันดาลใจ ให้โรงเรียนจัดโครงการเรียนภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษาให้กับนักเรียนทุกคน โดยนักเรียนจะได้ฝึกทักษะการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษกับครูเจ้าของภาษาสัปดาห์ละ 1 คาบเรียน ผลจากการดำเนินการทำให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติมากขึ้น

จากการเปลี่ยนแปลงตามกระแสโลกาภิวัตน์ ภาษาอังกฤษเริ่มเข้ามามีบทบาทมากขึ้น ทั้งในวงการการศึกษาและการประกอบอาชีพ โรงเรียนจึงริเริ่มโครงการเรียนภาษาอังกฤษแบบเข้มข้น (Intensive English Program) ขึ้นอีกโครงการหนึ่ง โดยนักเรียนที่สมัครเข้าร่วมโครงการเรียนภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษา สัปดาห์ละ 6 คาบเรียน เริ่มในปีการศึกษา 2542 ปัจจุบันมีนักเรียนในโครงการทั้งสิ้น 6 ห้องเรียน ผลจากการดำเนินโครงการ พบว่านักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว เป็นธรรมชาติ สามารถชนะเลิศในการแข่งขันทักษะภาษาอังกฤษระดับจังหวัดได้เกือบทุกรายการ

ด้วยความพร้อมทั้งด้านบุคลากร สถานที่และการสนับสนุนจากโรงเรียนและชุมชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 1 จึงเสนอชื่อโรงเรียนเข้ารับการประเมิน เพื่อเปิดดำเนินการโครงการโรงเรียนสองภาษาในรุ่นที่สอง พร้อมกับโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยนทบุรี เพื่อเป็นทางเลือกใหม่ให้แก่ผู้ปกครอง ที่ประสงค์จะให้บุตรหลานไปเรียนในต่างประเทศ

โรงเรียนได้รับการอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการให้เปิดดำเนินการโครงการภาคภาษาอังกฤษแบบเตรียมความพร้อม (Mini English Program) ในปีการศึกษา 2546 และอนุมัติให้เปิดดำเนินการแบบเต็มรูปแบบ (English Program) ในปีการศึกษา 2547

โครงการภาคภาษาอังกฤษ ดำเนินการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในทุกรายวิชา ยกเว้นวิชาภาษาไทย และเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับความเป็นไทย กฎหมายไทย ประเพณี และวัฒนธรรมไทย โดยโรงเรียนมีเป้าหมายในการดำเนินการดังนี้

- (1) พัฒนาความสามารถในการติดต่อสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ
- (2) พัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ด้วยตนเองจากสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย
- (3) ให้ผู้เรียนตระหนักถึงคุณค่าของการมีการศึกษาที่ดี
- (4) สร้างเสริมคุณภาพชีวิตและบุคลิกภาพที่ดีแก่ผู้เรียน
- (5) พัฒนาภาวะผู้นำให้แก่ผู้เรียน

การจัดโครงการภาคภาษาอังกฤษของโรงเรียนสตรีนนทบุรี นับได้ว่าเป็นการจัดโครงการที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษา พุทธศักราช 2542 และสนองตอบความต้องการของชุมชนอย่างแท้จริง

1.1.2 ความหมายของเจตคติ

เจตคติหรือทัศนคติ เดิมมาจากคำภาษาอังกฤษ “Attitude” มีรากศัพท์มาจากคำว่า Aptus หมายถึง ที่ความรู้สึก ความคิดเห็นที่แสดงออกมาของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งความหมายของเจตคติ มีนักการศึกษาต่างประเทศให้ความหมายไว้มากมาย เช่น

โรคีส (Rokeach. 1970 : 112) กล่าวว่า เจตคติเป็นเรื่องของการผสมผสานหรือจัดระเบียบของความเชื่อที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ผลรวมของความเชื่อนี้จะเป็นตัวกำหนดแนวโน้มของบุคคลในการตอบสนองในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ

กูต (Good. 1973 : 48) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่า เป็นสภาพความพร้อมที่จะแสดงออกมาในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง อาจเป็นการเข้าหา หรือต่อต้านสภาพการณ์บางอย่างต่อบุคคลหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น รัก กลัว หรือไม่พอใจต่อสิ่งนั้นๆ

พัชนี วรกวิน (2522 : 60) กล่าวว่า เจตคติ คือความรู้สึก ความคิดเห็น ความเชื่อ หรือแนวโน้มที่พร้อมจะกระทำต่อสิ่งแวดล้อมในการตอบสนองในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 : 230 – 231) กล่าวว่า เจตคติ คือ ความพร้อมของร่างกายและจิตใจที่มีแนวโน้มจะตอบสนองต่อสิ่งเร้าหรือสถานการณ์ใดๆ ด้วยการเข้าหาหรือถอยหนีออกไป เจตคติแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ เจตคติทางบวกหรือเจตคติที่ดี หมายถึง แนวโน้มที่อินทรีย์จะเข้าหาสิ่งเร้าหรือสถานการณ์นั้น เนื่องจากความชอบหรือความพอใจ และเจตคติทางลบหรือเจตคติที่ไม่ดี หมายถึง แนวโน้มที่อินทรีย์จะถอยหนีจากสิ่งเร้าหรือสถานการณ์นั้นๆ เนื่องจากความไม่ชอบหรือความไม่พอใจ

ออซูเบล และฮานีเซียน (สุวิทย์ วงษาไฮ. 2531 : 41 ; อ้างอิงมาจาก Ausubel and Hanesian. 1978) กล่าวว่า เจตคติคือ ความรู้สึก ความเชื่อ ค่านิยมที่เกิดจากองค์ประกอบพื้นฐานทั้งทางอารมณ์และสติปัญญา

นิวคอมบ์ (เปรมวดี รัตกุล 2541 : 54 ; อ้างอิงจาก Newcomb. 1954) ได้กล่าวว่า เจตคติจะอยู่ในเฉพาะบุคคลตามลักษณะของสิ่งแวดล้อมที่คนนั้นได้รับ และจะแสดงพฤติกรรมออกมาสองลักษณะ คือลักษณะพึงพอใจหรือชอบ ทำให้เกิดความรักใคร่ อยากใกล้ชิดสิ่งนั้นๆ เรียกว่า เจตคติเชิงนิมานหรือเชิงบวก (Positive Attitude) กับเจตคติที่แสดงออกมาในลักษณะไม่พึงพอใจ เบื่อหน่าย ทำให้เกิดความชิงชัง ไม่อยากใกล้ชิดสิ่งนั้นๆ เรียกว่าเจตคติเชิงนิเสธหรือเชิงลบ (Negative Attitude)

นภาพร กุลเรืองทรัพย์ (2548 : 22) เจตคติหมายถึง การแสดงออกความรู้สึก ความคิดเห็น ความเชื่อ และท่าทีของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นไปได้ทั้งในทางบวกและทางลบ เช่น การเห็นด้วย ความรู้สึกพอใจ ความชอบ หรือไม่เห็นด้วย ไม่พอใจ ไม่ชอบ อยากหลีกเลี่ยงจากสิ่งนั้นๆ และเจตคตินี้สามารถสร้างสม เปลี่ยนแปลงได้ตามวัย ไม่สามารถวัดได้โดยตรง ต้องสังเกตและวัดจากการแสดงออกของคนนั้นๆ

จากความหมายของเจตคติดังกล่าว สรุปได้ว่า เจตคติ หมายถึง เป็นความโน้มเอียงทางด้านจิตใจภายในที่แสดงออกให้เห็นเป็นพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นไปได้ทั้งในทางบวกและทางลบ เช่น การเห็นด้วย ความรู้สึกพอใจ ความชอบ หรือไม่เห็นด้วย ไม่พอใจ ไม่ชอบ การวัดเจตคติจึงวัดโดยตรงไม่ได้

1.1.3 ลักษณะของเจตคติ

ลักษณะสำคัญของเจตคติ ส. วาสนา ประมวลพจนานุกรม (อุษณีย์ วรรณจิต. 2536 : 75 ; อ้างอิงจาก ส. วาสนา ประมวลพจนานุกรม. 2524) ได้สรุปไว้ดังนี้

(1) เจตคติเป็นการเตรียมความพร้อมในการตอบสนองต่อสิ่งเร้าทางที่ชอบ หรือไม่ชอบต่อสิ่งนั้น ซึ่งการเตรียมนี้ เป็นการเตรียมภายในของจิตใจมากกว่าภายนอกที่จะสังเกตเห็นได้

(2) สภาวะตอบสนองของบุคคลที่จะยอมรับ หรือไม่ยอมรับ ชอบ หรือไม่ชอบต่อสิ่งต่างๆ นั้น มีลักษณะที่ซับซ้อน ทั้งนี้เกี่ยวข้องกับสัมพันธกับอารมณ์ด้วย

(3) เจตคติไม่ใช่พฤติกรรม แต่เป็นสภาวะของจิตใจที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิด และเป็นตัวกำหนดแนวทางในการแสดงออกของพฤติกรรม

(4) เจตคติไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่สามารถสร้างเครื่องมือวัดพฤติกรรมที่แสดงออกมาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการทำนายหรืออธิบายเจตคติได้

(5) เจตคติเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ ซึ่งบุคคลจะมีเจตคติในเรื่องเดียวกันแตกต่างกันได้ด้วยสาเหตุหลายประการ เช่น สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม ระดับอายุ เชื้อชาติ

(6) เจตคติมีความคงที่และแน่นอนพอสมควร แต่อาจเปลี่ยนแปลงได้

จะเห็นว่า เจตคติเป็นลักษณะที่เกิดจากบุคคล โดยผ่านการเรียนรู้มานานนับตั้งแต่เด็ก ประสบการณ์ทั้งมวลที่ได้รับทั้งทางตรงและทางอ้อม มีอิทธิพลทำให้เกิดความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ ยอมรับหรือปฏิเสธ ตามความคิดเห็นของแต่ละบุคคล ลักษณะของเจตคตินี้สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามวัยต่างๆ

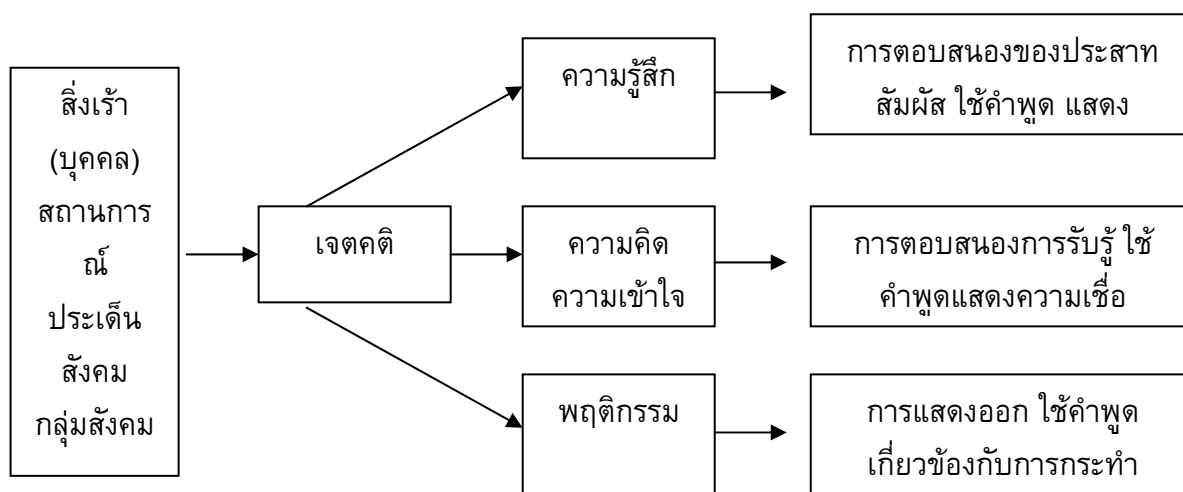
1.1.4 องค์ประกอบของเจตคติ

มีนักการศึกษาหลายท่าน ได้แก่ เกรนช์และอีเกอร์ตัน (Krench and Egerton. 1962 : 139-140) แมคไกวร์ (Meguire. 1969 : 155-156) และประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 34) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของเจตคติไว้ในลักษณะเดียวกันว่า เจตคติมีองค์ประกอบพื้นฐาน 3 ด้านคือ

(1) องค์ประกอบด้านพุทธิปัญญา (Cognitive Component) คือ ความรู้ ความคิด และความเข้าใจของบุคคลเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ จากการได้รับรู้ประสบการณ์ หรือข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งนั้นก่อน จึงจะสามารถกำหนดค่าที่ ความรู้สึกต่อสิ่งเร้านั้นได้

(2) องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Component) คือ ความรู้สึกต่างๆ เช่น ความพอใจ ความชื่นชม ไม่ชอบ หรือรังเกียจ ซึ่งความรู้สึกเหล่านี้จะเกิดขึ้นโดยมีความรู้ ความคิด หรือประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งนั้นๆ ของแต่ละบุคคลเป็นตัวกำหนด

(3) องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) คือ แนวโน้มในทางปฏิบัติที่จะสนองต่อสิ่งเร้าใดๆ ทั้งด้านบวก หรือด้านลบ เช่น การยอมรับ การไม่ยอมรับ ความเต็มใจ หรือไม่เต็มใจ ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 แสดงองค์ประกอบของเจตคติ

จากความคิดเห็นของนักการศึกษาดังกล่าว จะเห็นได้ว่า องค์ประกอบทั้งสามด้านของเจตคตินี้มีความสัมพันธ์กัน เพราะการแสดงออกทางด้านท่าทางหรืออารมณ์ ย่อมทำให้เกิดความรู้สึกที่แตกต่างกัน ในทางกลับกันความรู้สึกนึกคิดจะส่งผลถึงองค์ประกอบด้านท่าทาง และอารมณ์ ดังนั้นในการเรียนการสอนครูจึงควรคำนึงถึงองค์ประกอบทั้งสามด้าน เพื่อช่วยเสริมสร้างเจตคติที่ดีแก่ผู้เรียน

1.1.5 แหล่งการเกิดเจตคติ

ลัดดา กิติภาค (2523 : 238-240) ได้กล่าวถึงเจตคติว่า เกิดจากสิ่งต่างๆ ดังนี้

(1) การอบรมเลี้ยงดู ตั้งแต่ยังเป็นเด็ก และเนื่องมาจากการเอาอย่างบุคคลที่ตนชื่นชอบ

(2) ประสบการณ์ที่สะสมกันมาของบุคคล เช่น เด็กบางคนมีเจตคติไม่ดีต่อเพื่อนรุ่นเดียวกัน เพราะถูกเพื่อนรังแกบ่อยๆ จึงหันไปเล่นกับคนที่มีอายุมากกว่า

(3) ประสบการณ์ที่ประทับใจ ทำให้เราจดจำไปนาน ซึ่งอาจเกิดขึ้นทันทีทันใดหรือเพียงครั้งเดียว

(4) บุคลิกที่อยู่รอบตัว เช่น อาจจะชอบคนที่มีบุคลิกขรึม เป็นต้น

(5) สื่อมวลชนต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ ฯลฯ ความต้องการที่จะสมปรารถนาในสิ่งหรือบุคคลนั้นๆ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 91-99) ได้กล่าวไว้มี 4 แหล่ง ดังนี้

(1) ประสบการณ์เฉพาะอย่าง (Specific Experience) คือ การมีประสบการณ์เฉพาะอย่างต่อบุคคลนั้น ในทางตรงกันข้าม ถ้าเรามีประสบการณ์ที่ไม่ดี เราก็รู้สึกไม่ชอบบุคคลนั้น

(2) การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น (Communication from others) คือ เจตคติจากการสื่อสารกับผู้อื่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับบุคคลในครอบครัว เช่น เด็กมีเจตคติต่อการขโมยสิ่งของว่าเป็นสิ่งไม่ดี เพราะได้รับการสั่งสอนจากพ่อแม่ว่าการขโมยเป็นสิ่งไม่ดี เป็นต้น

(3) สิ่งที่เป็นแบบอย่าง (Model) หมายถึง เจตคติที่เกิดจากการเลียนแบบ การที่นาย ก. ได้เห็นพ่อของตนกลัวเสียงฟ้าร้อง ทำให้นาย ก. เกิดเจตคติต่อเสียงฟ้าร้องว่าเป็นสิ่งน่ากลัว

(4) องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสถาบัน (Institutional Factor) หมายถึง เจตคติที่เกิดขึ้นเนื่องจากสถาบัน ได้แก่ โรงเรียน หน่วยงานหรือสถานที่ประกอบศาสนาดังๆ สถาบันเหล่านี้จะเป็นแหล่งที่มา และเป็นสิ่งที่ช่วยสนับสนุนให้เกิดเจตคติบางอย่าง

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า แหล่งการเกิดเจตคติ เกิดขึ้นจากสิ่งต่างๆ ที่เป็นประสบการณ์ต่างๆ ที่ได้ประสบไม่ว่าจะเป็นการอบรมเลี้ยงดู ประสบการณ์ที่สะสมมาตั้งแต่วัยเด็ก การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่นๆ หรือสภาพแวดล้อมภายในสถาบันการศึกษา

1.1.6 การเปลี่ยนแปลงเจตคติ

โคลแมน (ซูซีฟ อ่อนโคสูง. 2518 : 1 ; อ้างอิงจาก Coleman. n.d.) ได้กล่าวว่าจะเป็นการไปตามสภาพแวดล้อม สังคม ดังต่อไปนี้

(1) การยินยอม (Compliance) คือ การยอมรับอิทธิพลจากผู้อื่น เพื่อให้ปฏิบัติตัวในทางที่ตนต้องการหรือพอใจ

(2) การเลียนแบบ (Identification) คือ พฤติกรรมที่แสดง เพื่อให้เหมือนสมาชิกในสังคมให้คนอื่นเห็นว่าตนเป็นคนเก่ง เพื่อที่จะมีสัมพันธภาพอันดีกับคนอื่น

(3) การรับอิทธิพล (Internalization) คือ การรับอิทธิพลจากสิ่งต่างๆ เนื่องจากตรงกับค่านิยมที่มีอยู่ในตัวบุคคล

ซึ่งการเปลี่ยนแปลงเจตคติ มีสาเหตุดังนี้ (ซูซีฟ อ่อนโคสูง. 2518 : 7 ; อ้างอิงจาก Triandis. 1971 : 3)

(1) ได้รับข้อมูลใหม่จากบุคคลหรือสื่อมวลชน

(2) ได้รับประสบการณ์ตรงหรือความกระทบกระเทือนใจ

(3) ถูกบังคับให้ปฏิบัติไม่ตรงกับเจตคติของตน

(4) การรักษาทางจิตใจ เพื่อให้เข้าใจเหตุผลที่ถูกต้อง

(5) เพื่อให้สอดคล้องกับพฤติกรรมใหม่

1.1.7 ประโยชน์ของเจตคติ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 5-6) ได้กล่าวไว้ ดังนี้

- (1) ช่วยทำให้เข้าใจสิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัว โดยการจัดรูปหรือด้วยระบบสิ่งของต่างๆ ที่อยู่รอบตัวเรา
- (2) ช่วยให้มีการเข้าข้างตนเอง โดยช่วยให้บุคคลหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่ดีหรือปกปิดความจริงบางอย่าง ซึ่งนำความไม่พอใจมาสู่ตนเอง
- (3) ช่วยในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่สลับซับซ้อน ซึ่งการมีปฏิกิริยาโต้ตอบหรือการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้น ส่วนมากจะทำในสิ่งที่ทำให้เกิดความพอใจ หรือเป็นบำเหน็จรางวัลจากสิ่งแวดล้อมนั้น
- (4) ช่วยให้บุคคลสามารถแสดงออกถึงค่านิยมของตนเอง แสดงว่าเจตคตินั้นนำความพอใจมาให้

1.1.8 การวัดเจตคติ

เจตคติเป็นมโนภาพ (Concept) ที่วัดได้ยาก เครื่องมือการวัดจึงมีได้หลายรูปแบบแล้วแต่สถานการณ์ที่ต้องการวัด ดังนั้นจึงมีผู้เชี่ยวชาญเสนอวิธีการวัดเจตคติไว้หลายท่าน เช่น บลูมและเนย์เลอร์ (มณูญ ตนะวัฒนา. 2539 : 144 ; อ้างอิงจาก Blum & Naylor. 1968) ได้แบ่งวิธีการวัดเจตคติไว้ดังนี้

- (1) วิธีดูความประทับใจ (Impressionistic Method) หรือการใช้การสังเกต (Observation)

วิธีการดูความประทับใจไม่ใช่วิธีการใช้ความรู้ทางด้านปริมาณ แต่เป็นการดูความประทับใจขึ้นอยู่กับการฝึกอบรมของผู้สังเกตที่มีขอบข่ายกว้างขวางนั้น คือ ผู้สังเกตมีความสามารถในการวางตัวเป็นกลางต่อสถานการณ์ที่เขาสังเกต ผู้ใช้วิธีสังเกตจะต้องตระหนักว่าแหล่งข้อมูลจำนวนมากสามารถเข้าข้างตนเองได้สูง อคติ ทักษะและทัศนคติเก่าๆ ของผู้รายงานที่มีประสบการณ์คล้ายคลึงกันสามารถมากำหนดสิ่งที่ถูกรับรู้ได้ นอกจากนี้การยอมรับหรือปฏิเสธสิ่งใดของคนยังรายงานให้เห็นถึงความประทับใจไปในทางที่เป็นจริงหรือเพ้อฝันได้

- (2) การสัมภาษณ์แบบชี้นำ (Guided Interview)

การวัดเจตคติด้วยการสัมภาษณ์แบบชี้นำนั้น คือ การสนทนาที่มีจุดหมายเพื่อให้ผู้สัมภาษณ์ได้ใช้ความพยายามหาคำตอบจากคำถามที่สร้างขึ้นจำนวนหนึ่ง โดยเฉพาะให้ได้อย่างชัดเจนและสมบูรณ์คล้ายกับการสัมภาษณ์ทั่วไป แต่จะมีประโยชน์เมื่อการใช้การพิจารณาแบบเผชิญหน้า การสัมภาษณ์แบบนี้ใช้กันมากทางธุรกิจ-อุตสาหกรรมในด้านการพิจารณาผู้สมัครเข้าทำงาน

ผู้สัมภาษณ์แบบชี้นำจะต้องยึดถือเกณฑ์ต่างๆ ที่มีอยู่โดยเฉพาะ คือ จะต้องจำกัดการพูดของเข้าให้น้อยที่สุดถามคำถามและพูดเพียงเล็กน้อย แล้วดูความประทับใจต่างๆ ที่อยู่ในตัวของผู้ถูกสัมภาษณ์ว่าสิ่งที่เขาทำนั้นมีความสำคัญเพียงใด ผู้สัมภาษณ์จะต้องไม่โต้แย้งหรือให้คำแนะนำจะต้องมีทักษะในการตอบคำถามและถามทั้ง 2 ด้านจะต้องไม่ตัดสินใจด้วยตนเองว่าผิด จะต้องมีความเห็นอกเห็นใจส่งเสริมให้กำลังใจแต่ไม่ให้ข้อเสนอนะ คำถามจะต้องยุติยอมให้ตอบและไม่นำคำตอบให้ จะต้องไม่แสดงความกระอักกระอ่วนใจ จะต้องเก็บรักษารายงานการสัมภาษณ์ที่เป็นธรรมและสมบูรณ์ไว้เป็นความลับ

(3) การสัมภาษณ์ที่ไม่มีการแนะนำ (Unguided Interview) หรือการสัมภาษณ์ที่ไม่มีการชี้นำ (Nondirective Interview)

การสัมภาษณ์แบบนี้ลักษณะที่ให้อภิปรายได้อย่างเสรีและอาศัยความจริงที่ว่าเป็นการสัมภาษณ์บุคคลเพื่อให้เขาได้ใช้ความพยายามในการอธิบายถึงชีวิตจำกัดของตน โดยไม่ต้องใช้คำถามพิเศษ แต่มีหลักการอยู่ที่การพิสูจน์หรือการสร้างเนื้อหาการสัมภาษณ์ไปด้านอารมณ์มีการปฏิบัติ ดังนี้

3.1 ผู้สัมภาษณ์ใช้สิ่งที่ผู้ถูกสัมภาษณ์กล่าวออกมาเป็นเสมือนข้อกระทงในท้องเรื่อง

3.1.1 ผู้สัมภาษณ์จะไม่คำนึงถึงสาเหตุของปัญหาของผู้ถูกสัมภาษณ์

3.1.2 ผู้สัมภาษณ์จะไม่ถือว่าสิ่งที่ผู้ถูกสัมภาษณ์กล่าวออกมานั้นเป็นความ

ผิดพลาดที่ต้องแก้ไข

3.1.3 ผู้สัมภาษณ์จะไม่ถือว่าสิ่งที่ผู้สัมภาษณ์กล่าวออกมานั้นต้องเป็นความคิดของผู้สัมภาษณ์

3.2 ผู้สัมภาษณ์จะต้องรับฟังทุกสิ่งทุกอย่างไม่ใช่ว่ารับฟังแต่สิ่งที่ต้องการฟังเท่านั้น แต่ต้องรับฟังในสิ่งที่ผู้ถูกสัมภาษณ์ต้องการจะพูดด้วยควรปล่อยให้ทางเขาพูดเองโดยไม่ต้องชักนำหรือชี้แนะ

3.3 ผู้สัมภาษณ์ใช้วิจารณ์ญาณค้นหาความจริงจากผู้ถูกสัมภาษณ์จากถ้อยคำที่เขาได้พูดมาทั้งหมดแล้วชี้แนะให้เขาค้นหาความต้องการของตนเอง

3.4 แบบสอบถาม (Questionnaire) แบบสอบถามเป็นเทคนิคที่ถือว่าเป็นผลิตภัณฑ์มวลชนในการพิจารณาเจตคติของคนทั่วไปและลูกจ้างมากที่สุด มีลักษณะคล้ายกับหำรสัมภาษณ์แบบชี้นำ (Guided Interview) ซึ่งการใช้แบบสอบถามจะวัดเจตคติของคนได้อย่างดี ทั้งนี้เนื่องจากความจริงที่ว่าการสัมภาษณ์ใช้เวลา 8 นาทีนั้น ผู้สัมภาษณ์จะต้องดำเนินไปอย่างรวดเร็ว แต่ถ้าใช้แบบสอบถามให้พนักงานตอบขณะอยู่ที่บ้านก็อาจได้รับคำตอบที่เชื่อถือตรงมากขึ้น เพราะพนักงานได้ไปอยู่ห่างจากที่ปฏิบัติงานหรืออาจเป็นเพราะผู้สัมภาษณ์ไม่ได้รียนุญาตให้ทำการสำรวจภายในที่ปฏิบัติงาน นอกจากนี้ก็อาจเป็นความสะดวกที่ได้แจกจ่ายแบบสอบถามให้พนักงานที่รวมกันได้ในครั้งเดียว ทั้งยังสนับสนุนให้ผู้สัมภาษณ์มีโอกาสสังเกตความรู้สึกของผู้ตอบและลักษณะอาการของการตอบคำถามอีกด้วย

ถึงแม้ว่าวิธีการทั้งสองแบบนี้จะคาบเกี่ยวกันอยู่ แต่แบบสอบถามต่าง ๆ ก็เป็นการประหยัดมากกว่าเพราะคนเดียวสามารถสอบถามคนกลุ่มใหญ่ได้พร้อมกันทีเดียว นอกจากนี้แบบสอบถามยังมีประโยชน์ในด้านการจัดผลกระทบต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากผู้ตอบและไม่ต้องใช้ประสบการณ์และการฝึกอบรมมากเหมือนกับการใช้วิธีการอย่างอื่น แต่ก็มีผลเสียอยู่บ้างในความมั่นคงปลอดภัย กล่าวคือ อาจจะไม่ได้รับข้อมูลที่แท้จริงอย่างถูกต้องและขาดความเป็นธรรมชาติที่ได้รับจากการสัมภาษณ์แบบไม่ต้องชี้แนะ

(4) มาตรฐานประมาณค่าเจตคติ (Attitude Scales)

วิธีการวัดเจตคติอย่างมีแบบแผนที่ดีที่สุดอีกแบบหนึ่ง คือ การใช้มาตรฐานประมาณค่าเจตคติเป็นวิธีหนึ่งของการวัดทางจิตวิทยา ซึ่งเป็นการวัดเจตคติทางปริมาณเครื่องมือที่ใช้เป็นตารางจัดอันดับ (Rating – Scale Instruments) เป็นตารางง่ายๆ ที่ทำให้คนได้จัดอันดับมิติเชิงเจตคติที่ให้อ่านด้วยตนเอง

(5) วิธีการวัดเจตคติทางอ้อม (Indirect Method)

เป็นวิธีการที่ให้แสดงออกได้อย่างเสรีเพื่อสำรวจระดับเจตคติของคนทีลึกลงกว่าการใช้เพียงคำพูด ผู้สำรวจจะสังเกตและวัดดูเจตคติโดยไม่ทำให้กระทบต่อเจตคติโดยตรง เทคนิคต่างๆ ประกอบด้วยการใช้ถ้อยคำใช้เชื่อมโยงการเติมคำตอบหรือรูปภาพให้สมบูรณ์และการเล่าประวัติให้สมบูรณ์ โดยวิธีการการวัดเจตคติทางอ้อมเป็นวิธีใหม่ที่สุดมีลักษณะละเอียดอ่อนและทำให้ทราบความคิดได้ดีแต่ก็มีอันตรายทางด้านผู้ใช้ไม่ชัดตรง

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ

1.2.1 งานวิจัยในประเทศ

พิทยา นินไพบูล (2532 : 51) ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการติดต่อสื่อสาร ของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอนทุกวิชา (Immersion Program) และนักศึกษาที่เรียนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอนเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ (Non-Immersion Program) คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ เปรียบเทียบเจตคติและแรงจูงใจที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำนวน 50 คน โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ นักศึกษาที่เรียนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอนทุกวิชา จำนวน 25 คน และนักศึกษาที่เรียนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอนเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 25 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการติดต่อสื่อสารและแบบสอบถามเจตคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอนทุกวิชา และนักศึกษาที่เรียนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอนเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ เมื่อพิจารณาจากแบบทดสอบและแบบสอบถาม พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาที่เรียนโดย

ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอนทุกวิชา มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สูงกว่านักศึกษาที่เรียนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอนเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า นักศึกษาที่เรียนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอนทุกวิชา มีเจตคติและแรงจูงใจในการเรียน ภาษาอังกฤษ สูงกว่านักศึกษาที่เรียนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอนเฉพาะวิชา ภาษาอังกฤษ

นิพัทธา รสจันทร์ (2543 : 92-95) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน เอกชนระดับประถมศึกษาที่เปิดสอนโครงการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน เพื่อศึกษาสภาพและ ปัญหาในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาที่เปิดสอนโครงการใช้ ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน ประชากรได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนจำนวน 44 คน เครื่องมือที่ใช้ในการ วิจัยเป็นแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า 1) โรงเรียนส่วนใหญ่ปฏิบัติกิจกรรมการบริหารงาน วิชาการครบทั้ง 7 ด้าน อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านสื่อการ เรียนการสอน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านนิเทศการศึกษา ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้าน งานห้องสมุด และด้านการวัดผลประเมินผล 2) ปัญหาในการปฏิบัติกิจกรรมการบริหารงานวิชาการ ส่วนใหญ่พบในระดับปานกลาง

สุทธิพงศ์ ยงค์กมล (2543 : 238) ศึกษาการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของ โรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของ โรงเรียนเอกชนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอนมี 12 ด้าน 1. โครงสร้างองค์การ 2. เทคโนโลยี องค์การ 3. วัฒนธรรมองค์การ 4. บรรยากาศองค์การ 5. การรับรู้ของบุคลากร 6. ทักษะและ ค่านิยมของบุคลากร 7. บุคลิกภาพของบุคลากร 8. การเรียนรู้ของบุคลากร 9. การจูงใจของบุคลากร 10. การวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ 11. การกำหนดกลยุทธ์ 12. การปฏิบัติตามกลยุทธ์ ทุกรายการปัจจัย ทั้ง 12 ด้าน เป็นรายการที่ผู้เชี่ยวชาญในกระบวนการเทคนิคเดลฟายมีความเห็นสอดคล้องกันว่า ส่งผลต่อประสิทธิผลในระดับมากและมากที่สุด ยกเว้นในปัจจัยด้านบุคลิกภาพของบุคลากรเท่านั้นที่ ไม่มีรายการใดส่งผลต่อประสิทธิผลในระดับมากที่สุด

อภิชาติ แทพย์พงษ์ (2545 : 79-81) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อ การจัดการศึกษาที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอนของโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร เพื่อ ศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอนของ โรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร ใน 6 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร การเรียนการสอนและสื่อการเรียน การสอน ด้านบุคลากร ด้านอาคารสถานที่ ด้านกิจการนักเรียน ด้านการเงินและด้านการเรียน กลุ่ม ตัวอย่างคือ ผู้ปกครองนักเรียนในโรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอนในกรุงเทพ ปีการศึกษา 2544 จำนวน 357 คน เลือกโดยวิธีการสุ่มอย่างมีระบบ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน ของโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร ทั้ง 6 ด้าน

อุทุมพร ชื่นวิญญา (2545 : 184) ศึกษาการประเมินโครงการหลักสูตรภาคภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนยินบูรณะ กรมสามัญศึกษา โดยมีกรอบการวิจัยตามแบบจำลองซิป

และศึกษากับผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียน ผู้ปกครอง อาจารย์ที่ปรึกษา และนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาไปแล้ว เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบประเมินตามแบบประเมิน CIPP และแบบศึกษาเอกสาร ผลการวิจัยพบว่า การกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการหลักสูตรภาคภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติฉบับที่ 9 ในส่วนของแนวทางเกี่ยวกับการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ

สุนีย์ ยี่แพร (2546 : 43-46) ได้ศึกษาระดับความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อโรงเรียนสองภาษาจุฬาลงกรณ์ จังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่างจำนวน 78 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่าเกี่ยวกับความคาดหวังของผู้ปกครอง โดยทำการประเมินความคาดหวังตามแนวทางของ CIPP Model ซึ่งประกอบด้วย ความคาดหวังด้านบริบทของโรงเรียน ด้านปัจจัยเบื้องต้นของโรงเรียน ด้านกระบวนการของโรงเรียน และด้านผลผลิตของโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนมีความคาดหวังต่อโรงเรียนสองภาษาจุฬาลงกรณ์ จังหวัดชลบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน

กิตติชาติ งามจิตติอำไพ (2546 : 45-47) ศึกษาการประเมินโครงการภาคภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาของรัฐบาล กรณีศึกษา : โรงเรียนมกุฏเมืองราชวิทยาลัย ในด้านต้นทุนและประสิทธิผล และ วิเคราะห์ และเปรียบเทียบ ต้นทุน-ประสิทธิผล โครงการภาคภาษาอังกฤษของโรงเรียนมกุฏเมืองราชวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2543 และ 2544 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนในโครงการภาคภาษาอังกฤษ โรงเรียนมกุฏเมืองราชวิทยาลัย ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3-6 ในปีการศึกษา 2545 จำนวน 82 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า สำหรับนักเรียน และแบบสำรวจค่าใช้จ่ายของโครงการฯ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

(1) ผลจากการประเมินต้นทุนค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการ พบว่าในปีการศึกษา 2544 มีต้นทุนค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการ มากกว่าปีการศึกษา 2543 เนื่องจากมีการเปิดชั้นเรียนเพิ่มขึ้น โดยมีมูลค่า 4,573,873.20 บาท และ 2,963,162.43 บาทตามลำดับ มีงบบุคลากรเป็นค่าใช้จ่ายมากที่สุด และงบรายจ่ายอื่นน้อยที่สุด งบบุคลากรด้านสายงานสอนมีแนวโน้มลดลง งบบุคลากรด้านสายงานอื่นมีแนวโน้มสูงขึ้น งบดำเนินงานและงบรายจ่ายอื่นเพิ่มขึ้น

(2) ผลจากการประเมินประสิทธิผลของโครงการ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก โดยมีความพึงพอใจด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในระดับมาก มีความพึงพอใจในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และความพึงพอใจที่มีต่อโครงการฯ ในระดับปานกลาง นักเรียนมีความพึงพอใจในพัฒนาการด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียน ในระดับมาก

(3) ผลจากการวิเคราะห์ และเปรียบเทียบ ต้นทุน-ประสิทธิผล ของโครงการฯ พบว่า ค่า C/E ratio ของปีการศึกษา 2543 และปีการศึกษา 2544 คือ 827,699.00 และ 1,277,618.21 ตามลำดับ ซึ่งค่า C/E ratio ของปีการศึกษา 2544 สูงกว่า ปี 2543 เนื่องจาก มีกาเพิ่มจำนวนห้องเรียน นักเรียน และครูผู้สอน ทำให้ต้นทุนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ของปีการศึกษา 2544 มีมูลค่าเพิ่มมากขึ้น ทั้งงบบุคลากร งบดำเนินงาน และงบรายจ่ายอื่น แต่นักเรียนมีความพึงพอใจด้าน

ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลักของการจัดตั้งโครงการฯ โดยเฉพาะพัฒนาการด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด

กรกฤษ มีมงคล (2548 : 53-54) ศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ ของโครงการโรงเรียนสองภาษา ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ ใน 4 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อและเอกสารประกอบการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครู ผู้ปกครอง และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโครงการโรงเรียนสองภาษา ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการในภาคปลายปีการศึกษา 2547 จำนวน 215 คน จำแนกเป็นครู 15 คน ผู้ปกครอง 100 คน และนักเรียน 100 คน จาก 5 โรงเรียน คือ โรงเรียนมัธยมวัดนายโรง โรงเรียนโพธิสารพิทยากร โรงเรียนสิริรัตนาร โรงเรียนมัธยมวัดสิงห์ และโรงเรียนทวีธาภิเศก เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าห้าระดับ ผลการวิจัยพบว่า

(1) นักเรียน และผู้ปกครอง มีปัญหาและอุปสรรคโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับน้อยทั้งสี่ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อและเอกสารประกอบการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

(2) ครูไม่มีปัญหาและอุปสรรคโดยรวมและรายด้านทั้งสี่ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อและเอกสารประกอบการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

1.2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

แฟทแมน (Fathman. 1996 : 433-441) ได้ทำการวิจัยเชิงทดลองเพื่อหาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาที่สอง พบว่า นักเรียนที่เรียนในกลุ่มเล็กจะมีความสามารถด้านการพูดมากกว่ากลุ่มใหญ่ อีกปัจจัยหนึ่ง คือ เรื่อง จุดมุ่งหมายโดยเฉพาะอย่างยิ่งจุดมุ่งหมายที่มุ่งเน้นสามารถในการสื่อสาร จะมีบทบาทสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนภาษาที่สองมีความสามารถด้านการพูดมากขึ้น และอีกปัจจัยหนึ่ง คือ วิธีการสอนเป็นรายบุคคลที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลไม่ว่าจะเป็นเรื่องของความสามารถ ความต้องการ เป้าหมาย และความสนใจในเรียน ล้วนมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาที่สองของนักเรียนทั้งสิ้น

ราบี (Rabie 1997 : 3095A) ได้วิจัยเรื่องการปรับปรุงวิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในโรงเรียนของประเทศอิตาลี พบว่า การเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในประเทศอิตาลีไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการพูด ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากการขาดสิ่งอำนวยความสะดวกหลายอย่าง เช่น วัสดุอุปกรณ์การสอน หรือสื่อทัศนูปกรณ์ต่างๆ ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้เน้นให้เห็นว่า การใช้อุปกรณ์การสอนมาประกอบแล้วจะช่วยให้การเรียนการสอนได้ผลดีขึ้น แต่ทั้งนี้ก็มีข้อจำกัดอยู่ว่า ครูผู้สอนจะสามารถใช้อุปกรณ์ได้ดีและเหมาะสมเพียงใด

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า ครู นักเรียน ผู้ปกครอง มีความพึงพอใจในการจัดโครงการภาคภาษาอังกฤษ และนักศึกษาที่เรียนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอนทุกวิชา มี

เจตคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ สูงกว่านักศึกษาที่เรียนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอนเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าของครู

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเพศ

2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเพศ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526:95) กล่าวว่าไว้ว่า เพศหญิงมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงมากกว่าเพศชาย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากวัฒนธรรม ผู้หญิงมักเป็นคนที่ชอบประนีประนอมมากกว่าผู้ชาย

สุพัฒนา เตชะวงศ์ ณ อยุธยา (2526:7-8) กล่าวว่า ผู้ชายมีความสามารถในการก่อสร้างและสร้างสรรค์มากกว่าผู้หญิง มีความเชื่อมั่นในตัวเองมากกว่าและยังพบว่าผู้ชายมีความสามารถในการวิเคราะห์แยกแยะดีกว่าผู้หญิง แต่ผู้ชายก็สมยอมต่อเกณฑ์ต่าง ๆ ได้น้อยกว่าผู้หญิง

กันยา สุวรรณแสง (2532:161) กล่าวว่า ความแตกต่างในเรื่องเพศเป็นสาเหตุให้คนเราแตกต่างกันในเรื่องการเรียนรู้ ทักษะ เจตคติ ทศนคติ ความสนใจ และการแสดงพฤติกรรมและจากการศึกษาค้นคว้า ปรากฏว่า เพศหญิงหรือเพศชายสามารถเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ทัดเทียมกัน แต่เพศชายและเพศหญิงจะมีทัศนคติหรือความสนใจที่แตกต่างกัน

พรพิมล เจียมนาครินทร์ (2539:122) กล่าวว่าเมื่อช่วงวัยรุ่น วัยรุ่นชายและหญิงเริ่มมีความสนใจในอาชีพและเริ่มวางแผนเกี่ยวกับอาชีพในอนาคต วัยรุ่นหญิงจะวางแผนเกี่ยวกับอาชีพน้อยกว่าวัยรุ่นชาย เพราะคิดว่าหลังจากแต่งงานมีครอบครัวแล้ว วิถีชีวิตความเป็นอยู่อาจจะเปลี่ยนไปรวมทั้งอาชีพของตนด้วย ในขณะที่วัยรุ่นชายคิดว่าอาชีพของเขาจะไม่ถูกขัดขวางจากการแต่งงาน

อารี พันธุ์ณี (2544 : 33) กล่าวว่าไว้ว่า ความแตกต่างทางเพศ หมายถึง ความแตกต่างในเรื่องต่าง ๆ ทางเพศชายและเพศหญิง ซึ่งวัฒนธรรมส่วนสำคัญในการกำหนดบทบาทของหญิงและชายให้แตกต่างกัน เช่น บางวัฒนธรรมถือว่า ชายเป็นช้างเท้าหน้า หญิงเป็นช้างเท้าหลัง หรือชายเป็นผู้นำ หญิงเป็นผู้ตาม เป็นต้น หรือในบางวัฒนธรรมเชื่อว่า ผู้ชายต้องเข้มแข็งอดทนอ่อนแอไม่ได้ ผู้หญิงเป็นผู้ที่อ่อนแอกว่า หรือผู้ชายมีโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงานมากกว่าผู้หญิง เพราะในบางตำแหน่งไม่เปิดให้ผู้หญิงทำงานในตำแหน่งหน้าที่การงานสูงกว่า ซึ่งสิ่งเหล่านี้นั้นเป็นการแสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างเพศ โดยมีเรื่องของวัฒนธรรมเข้ามาเกี่ยวข้อง

จากเอกสารดังกล่าวสรุปได้ว่า ตัวแปรเพศนั้น เป็นตัวแปรหนึ่งที่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือมีอิทธิพลต่อเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ เพราะเพศชายและเพศหญิงมีส่วนแตกต่างกันทางด้านสรีระและทางด้านอื่น จากเอกสารดังกล่าวผู้วิจัยจึงเชื่อว่า ตัวแปรเพศนั้น น่าจะทำให้เกิดเจตคติที่แตกต่างกัน

2.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศ

2.1.2.1 งานวิจัยในประเทศ

บัวทอง สว่างโสภากุล (2524 : 167) พบว่า ชายและหญิงมีความแตกต่างกันทางสรีระและจิตวิทยา เช่น โครงสร้างทางร่างกาย และการตอบสนองทางอารมณ์ เป็นต้น สังคมและวัฒนธรรมมีส่วนอย่างมากในการกำหนดบทบาท และการแสดงออก

จากผลการวิจัยของสถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน (2528:254) พบว่าข้าราชการเพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกันในเรื่องของจิตลักษณะความเชื่อมั่นในตน ลักษณะมุ่งอนาคต และการควบคุมตนซึ่งส่งผลถึงการมีพฤติกรรมต่าง ๆ

เรวดี ปัญจะโรทัย (2529 : ง-จ) ได้ทำการศึกษา “การศึกษาความเข้าใจและเจตคติต่อการนิเทศการศึกษาของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนเทศบาล” ผลการวิจัยครั้งนี้พอสรุปได้ว่า ครูโรงเรียนเทศบาลมีความเข้าใจต่อการนิเทศการศึกษาในระดับมาก ไม่ว่าจะจำแนกตามเพศ ประสบการณ์ในการฝึกอบรม อายุ อายุราชการ และวุฒิทางการศึกษา ครูโรงเรียนเทศบาลมีเจตคติที่ดีต่อการนิเทศการศึกษาในระดับมาก

เลขา นุ่มน้อย (2540 : 126) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติของผู้บริหารการศึกษาของกระทรวงสาธารณสุขที่มีต่อระบบสหสถาบัน กรอบแนวคิดในการวิจัยเป็นการศึกษาตัวแปรอิสระ ปัจจัยชีวสังคม ประกอบด้วย ตัวแปร เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ตำแหน่ง ประสบการณ์ในการบริหาร ประสบการณ์ในตำแหน่งปัจจุบัน อัตราส่วนระหว่างอาจารย์ : นักศึกษา และสถานที่ทำงาน และปัจจัยด้านจิตลักษณะ ประกอบด้วย ตัวแปร ลักษณะของผู้บริหารเน้นความสัมพันธ์ ลักษณะของผู้บริหารเน้นงาน และความพอใจในการทำงาน ส่งผลต่อเจตคติของผู้บริหารการศึกษาของกระทรวงสาธารณสุขที่มีต่อองค์การ ประกอบด้วย ตัวแปร โครงการสร้างการบริหาร การจัดสรรทรัพยากร และ อำนาจในการบริหาร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้เป็นบุคลากรที่ปฏิบัติงานในปี 2539 ได้แก่ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา และหัวหน้าฝ่าย จำนวน 362 คน โดยใช้วิธีตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้บริหารทั้งเพศชายและเพศหญิง มีเจตคติต่อระบบสหสถาบันในเกณฑ์ปานกลาง โดยผู้บริหารเพศชายมีเจตคติต่อระบบสหสถาบันสูงกว่าผู้บริหารเพศหญิงเล็กน้อย

สุนันท์ ชอมรัมย์ (2541 : 95) ได้ศึกษาเจตคติต่อครูที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของผู้ปกครอง ครูและนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ในด้านความสามารถ ด้านสังคม ด้านจิตใจและอารมณ์ ด้านตัวแบบ และโดยรวมทุกด้านของผู้ปกครอง ครูและนักเรียน โดยจำแนกตามตัวแปร เพศ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ปกครอง 370 คน ครู 242 คน และนักเรียน 370 คน รวมทั้งสิ้น 982 คน พบว่า ครูเพศชายกับครูเพศหญิงและครูที่มีความสัมพันธ์กับครูที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแตกต่างกันมีเจตคติต่อครูที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศโดยรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน แต่อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความสามารถครูเพศชายมีเจตคติต่อครูที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศดีกว่าครูเพศหญิง

2.1.2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

เดอโรเช (Deroche. 1987 : 222-223) ได้ทำการศึกษาเรื่อง An Administrator's Guide for Evaluating Programs and Personnel. An Effective Schools Approach โดยทำการศึกษาระดับเจตคติของผู้ปกครองที่มีต่อโรงเรียนโดยใช้สเกล 5 ระดับ คือ 1, 2, 3, 4 และ 5 โดยทำการศึกษาปัจจัยด้านชีวสังคม ประกอบด้วย อายุ เพศ สถานภาพสมรส จำนวนบุตร รายได้ วุฒิการศึกษา และตำแหน่ง พบว่า ปัจจัยด้านชีวสังคมดังกล่าวส่งผลต่อเจตคติ

กาซีล (อุบล ภัศระ. 2535:19 ; อ้างอิงมาจาก Gaziel.1986) ได้ศึกษาความพึงพอใจและไม่พึงพอใจในการทำงานของครูประถมศึกษา โดยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจิตใจ และปัจจัยสุขศาสตร์กับตัวแปรทางชีวสังคม ได้แก่ เพศ อายุ ประสบการณ์การทำงาน การศึกษา และขนาดของโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ครูที่มีการศึกษาสูงและประสบการณ์การทำงานสูง อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่จะมีความพึงพอใจในการทำงานมากกว่ากลุ่มที่มีลักษณะตรงกันข้าม ในด้านปัจจัยจิตใจ ความสำเร็จในงาน ความก้าวหน้าของงาน ลักษณะของงาน การได้การยอมรับ ทำนายความพึงพอใจสูง ส่วนปัจจัยสุขศาสตร์นั้นนโยบายการบริหารเงินเดือน เงื่อนไขการทำงาน ทำนายความพึงพอใจสูง ทั้งปัจจัยจิตใจและปัจจัยสุขศาสตร์ร่วมกันทำนายความพึงพอใจในการทำงานได้มากกว่า 40 เปอร์เซนต์

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า ตัวแปรเพศนั้น เป็นตัวแปรหนึ่งที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับหรือมีอิทธิพลต่อเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ ชายและหญิงมีความแตกต่างกันทางสรีระและจิตวิทยา เช่น โครงสร้างทางร่างกาย การตอบสนองทางอารมณ์ และเรื่องของจิตลักษณะความเชื่อมั่นในตน ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตนซึ่งส่งผลถึงการมีพฤติกรรมต่างๆ

2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเชื้อชาติ

2.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเชื้อชาติ

2.2.1.1 งานวิจัยในประเทศ

ลัดดา อมตชีวิน (2543 : 23) ได้ศึกษาโครงการครูชาวต่างชาติสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครโดยใช้แบบสอบถาม ถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษตามโครงการครูชาวต่างชาติสอนภาษาอังกฤษ กับเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 พบว่า นักเรียนมีความพอใจในบุคลิกภาพของครูชาวต่างชาติที่ยิ้มแย้มแจ่มใสเป็นกันเอง แต่งกายสุภาพเรียบร้อย ให้ความสนใจนักเรียนอย่างทั่วถึง มีการจัดบรรยากาศการเรียนที่สนุกสนาน มีอิสระในการทำกิจกรรม ครูคอยชี้แนะให้กำลังใจเมื่อทำผิด ทักทายและพูดคุยกับนักเรียนอย่างเป็นกันเองและศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ทักษะด้านการฟัง และการพูดของนักเรียนที่ได้รับการสอนจากครูชาวต่างชาติมีผลสัมฤทธิ์ที่ดีกว่านักเรียนที่ไม่ได้เรียนกับครูชาวต่างชาติ แต่ทักษะการอ่านและการเขียนไม่ต่างกัน

นงนุช เอี่ยมสวัสดิ์ (2547 : 98-99) ศึกษาความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชน : โครงการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอนใน 5 ด้าน คือ ด้านสภาพแวดล้อมการทำงาน ด้านความปลอดภัย ด้านความมั่นคงในงาน ด้านความก้าวหน้า และด้านศักดิ์ศรี และเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจในการปฏิบัติงานทั้ง 5 ด้าน โดยจำแนกตามประสบการณ์การสอน ประเภทของครู ระดับชั้นที่สอน และเขตที่ตั้งของโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นครูโรงเรียนเอกชนโครงการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอน จำนวน 178 คน พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนที่มีประเภทของครูต่างกัน มีความพึงพอใจด้านสภาพแวดล้อมการทำงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านศักดิ์ศรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนความพึงพอใจโดยรวมและด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

2.2.1.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

อีดีอุส (Ideus, 1992 : 1100-A) ได้ทำการศึกษาเรื่อง A Study of Locus-of-Control, Job Satisfaction and a number of Demographic Variables พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างความพอใจในการทำงานกับความเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกตน และตัวแปรชีวสังคม 6 ประการ คือ ตำแหน่งระดับการศึกษา เพศ จำนวนปีที่อยู่ในองค์กร อายุ และเชื้อชาติ โดยทำการศึกษาในลูกจ้างบริษัทน้ำมัน จำนวน 1,350 คน พบว่า ตัวแปร ตำแหน่ง และการศึกษา มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตำแหน่งในการบริหาร และความพอใจในการทำงาน แม้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างอายุและความพอใจในการทำงานจะไม่มีนัยสำคัญทางสถิติแต่จำนวนปีที่อยู่ในบริษัท และความพอใจในการทำงานมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า ตัวแปรเชื้อชาติส่งผลต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ ครูโรงเรียนเอกชนที่มีประเภทของครูต่างกัน มีความพึงพอใจด้านสภาพแวดล้อมการทำงาน แตกต่างกัน

2.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีวุฒิทางการศึกษา

2.3.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีวุฒิทางการศึกษา

2.3.1.1 งานวิจัยในประเทศ

อาทิตย์ ประเศียรศรี (2541 : 96) ศึกษาความต้องการพัฒนาประสิทธิภาพในการสอนของครูผู้สอนนักศึกษาผู้ใหญ่ ในเรือนจำและทัณฑสถาน รวม 3 ด้าน คือ ด้านจิตวิทยาการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ ด้านกิจกรรมการสอนผู้ใหญ่ และด้านความรู้ในเนื้อหาวิชา จำแนกตามตัวแปรคือ ระดับการศึกษา วุฒิทางการศึกษา และระยะเวลาปฏิบัติงานด้านการสอน พบว่า ครูผู้สอนที่มีวุฒิทางการศึกษาคู มีความต้องการพัฒนาประสิทธิภาพในการสอนทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านจิตวิทยาการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ ด้านกิจกรรมการสอนผู้ใหญ่ และด้านความรู้ในเนื้อหาวิชา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า ตัวแปรการมีวุฒิทางการศึกษาส่งผลต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ เนื่องจากครูผู้สอนที่มีวุฒิทางการศึกษาคือ มีความต้องการพัฒนาประสิทธิภาพในการสอน มีความกระตือรือร้นในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม

2.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับการศึกษา

2.4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับระดับการศึกษา

ระดับการศึกษาจัดเป็นตัวแปรที่สำคัญตัวแปรหนึ่งที่จะทำให้การปฏิบัติงานของครูมีประสิทธิภาพสูงขึ้นเพราะโดยปกติผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงย่อมผ่านการเรียนรู้มามากกว่าบุคคลที่มีระดับการศึกษาต่ำจึงน่าจะเป็นผู้มีความเชื่อว่าตนเองสามารถควบคุมสถานการณ์ต่างๆ ในการปฏิบัติงานได้ดี มีสุขภาพจิตดี รวมทั้งมีทัศนคติต่อการทำงานในทางบวก ตลอดจนไม่แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงด้วย (นุชนารถ ธาตุทอง. 2539 : 35) ระดับการศึกษาจัดเป็นตัวแปรที่สำคัญตัวแปรหนึ่งที่ทำให้การปฏิบัติหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันน่าจะส่งผลต่อเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของครูที่แตกต่างกันด้วย

2.4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับการศึกษา

2.4.2.1 งานวิจัยในประเทศ

วันทนา ชูช่วย (2533 : 69) ได้ศึกษาเรื่อง การทำวิจัยของครูมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า ครูที่ทำการวิจัยส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทและบางส่วนผ่านการอบรมทำให้มีความรู้ทางการวิจัย

กมลวรรณ ชัยวานิชศิริ (2536 : 37) ได้สรุปปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลของโรงเรียนจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ประสิทธิผลของโรงเรียนแตกต่างกันไปตามวุฒิการศึกษาของผู้บริหาร

มาลัย จันทน์เทศ (2540 : 179-180) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาปัญหาในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ฝึกอบรม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด พบว่า เจ้าหน้าที่ฝึกอบรมที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน มีปัญหาในการปฏิบัติงานด้านหลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ยุทธนา ปฐมชาติ (2540 : 157-159) ได้วิจัยสมรรถภาพการสอนของครูผู้สอนระดับก่อนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า สมรรถภาพการสอนของครูผู้สอนระดับก่อนประถมศึกษา แตกต่างกันตามอายุ ระดับการศึกษา ครูที่มีวุฒิการศึกษาทางด้านอนุบาลศึกษามีสมรรถภาพการสอนดีกว่าครูที่มีวุฒิการศึกษาวิชาเอกอื่น

ปาริชาติ ไชยสถิตย์ (2541 : 75) ได้วิจัยเรื่องความรู้และการปฏิบัติงานในการดูแลของครูพี่เลี้ยง ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า ครูพี่เลี้ยงที่มีระดับการศึกษาสูง

ปฏิบัติงานในการดูแลเด็กได้มากกว่าครูพี่เลี้ยงที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า เพราะระดับการศึกษาของครูพี่เลี้ยงมีผลต่อการมีความรู้ในการดูแลเด็ก

สุพรรณิกา พึ่งทอง (2541 : 70) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความต้องการความรู้เพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการปฏิบัติงานของครูพี่เลี้ยงของศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด เขตการศึกษา 12 พบว่า ครูพี่เลี้ยงที่มีวุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกันมีความต้องการความรู้เพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน

พิทยา สุวรรณภูมิ (2544 : 96) ได้ศึกษาเรื่องการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ตามการรับรู้ของคณะกรรมการโรงเรียนกลุ่มสตรีนครินทร์ สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าจะมีวิสัยทัศน์กว้างไกล กล้าคิด กล้าแสดงออก และเป็นที่ยอมรับในสังคม ปรับสภาพให้เข้ากับสภาพแวดล้อมได้ดีกว่า โอกาสการรับรู้มากกว่า และนำไปสู่การปฏิบัติได้มากกว่า

2.4.2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

ลาแนท์ (Lavant. 1990 : 2732 A) ศึกษาความเครียดของผู้บริหารโรงเรียนในภาคตะวันตกตอนกลางของอเมริกา จำนวน 400 คน พบว่า ผู้บริหารที่มีวุฒิปริญญาตรีมีความเครียดในการทำงานมากกว่าผู้บริหารที่มีวุฒิปริญญาโทและปริญญาเอก

กรัสกี (ธนพร จงวิทยาดี. 2544 : 49 ; อ้างอิงจาก นางเยาว์ แก้วมรกต. 2542 ; อ้างอิงจาก Grusky. 1966) ได้ศึกษาเรื่องการเลื่อนตำแหน่งในอาชีพกับความผูกพันต่อองค์กรของผู้จัดการใน United Utility Corporation จำนวน 1,494 คน พบว่าผู้ที่จบการศึกษาในระดับมัธยมปลายจะมีความผูกพันต่อองค์กรมากกว่าผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี เนื่องจากผู้ที่จบการศึกษาระดับมัธยมปลายมีโอกาสย้ายออกไปทำงานที่อื่นได้น้อยกว่าผู้ที่จบปริญญาตรี

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันน่าจะส่งผลต่อเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของครูที่แตกต่างกัน ครูที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความรู้เพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าของนักเรียน

3.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้น

3.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้น

โจนส์ (Jones. 1970 : 42-48) ได้ศึกษาความเปลี่ยนแปลงความรู้สึกรับผิดชอบของเด็กตามอายุ พบว่า เด็กอายุ 9-11 ปี มีความรู้สึกรับผิดชอบน้อยและมีช่วงความรับผิดชอบไม่แตกต่างกันเลย อายุ 13 ปี ขึ้นไปจะมีความรับผิดชอบสูงขึ้นเรื่อย ๆ จนถึง 16-17 ปี จะคงที่ครั้งหนึ่ง

โฟรดี และคนอื่น ๆ (สิริชัย ประทีปฉาย. 2533 : 170; อ้างอิงจาก Frodi and others. 1977) ได้กล่าวไว้ว่า บุคลิกภาพของบุคคลย่อมเปลี่ยนแปลงไปตามอายุหรือไปพร้อม ๆ กับอายุ

จากเอกสารดังกล่าวสรุปได้ว่า ระดับชั้นปีและอายุที่ต่างกัน ทำให้นักเรียนมีลักษณะหรือบุคลิกภาพบางประการแตกต่างกัน เช่น ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง จากเอกสารดังกล่าวผู้วิจัยจึงเชื่อว่า ตัวแปรระดับนั้น น่าจะส่งผลต่อเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน

3.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้น

3.1.2.1 งานวิจัยในประเทศ

เลิศพร ภาระสกุล (2527 : 32) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับทัศนคติ สัมฤทธิ์ผลของการเรียนภาษาอังกฤษและความต้องการของนักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ในการเรียนภาษาอังกฤษ จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างชั้นปีกับความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยสำรวจผลการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 จำนวน 629 คน พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ประสบความล้มเหลวในการศึกษามากกว่าชั้นปีที่ 2 และ 3 คือ ชั้นปีที่ 1 สอบตกวิชาภาษาอังกฤษ ร้อยละ 36 ชั้นปีที่ 2 สอบตกร้อยละ 16 ส่วนชั้นปีที่ 3 ตกน้อยที่สุด คือร้อยละ 5

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530 : 14-23) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาที่นิสิตนักศึกษาประสบในระหว่างศึกษา ว่ามีหลายประการ ปัญหาที่สำคัญ ได้แก่ ปัญหาด้านการเรียน เนื่องจากการเรียนในระดับอุดมศึกษาเป็นการส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง รู้จักค้นคว้า หาข้อมูลต่างๆ จากการสังเกต ชักถาม จดจำ สำรวจปฏิบัติจริงจากการอ่าน การเรียน ในระดับนี้ จึงยากกว่าระดับมัธยมศึกษา และยิ่งความใกล้ชิดกับอาจารย์ยิ่งน้อยลงทำให้การแก้ปัญหาต่างๆ ต้องปฏิบัติด้วยตนเอง

กุชงค์ เลาสีริวงศ์ (2535 : 93) ได้ศึกษาเปรียบเทียบสภาพปัญหาในด้านการปรับตัว และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ศึกษาในระบบโรงเรียน และกึ่งระบบโรงเรียน มีสภาพปัญหาในด้านการปรับตัวกับครู กับเพื่อน และด้านการเรียนไม่ต่างกันทางสถิติ แต่พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีแนวโน้มที่จะมีปัญหาในด้านสามด้าน มากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อยู่บ้าง จากเอกสารงานวิจัยสรุปได้ว่า นักเรียนอยู่ต่างระดับชั้นกันมีปัญหาแตกต่างกัน

จรรยา เกษศรีสังข์ (2537 : 103) ได้ศึกษาวิธีการเผชิญปัญหาของนักเรียนนายร้อยตำรวจ พบว่า นักเรียนนายร้อยตำรวจที่ศึกษาในระดับชั้นปีต่างกัน ใช้วิธีการเผชิญปัญหาด้านการเรียนทฤษฎี ด้านการเรียนภาคปฏิบัติ ด้านส่วนตัวและด้านสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยนักเรียนนายร้อยตำรวจเมื่อศึกษาในระดับที่สูงขึ้นจะเปลี่ยนวิธีการเผชิญปัญหาด้านต่าง ๆ เป็นแบบสุ่มปัญหา

3.1.2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

นันท์ (เสาวรัตน์ จุสรัตน์. 2535 : 26 ; อ้างอิงจาก Nutt. 1972 : 650-A) ได้ทำการศึกษาปัญหาของวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้น 7-12 จำนวน 607 คน พบว่า นักเรียนประสบปัญหาเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตร การปรับตัวให้เข้าโรงเรียน ความสัมพันธ์ทางจิตวิทยาส่วนบุคคล ปัญหาเกี่ยวกับกิจกรรมทางสังคมและสันทนาการ นอกจากนี้ ยังพบว่า เพศและระดับชั้นมีอิทธิพลต่อลำดับความสำคัญของปัญหาการเรียนของนักเรียนอีกด้วย

คอลลินซ์ (จักรินทร์ พริงทองฟู. 2546 : 18 ; อ้างอิงจาก Colin. 1976 : 4859) ได้ศึกษาปัญหาที่ประสบด้วยตนเองของนักศึกษาต่างประเทศที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด โดยใช้แบบสอบถามของ มนีย์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา 112 คน จาก 28 ประเทศใน 4 ภูมิภาคของโลก คือ เอเชีย แอฟริกา คาริเบียน และตะวันออกกลาง ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1,2,3 และ 4 มีปัญหาแตกต่างกันมาก แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า ตัวแปรระดับชั้นส่งผลต่อเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ ระดับชั้นที่แตกต่างกันมีปัญหาในการเรียนแตกต่างกัน

3.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.2.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

โดยทั่วไปผลสัมฤทธิ์ (Achievement) หมายถึง ขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการทำงานที่ต้องอาศัยความพยายามจำนวนหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการกระทำที่อาศัยความสามารถทางร่างกายหรือสมอง ดังนั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการเรียน โดยอาศัยความสามารถเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล ตัวที่บ่งชี้ถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาจได้มาจากการบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบ (Nontesting Procedures) เช่น จากการสังเกต หรือการตรวจการบ้าน หรืออาจอยู่ในรูปของเกรดที่ได้ที่โรงเรียน ซึ่งต้องอาศัยกรรมวิธีที่ซับซ้อนและช่วงเวลาในการประเมินอันยาวนาน หรืออีกวิธีหนึ่งอาจวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป (Published Achievement Tests) จะพบว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่นิยมใช้กันทั่วไป มักอยู่ในรูปของเกรดที่ได้จากโรงเรียน เนื่องจากให้ผลที่เชื่อถือได้มากกว่า อย่างน้อยก่อนการประเมินผลการเรียนของนักเรียน ครูจะต้องพิจารณาองค์ประกอบอื่นๆ อีกหลายๆ ด้านจึงย่อมดีกว่าการแสดงความล้มเหลว หรือความสำเร็จทางการเรียน จากการทดสอบนักเรียนด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วๆ ไป (อัจฉรา สุขารมณ และอรพินท์ ชูชม. 2530 : 10)

แมดดอกซ์ (Maddox. 1963 : 9) ได้ศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถของบุคคลเท่านั้น ยังขึ้นอยู่กับวิธีการเรียนที่มีประสิทธิภาพด้วย นอกจากนี้ยังพบว่า นิสิตที่มีสติปัญญาสูงหลายคนสอบตกหรือทำคะแนนได้น้อยกว่าผู้ที่มีสติปัญญาปานกลางหรือต่ำ ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละคนขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางเชาว์ปัญญาประมาณ

ร้อยละ 50-60 ประสิทธิภาพและนิสัยทางการเรียนที่ดีประมาณร้อยละ 30-40 และขึ้นอยู่กับโอกาส และสิ่งแวดล้อมประมาณร้อยละ 10-15

ลินเกรน (Lingren. 1969 : 49-51) สํารวจพบว่า เหตุผลที่นิสิตประสบความสําเร็จในการเรียนนั้นขึ้นอยู่กับการมีนิสัยทางการเรียนที่ดีร้อยละ 35 มีความสนใจในการเรียนร้อยละ 25 เซวาร์ ปัญญาร้อยละ 15

กู๊ด (Good. 1973 : 7) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าหมายถึงความสําเร็จ ความคล่องแคล่ว ความชำนาญ ในการใช้ทักษะหรือการประยุกต์ใช้ความรู้ต่างๆ ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement) หมายถึง ความรู้หรือทักษะอันเกิดจากการเรียนรู้ในวิชาต่างๆ ที่ได้เรียนมาแล้ว ซึ่งได้จากครูผู้สอนหรือผู้รับผิดชอบในการสอนหรือทั้งสองอย่างรวมกัน

จากที่กล่าวมาพอสรุปความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถที่ผู้เรียนได้รับหลังจากการเรียนรูวิชานั้นแล้ว ซึ่งจะทราบว่ามีปริมาณมากน้อยเพียงใด โดยพิจารณาได้จากคะแนนผลสอบแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือได้จากการสังเกตพฤติกรรมและความสําเร็จด้านอื่นๆ ประกอบ

3.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.2.1.1 งานวิจัยในประเทศ

สุนันท์ จันทระ (2526 : 72) ได้ศึกษาองค์ประกอบบางประการที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เมื่อ ปี 2526 พบว่า เพศที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ โดยนักเรียนหญิงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนชาย

ธาริณี เจียรวัฒนา (2531 : 65) ได้ศึกษาพฤติกรรมการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ที่มีส่วนส่งเสริมผลสําเร็จในการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนการเรียนคณิตศาสตร์วิทยาศาสตร์ พบว่า พฤติกรรมทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีพฤติกรรมการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และเมื่อนักเรียนได้แก้ไขพฤติกรรมการเรียนให้ดีขึ้นแล้ว จะทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นด้วย

ฉวีวรรณ หลิมวัฒนา (2531 : 45) ได้ศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างองค์ประกอบด้านภูมิหลัง ด้านสภาพแวดล้อมทางบ้านและด้านการเรียนการสอนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2531 จำนวน 391 คน ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในคณะวิทยาศาสตร์ที่เป็นอิทธิพลทางตรงเชิงนิมานคือ เวลาที่ใช้ในการศึกษาเพิ่มส่งผลสูงสุด รองลงมาคือ ความต้องการในการสอบคัดเลือกใหม่ ความรู้เมื่อนิสิตในการเรียน และความสัมพันธ์ในครอบครัว ตามลำดับ

สุรางค์ เนียมฉาย (2532 : 34) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสนใจในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้ตามระดับความสามารถของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนแตกต่างกัน เมื่อได้รับการสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจวิชาคณิตศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศรีสุภาภรณ์ บิณฑาประสิทธิ์ (2540 : 69) ศึกษาผลของการใช้สัญญาณการเรียนต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาพยาบาลโดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาพยาบาลปี 1 วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ จำนวน 70 คน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มที่เรียนโดยวิธีการสอนปกติหลังการสอนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนโดยใช้สัญญาณการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษาพยาบาลกลุ่มที่เรียนโดยใช้สัญญาณการเรียนมีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองหลังสอนสูงกว่าก่อนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกัน มีเจตคติที่แตกต่างกัน ดังนั้นในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงคาดว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก็น่าจะเป็นตัวแปรหนึ่งที่เกี่ยวกับเจตคติ

3.2.1.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

เมตาอัส ; และคนอื่นๆ (Madaus and Others. 1979 : 49) วิจัยเกี่ยวกับการใช้ค่าเฉลี่ยในระดับโรงเรียนเป็นค่าของตัวแปรในการวิเคราะห์ว่า ทำให้เห็นความแตกต่างระหว่างหน่วยย่อยๆ ภายในโรงเรียนอันได้แก่ ห้องเรียนและนักเรียน ซึ่งอาจเป็นหน่วยของการวิเคราะห์ที่ดีกว่า และได้สังเกตให้เห็นว่า เมื่อแบ่งความแปรปรวนทั้งหมดภายในโรงเรียนออกเป็นความแปรปรวนอันเนื่องมาจากความแตกต่างระหว่างห้องเรียน ชั้นเรียนมีมากพอสมควร ดังนั้นผลการวิจัยที่ไม่พบอิทธิพลของโรงเรียนนั้นเนื่องมาจากไปมุ่งวิเคราะห์ความแปรปรวนเป็นส่วนน้อยที่ตรงเรียนสามารถอธิบายได้ และละเลยความแปรปรวนอันเนื่องมาจากห้องเรียน ชั้นเรียน และนักเรียนเอง

ฮัสต์เพธ (Hudspeth. 1992 : 5314-A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสอนของครูกับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักเรียนในวิทยาลัยชุมชนในรัฐมอนทานา จำนวน 3 แห่ง และ ในรัฐวอชิงตัน จำนวน 1 แห่ง รวมทั้งศึกษาตัวแปรอื่นๆ ได้แก่ อายุผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมัธยมศึกษา เพศ และการเข้าศึกษาในวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า อายุ เกรดเฉลี่ยในการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและการเข้าศึกษาในวิทยาลัยมีผลต่อความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง

มอริส (จาริญา ศักรประธาน. 2545 : 20 ; อ้างอิงจาก Moris. 1961 : 23) ได้ศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีคะแนนนิสัยในการเรียน และทัศนคติในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกัน น่าจะส่งผลต่อเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ

3.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน

3.3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน

3.3.1.1 ความหมายของนิสัยทางการเรียน (Study Habits)

จาโคโบวิทส์ (Jakobovits. 1971 : 105) กล่าวว่า นิสัยทางการเรียนเป็นองค์ประกอบหนึ่งของยุทธวิธีการเรียน ซึ่งเป็นองค์ประกอบในตัวผู้เรียน

ไอเซนค, อาร์โนลด์ และมิลลรี (Eysenck, Arnold and Meili. 1972 : 40) นิสัย คือ แนวโน้มของบุคคลในการแสดงพฤติกรรมจนเป็นนิสัยและเป็นไปโดยอัตโนมัติโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อได้รับการฝึกฝนหรือประสบการณ์

สุวิมล ว่องวานิช (2522 : 19-20) กล่าวว่า “นิสัยทางการเรียน” “ทักษะในการเรียน” และ “เทคนิคในการเรียน” มีความหมายที่คล้ายคลึงกันจนอาจทำให้เกิดความสับสนซึ่งเทคนิคในการเรียนนั้น หมายถึง กระบวนการต่างๆ ที่นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนซึ่งได้แก่ วิธีการศึกษาค้นคว้า กระบวนการแก้ปัญหา ส่วนทักษะในการเรียนนั้น หมายถึง การนำความสามารถพิเศษ หรือวิธีการมาใช้ให้เกิดประโยชน์กับการเรียน ซึ่งได้แก่ วิธีการอ่าน การจด และทำบันทึกย่อ การสรุป และการศึกษาค้นคว้าถึงวัตถุดิบต่างๆ ในการเรียน

กูดส์ (เทิด แก้วศิริ. 2530 ; อ้างอิงจาก Good. 1959) ได้อธิบายทักษะในการเรียนว่า หมายถึง การนำความสามารถพิเศษหรือวิธีการมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการเรียนซึ่งได้แก่ วิธีการอ่าน การจด และทำบันทึกย่อ การสรุป และการศึกษาค้นคว้าถึงวัตถุดิบต่างๆ ใน การเรียน (Locating Matesial)

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (สุภาพรณ์ ศศิดิลภรกรรม. 2543 : 92 ; อ้างอิงจาก ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2538 : 1) กล่าวว่า นิสัยทางการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอ เป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความพึงพอใจ และมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ให้บรรลุผลสำเร็จ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวนี้ประกอบด้วยความตั้งใจ และเอาใจใส่ในการเรียน การวางแผนการเรียนและการจัดระบบการเรียน ความมุ่งมั่นที่จะแสวงหาความรู้และพัฒนาการเรียนให้ดีขึ้นเรื่อยๆ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความคิดริเริ่ม ขยัน อดทน รับผิดชอบ ฟังตนเอง และมีความภูมิใจในผลการเรียนของตน

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า นิสัยทางการเรียน คือ พฤติกรรมที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอ การนำความสามารถพิเศษหรือวิธีการมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการเรียนซึ่งได้แก่ วิธีการอ่าน การจด และทำบันทึกย่อ การสรุป และการศึกษาค้นคว้าถึงวัตถุดิบต่างๆ ใน การเรียน

3.3.1.2 การสร้างและวิธีแก้ไขปรับปรุงนิสัยทางการเรียน

นิสัยทางการเรียนสามารถแสดงได้ 2 ลักษณะ คือ นิสัยทางการเรียนที่ดี และนิสัยทางการเรียนที่ไม่ดี โดยทั่วไปเป็นที่เชื่อกันว่า นักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนที่ดีมักจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ส่วนนักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนที่ไม่ดีจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำหรือไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน แต่นิสัยทางการเรียนเกิดจากการฝึกฝน หรือปฏิบัติเป็นประจำ ดังนั้น นักเรียนสามารถแก้ไขปรับปรุงนิสัยทางการเรียนของตนเองได้ ดังที่ ทัสซิง (เท็ด แก้วศิริ. 2530 ; อ้างอิงจาก Tussing. 1949 : 29) ให้ความเห็นว่า นิสัยทางการเรียนเป็นสิ่งที่สามารถปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นได้ โดยการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนให้ดีขึ้น

วิธีสร้างนิสัยที่ดีนั้น การ์เรทท์ (Garrett. 1966) ได้แนะนำหลักไว้ดังนี้

- (1) แก้นิสัยที่ไม่ต้องการ โดยสร้างนิสัยที่ต้องการแทน
- (2) สร้างนิสัยใหม่โดยการวางเงื่อนไข
- (3) ตั้งระเบียบการสร้างให้แน่นอน เช่น กำหนดเวลาทำงาน กำหนดปฏิบัติ
- (4) พยายามฝึกนิสัยใหม่อย่างมุ่งมั่นและสม่ำเสมอ

สมิท (Smith. 1970 : 21-35) ศึกษาพบว่า นักเรียนสามารถประหยัดเวลาได้ 1:3 ถึง 1:4 ของเวลาที่เคยใช้ ถ้ารู้จักสร้างพฤติกรรมทางการเรียนที่ดีและปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งการจัดระบบวิธีการเรียนให้มีประสิทธิภาพได้ดังนี้

- (1) กำหนดเวลาเรียน โดยแน่ใจว่าได้ให้เวลาแต่ละวิชาอย่างเพียงพอ และบังคับให้ตนเองปฏิบัติตามตารางนั้น
- (2) จัดสถานที่ให้เหมาะสมสำหรับตนเองในเวลาทำงานแต่ละวัน
- (3) ตั้งสมาธิแน่วแน่ปราศจากสิ่งรบกวนจนกว่างานจะเสร็จ
- (4) ทำงานที่ได้รับมอบหมายในแต่ละวันให้เสร็จตามกำหนดในตารางเวลาที่กำหนด

นอกจากนี้ สมิท ยังได้เสนอและวิธีปฏิบัติในการเรียนที่ดี โดยปรับปรุงด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

- (1) การอ่าน องค์ประกอบที่สำคัญที่ให้การอ่านมีประสิทธิภาพ คือ ความเร็วและความเข้าใจในเนื้อหา การอ่านที่รวดเร็วทำให้นักเรียนสามารถอ่านเนื้อเรื่องได้เร็วกว่า หรือสามารถทบทวนได้หลายครั้งในช่วงเวลาที่กำหนด ส่วนความเข้าใจในเนื้อหานั้นจะต้องพยายามจับจุดมุ่งหมายของเรื่องที่อ่าน และจับใจความสำคัญของเรื่องนั้นให้ได้
- (2) การขีดเส้นใต้เพื่อเน้นจุดสำคัญที่อาจเป็นปัญหาข้อเท็จจริง ความคิดเห็นของผู้เขียน จำไว้หรือทำให้เห็นได้ง่าย ชัดเจน หรือแสดงจุดอ่อนที่เรายังไม่เข้าใจ
- (3) การจดโน้ตเป็นส่วนสำคัญที่ได้อ่านหรือรับฟังจะช่วยให้จำได้ดีขึ้น
- (4) การเขียน การเขียนรายงานหรือทำการบ้านที่ทำได้ไม่ดี อาจเนื่องมาจากการขาดความรู้ในเรื่องหลักการการเขียนในลักษณะต่างๆ เช่น การเขียนรายงาน การเขียนเพื่อตอบคำถาม เป็นต้น

(5) การใช้ห้องสมุด ห้องสมุดเป็นแหล่งทรัพยากรความรู้ที่สำคัญ ดังนั้น ผู้เรียนจึงต้องมีความรู้ ความเข้าใจ ประโยชน์จากการใช้ห้องสมุดได้อย่างดี

(6) การใช้เครื่องมือช่วยในการเรียน เช่น แผนที่ ตาราง จะทำให้เข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น

อาสลาม และบราวน์ (ขจรสุตา เหล็กเพชร. 2522 : 19 ; อ้างอิงจาก Haslam and Brown. 1968 : 223-226) การสอนเทคนิควิธีเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้พฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำด้านการเรียนดีขึ้นกว่าเดิม และทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นด้วย ครูสามารถสร้างวิธีในการเรียนได้ดีแก่นักเรียนได้ จะต้องมีความเข้าใจในเรื่องต่อไปนี้

- (1) วิธีเรียนและวิธีทำงาน
- (2) การจัดตารางเวลาเรียน
- (3) วิธีจัดสภาพแวดล้อมซึ่งจะทำให้การเรียนมีประสิทธิภาพ
- (4) การจดงาน การจดโน้ต การทำโน้ต
- (5) การเตรียมตัวสอบ
- (6) การท่องหนังสือ
- (7) การตอบคำถามและตอบข้อสอบ
- (8) การเขียนรายงาน
- (9) การใช้ห้องสมุด

ทิพาวดี เอมะวรรณะ (2529 : 3-2) ได้เสนอวิธีการเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนดังนี้

ขั้นที่ 1 ผู้เรียนมองเห็นปัญหาของตน เมื่อผู้เรียนตระหนักกว่าวิธีการเรียนในปัจจุบันของตนยังไม่ดีพอที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนตามที่ตนมุ่งหมายด้วยสาเหตุใดก็ตามก็แสดงว่าผู้เรียนเริ่มมองเห็นปัญหาของตนแล้ว

ขั้นที่ 2 มองเห็นวิธีการแก้ปัญหา เมื่อผู้เรียนต้องการปรับปรุงตนเองก็จะเริ่มต้นหาทางที่จะแก้ปัญหา ซึ่งระยะนี้เป็นเวลาที่เหมาะสมที่ผู้เรียนจะแสวงหาผู้ช่วยเหลือ เช่น ปรึกษากับครูหรือขอรับปรึกษาจากครูแนะแนว

ขั้นที่ 3 ดำเนินการแก้ปัญหาโดยมีหลักการที่ควรยึด 6 ประการด้วยกัน คือ

(1) สะสม (Gradualness) คือ การเรียนอย่างค่อยเป็นค่อยไป สะสมวันละนิดไม่ใช่ว่าหักโหมเฉพาะก่อนสอบเพียง 5-6 วัน

(2) ทำซ้ำ (Repetition) การป้องกันการลืมด้วยการท่องและทำแบบฝึกหัดซ้ำๆ

(3) ย้ำแรงเสริม (Reinforcement) อาจเป็นการให้รางวัลตนเอง ชมเชยตนเอง เพื่อให้เกิดกำลังใจในการเรียน

(4) เพิ่มความกระตือรือร้น (Active Learning) ต้องมีความใส่ใจในเรื่องที่อ่านตลอดจนการคิดหรือการกระทำสิ่งที่ตนต้องการเสมอ

(5) เน้นการปฏิบัติ (Practice) เมื่อศึกษาทฤษฎีแล้วควรลงมือปฏิบัติด้วยเพื่อให้เกิดความชำนาญและจำได้แม่นยำ

(6) หาสิ่งเร้า (Stimulus Control) โดยอาศัยการจัดสิ่งแวดล้อมเข้าช่วยเป็นการกระตุ้นด้วย

ขั้นที่ 4 การปรับปรุงวิธีการในการเรียน อาจใช้วิธีการดังนี้

(1) การจัดตารางเรียน เป็นการวางแผนล่วงหน้า จัดแบ่งเวลาที่เหมาะสม และเป็นตัวกระตุ้นให้เร่งทำงานบรรลุเป้าหมาย

(2) เพิ่มแรงจูงใจในการเรียนให้ตนเองด้วยวิธีเหมาะสมกับตนเอง

(3) เรียนจากตำราด้วยการอ่าน คิด สรุป และถามตนเอง

(4) ฝึกการบันทึก เช่น เขียนตัวโต เขียนลดหลั่นกัน ใช้ปากกาต่างสี ชีดหรือบันทึกตามลำดับความสำคัญ เป็นต้น

(5) ฝึกเทคนิคการอ่านเร็ว เช่น การอ่านนำ การอ่านเป็นช่วงประโยค การอ่านเฉพาะใจความสำคัญ การอ่านคร่าวๆ หรือการอ่านผ่านตา

ประธาน วัฒนวานิชย์ (2529 : 5-6) ได้มีความเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับการเรียนให้มีประสิทธิภาพว่าต้องมีลักษณะ ดังนี้

- (1) มีตารางเวลาสำหรับการปฏิบัติแต่ละวันอย่างสม่ำเสมอ
- (2) ทำงานตามตารางเวลาที่กำหนด
- (3) ทำงานตามเวลาที่กำหนดไว้ทุกวันอย่างสม่ำเสมอ
- (4) ทำงานในสถานที่ที่กำหนดไว้อย่างสม่ำเสมอ
- (5) ทำงานในระยะเวลาที่ไม่ยาวนานและหยุดพักระหว่างทำงาน
- (6) ทบทวนคำสอน คำบรรยายหลังจากเวลาผ่านไปไม่นานนัก
- (7) ไม่ปล่อยงานให้ค้างจนนาทีสุดท้าย
- (8) มีสมาธิในการทำงาน
- (9) ไม่ใช้การสอบเป็นแรงจูงใจในการทำงาน
- (10) อ่านหนังสือก่อนเข้าชั้นเรียนพอสมควร
- (11) สนใจฟังคำบรรยาย สัมมนา หรือการสอนทบทวน
- (12) ไม่ละเลยวิชาที่ยากมากกว่าวิชาอื่น
- (13) มีความรู้ในการใช้บริการห้องสมุด
- (14) ทำงานตามแผนการเรียนที่วางไว้
- (15) ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทันตามเวลาที่กำหนด
- (16) ปรับปรุงคำบรรยายที่จดจากห้องเรียนให้ทันอยู่เสมอ
- (17) เมื่อมีแรงกระตุ้นจะทำงานได้ดี
- (18) ทำงานไม่หนักจนเกินไปในวันหยุด

ภิญโญ สาร (ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ. 2541 : 14 ; อ้างอิงจาก ภิญโญ สาร. 2531) ได้เสนอแนะวิธีเรียนได้แก่ พอสรุปได้ดังนี้

(1) การปฏิบัติตัวในห้องเรียนที่โรงเรียนขณะที่ครูอาจารย์กำลังสอนในชั้นเรียน นักเรียนไม่ควรพูดคุยกัน ให้ความสนใจเฉพาะสิ่งที่ครูสอนเท่านั้น ตอนใดฟังครูอธิบายไม่ทันหรือไม่เข้าใจแจ่มแจ้งควรยกมือทันที ขณะฟังหรือจดคำอธิบายครู บางทีจดไม่ทันควรเว้นที่จดไว้ภายหลัง แต่รีบจดในสิ่งที่ครูกำลังพูดอยู่ ลักษณะของการจดควรจดจากความเข้าใจของนักเรียนเอง ไม่จดทุกคำพูดของอาจารย์

(2) การปฏิบัติตัวนอกห้องเรียน

(3) ทบทวนเรื่องที่เรียนมาแล้ว

(4) ควรทำตารางเวลาส่วนตัวประจำสัปดาห์เอาไว้ว่าเวลาไหนจะทำอะไร

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า นิสัยทางการเรียนสามารถแสดงได้ 2 ลักษณะ คือ นิสัยทางการเรียนที่ดี และนิสัยทางการเรียนที่ไม่ดี โดยทั่วไปเป็นที่เชื่อกันว่า นักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนที่ดีมักจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ส่วนนักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนที่ไม่ดีจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำหรือไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน แต่นิสัยทางการเรียนเกิดจากการฝึกฝน หรือปฏิบัติเป็นประจำ ดังนั้น นักเรียนสามารถแก้ไขปรับปรุงนิสัยทางการเรียนของตนเองได้

3.3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน

3.3.2.1 งานวิจัยในประเทศ

สุวิมล ว่องวานิช (2522 : 59-62) ได้ศึกษาหาสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างองค์ประกอบด้านเชาว์ปัญญา ปัญหาส่วนตัว นิสัยและทัศนคติทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และหากกลุ่มตัวทำนายที่ดีที่สุดเพื่อนำมาสร้างสมการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1,175 คน ผลการวิจัยพบว่า เมื่อใช้เชาว์ปัญญา ปัญหาส่วนตัว นิสัยและทัศนคติทางการเรียนเป็นตัวทำนาย สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวทำนายทั้งสามกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีนัยสำคัญทางสถิติและกลุ่มตัวทำนายที่ดีที่สุด ประกอบด้วยองค์ประกอบทั้งสามตัวดังกล่าว

อัจฉรา วงศ์โสธร และคนอื่นๆ (2525 : 95-98) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการเรียนรู้ และความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เริ่มเรียน โดยศึกษาองค์ประกอบต่างๆ ได้แก่ ความถนัดทางการเรียน ทัศนคติ แรงจูงใจ และนิสัยทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย จำนวน 97 คน พบว่าทัศนคติ แรงจูงใจ นิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคล

ชเนติ สวัสดิฤกษ์ (2527 : 68-70) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจ ภูมิหลังทางสังคม และนิสัยทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบสำรวจแรงจูงใจ แบบ

สำรวจภูมิหลังทางสังคม แบบสำรวจนิสัยในการเรียน และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาอังกฤษกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1,100 คน พบว่า แรงจูงใจเชิงบูรณาการและแรงจูงใจ ภูมิหลังทางสังคม และนิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ดุษฎี จุลาสัย และคณะ (2531 : 50-53) ได้ทำการศึกษาขั้นตอนทางจิตวิทยาการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตามขั้นตอนของเวลเลทใน 4 ขั้นตอนแรกและ ศึกษาความสัมพันธ์ของขั้นตอนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานและภาษาอังกฤษเฉพาะสาขากับ องค์ประกอบต่างๆ ได้แก่ บุคลิกและกิจนิสัย จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ คะแนนเฉลี่ยสะสม คณะ ที่ศึกษา ปีที่ศึกษา คะแนนสอบวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานและภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชา โดยใช้ ข้อสอบ 2 ฉบับ คือ ข้อทดสอบอังกฤษพื้นฐานและภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชา เพื่อศึกษาขั้นตอน ต่างๆ ของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับกิจนิสัยและบุคลิกอีก 1 ฉบับ กลุ่ม ตัวอย่างเป็นนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 1 จำนวน 160 คน และชั้นปีที่ 2 จำนวน 160 คน แต่ละชั้นปีแบ่งเป็นนิสิตที่เรียนสายศิลปศาสตร์ 80 คน และสายวิทยาศาสตร์ 80 คน ผลการวิจัย สรุปได้ว่า ขั้นตอนทางจิตวิทยาของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ได้จากการทดลองในครั้งนี้ ความสามารถในการทำข้อสอบตามขั้นตอนทางจิตวิทยาของเวลเลทไม่ได้เป็นไปตามลำดับอย่าง ที่ เวลเลทได้กล่าวไว้ จากการวิจัยพบว่า กิจนิสัยและบุคลิกไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับความสามารถในการทำข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานและวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะสาขา ทั้งหมด ยกเว้นข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานตอนที่ 2 และตัวแปรที่สำคัญในการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษทั้งสองวิชา คือ คะแนนเฉลี่ยสะสมวิชาภาษาอังกฤษของนิสิตในขณะที่ยังเรียน ภาษาอังกฤษเป็นตัวแปรสำคัญที่อธิบายความสามารถในการทำข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะ สาขา

3.3.2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

โพพแฮม และมัวร์ (Popham and Moore. 1960 : 552-554) ศึกษา พบว่า นิสัยทางการ เรียน ทศนคติในการเรียน และการปรับตัวด้านการเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยศึกษานิสิตระดับปริญญาตรี จำนวน 287 คน ให้กลุ่มตัวอย่าง ตอบแบบสำรวจนิสัยทางการเรียน และทัศนคติในการเรียนและมีความสอดคล้องกับ มอริส (Morris. 1961 : 23) ซึ่งศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีคะแนนนิสัยทางการเรียน และทัศนคติในการเรียนสูงกว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

คอยโว (Koivo. 1983 : 2524-A) ศึกษาความสัมพันธ์ด้านการรับรู้ของนักเรียนในเรื่องนิสัย และทัศนคติในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนสูงมีนิสัยและทัศนคติในการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

เพอร์ซิวัล (มณูญ แป้นเจริญ. 2522 : 10 ; อ้างอิงจาก Percaval. 1956. *Life Problems Interests of Adolescents.*) ได้เปรียบเทียบเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินชีวิตและความสนใจของ

นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมคลุซา มลรัฐโอคลาโฮมา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายจำนวน 373 คน นักเรียนหญิงจำนวน 493 คน กับนักเรียนระดับเดียวกันในโรงเรียนมัธยมโกลด์เวอร์คลิฟแลนด์ ในมลรัฐนิวยอร์ก ซึ่งเป็นนักเรียนชายจำนวน 411 คน และนักเรียนหญิงจำนวน 218 คน ปัญหาที่ศึกษา ได้แก่ ปัญหาด้านสุขภาพ การปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ ความปลอดภัย นิสัยทางการเรียน พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับนิสัยทางการเรียนมีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตและความสนใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนมัธยมคลุซาในระดับปานกลาง

จากงานวิจัยข้างต้นกล่าวได้ว่า นิสัยทางการเรียนของนักเรียนมีความเกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการเรียนของนักเรียน นักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนที่ไม่เหมาะสม เช่น ไม่รู้จักแบ่งเวลาเรียน ขาดการวางแผนการเรียนที่ดี ขาดทักษะในการศึกษาค้นคว้า ดังนั้น นิสัยทางการเรียน น่าจะเป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อเจตคติ

3.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต

3.4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต

เซกูรา (Segura. 1975 : 5823-B) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นความสามารถของแต่ละบุคคลในการทองอนาคต การวางแผนและจัดการเกี่ยวกับอนาคตที่เป็นไปได้ และแลมม์ รอล์ฟ และกีซีล่า (Lamm, Rolf and Gisela. 1976 : 317) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง ทักษะคติความรู้สึกรู้สึกของแต่ละบุคคลที่มีต่ออนาคต

ลักษณะมุ่งอนาคตนี้ นักจิตวิทยาพบหลักฐานว่าเป็นด้านหนึ่งของพลังงานอีโก้ (Ego - strength) ของบุคคลซึ่งจะเป็นแนวทางให้ผู้ที่มิมีลักษณะมุ่งอนาคตสูง สามารถระงับหรือชะลอการบำบัดความต้องการต่างๆ ของตนได้ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และ เพ็ญแข ประจักษ์ปัจฉิม. 2520 : 35) และเป็นด้านหนึ่งของบุคลิกภาพที่พัฒนามาจากการเรียนรู้ การศึกษาและกระบวนการเรียนรู้ทางสังคม ซึ่งจะพัฒนาอย่างช้าๆ ในวัยเด็กบุคคลบางคนจะอาศัยความสามารถของตนและเวลาในปัจจุบันเป็นรากฐานที่จะคาดการณ์เกี่ยวกับตนเองในอนาคตได้ การมุ่งอนาคตจะสัมพันธ์กับความจำเป็นที่จะต้องมีความคิดในการวางแผน ความตั้งใจที่จะกระทำและรายละเอียดบางอย่างที่จะต้องทำ ซึ่งเปลี่ยนไปตามกาลเวลา

นาตยา บิลันธนาพันธ์ (2526 : 21-23) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกโดยมีการคำนึงถึงผลของการกระทำนั้นๆ ว่าจะส่งผลร้าย หรือ ผลดีแก่ตนเอง และสังคมอย่างไรควรประพฤติหรือปฏิบัติอย่างไร จึงจะทำให้ไม่เกิดผลร้ายทั้งในปัจจุบันและอนาคต

เฮคอนเซน (สมจิตต์ เพิ่มพูน 2533 : 47 ; อ้างอิงจาก Heckhausen. 1967) กล่าวถึงลักษณะมุ่งอนาคตไว้ว่าการตั้งเป้าหมายในระยะยาวของการทำงานการคาดการณ์ไกล การวางแผนระยะยาว การมองผลที่จะส่งไปอนาคต รู้จักอดรอได้ ลักษณะมุ่งอนาคตสูงนี้จะปรากฏในผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในทุกๆ ด้าน

สุรพงษ์ ชูเดช (2534 : 46) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง ความสามารถคาดการณ์ไกลเห็นความสำคัญของสิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคตและการบังคับตนเองให้อดได้รอได้หรือเลือกที่จะไม่รบประโยชน์เล็กน้อยในทันที แต่จะรอรับประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่หรือสำคัญกว่าที่ตามมาในภายหลัง

สุพล วังสินธ์ (2534 : 31-35) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง ความปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี แม้จะเผชิญกับอุปสรรคต่างๆ ก็ไม่ย่อท้อ มีความกระตือรือร้น ที่จะฝ่าฟันอุปสรรคโดยมุ่งที่จะให้เกิดผลสำเร็จในอนาคตยอมรับความลำบากในปัจจุบันเพื่ออนาคตที่ดี

กนกวรรณ อุ่นใจ (2535 : 27) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง การมองสู่อนาคตของบุคคลโดยผู้ที่มีอนาคตจะเป็นผู้ที่สามารถคาดการณ์ไกลและตัดสินใจเลือกกระทำอย่างเหมาะสมหาแนวทางแก้ปัญหาและวางแผนดำเนินการ เพื่อเป้าหมายที่ต้องการในอนาคต รู้จักการปฏิบัติให้เกิดที่รอดได้รอได้ และมีความเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อประสบความสำเร็จในชีวิต

3.4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต

3.4.2.1 งานวิจัยในประเทศ

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจวบปัจฉิก (2520 : 102-109) ได้ศึกษาจริยธรรมของเยาวชนไทย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาล และนิสิตชาย หญิง ในเขตกรุงเทพมหานคร และเป็นผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มัธยมศึกษาปีที่ 1, 3, 5 และมหาวิทยาลัยปีที่ 2 ซึ่งมีอายุระหว่าง 11-25 ปี และมาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคมทั้งสามระดับ จำนวน 1,400 คน ผลการศึกษาพบว่า

1. ลักษณะมุ่งอนาคตแปรปรวนไปตามลักษณะทางสังคม 3 ประการ คือ เพศ ชั้นเรียน และสถานที่เกิด โดยผู้หญิงมีลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่าผู้ชาย ผู้เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงที่สุด ส่วนผู้ที่เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีลักษณะมุ่งอนาคตต่ำที่สุด และผู้ตอบที่อยู่ในกรุงเทพมหานครมีลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่าผู้ตอบที่เกิดในต่างจังหวัด

2. ลักษณะมุ่งอนาคตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับระดับจริยธรรม

กนกวรรณ อุ่นใจ (2535 : 57-60) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลของการใช้เทคนิคการพยากรณ์ที่มีแต่ลักษณะมุ่งอนาคตกับการให้ข้อเสนอแนะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสามร้อยยอดวิทยาคม จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการพัฒนาโดยใช้เทคนิคพยากรณ์มีลักษณะมุ่งอนาคตเพิ่มขึ้นมากกว่านักเรียนที่ได้รับข้อเสนอแนะ

3.4.2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

แลมม์ ชมิทท์ และ ทรอมส์ดอร์ฟฟ์ (Lamm, Schmit and Trommsdoff. 1976 : 317) ได้ศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรที่เกี่ยวกับเพศและชนชั้นที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตของเด็กวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กวัยรุ่นชนชั้นกลาง กับชนชั้นต่ำที่เป็นเด็กหญิงและเด็กชายกลุ่มละ 100 คน ที่มีอายุระหว่าง 14-16 ปี โดยวัดลักษณะมุ่งอนาคต และการมองโลกในแง่ดีแง่ร้าย ผลการศึกษาพบว่าเด็กหญิงที่มาจากชนชั้นต่ำมองโลกในทางดีมากกว่าเด็กหญิงที่มาจากชนชั้นปานกลาง เด็กชายที่มาจากชนชั้นต่ำได้แสดงความหวังและความกลัวในด้านอาชีพมาก และจะเพิ่มขึ้นในอนาคตมากกว่าเด็กหญิงที่มาจากชนชั้นต่ำ

ซังค์ (Schunk. 1981 : 93-104) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเพิ่มความเพียรและทักษะในการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียน ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ต่ำโดยทฤษฎีและวิธีการศึกษาวิจัยของแบนดูรา เป็นแบบในการดำเนินการวิจัย ซังค์ เชื่อว่า เด็กที่มีความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนสูงจะใช้ความสามารถของตนเต็มที่ในการทำงาน ส่วนเด็กที่รับรู้ตนเองมีความสามารถต่ำ จะพยายามเลี่ยงงานที่ต้องใช้ความสามารถของตนหรือจะทำงานอย่างไม่เต็มใจเมื่อมีอุปสรรคใดๆ ก็จะไม่เผชิญกับงานนั้น การเพิ่มประสบการณ์เพื่อเพิ่มการรับรู้ความสามารถของตนเองจะเป็นการเพิ่มความเพียรและทักษะในการทำงานนั้น กลุ่มตัวอย่างในการศึกษารั้งนี้เป็นักเรียน อายุ 9 ถึง 11 ปี จำนวน 56 คน ก่อนและหลังการทดลอง ซังค์จะวัดความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถในการหาคำตอบจากโจทย์คณิตศาสตร์ในการทดลองซังค์ให้นักเรียนดูตัวแบบวิธีการคิดคำตอบจากโจทย์คณิตศาสตร์ตามขั้นตอนอย่างละเอียด จากนั้นให้ทำแบบฝึกหัดโดยมีผู้ช่วยวิจัยให้คำแนะนำเมื่อนักเรียนสงสัยเกี่ยวกับวิธีทำ และมีการแจ้งผลทำแบบฝึกหัดให้นักเรียนทราบ ผลปรากฏว่า

(1) นักเรียนรับรู้ความสามารถของตนเพิ่มขึ้น และคาดหวังว่าตนจะสามารถทำงานได้ถูกต้องมากขึ้น

(2) นักเรียนมีความพยายามในการทำงานมากขึ้น และทำงานได้ผลดีกว่าเดิม

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า ตัวแปรลักษณะมุ่งอนาคตน่าจะส่งผลต่อเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ ลักษณะมุ่งอนาคตสูงก็จะมี ความหวังในการเรียนสูง

3.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อภาษาอังกฤษ

3.5.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อภาษาอังกฤษ

แครชเชน (Krashen. 1995 : 27-39) อธิบายว่าการเรียนรู้ภาษาที่สองนั้นเกี่ยวข้องกับสมมติฐาน 5 ข้อ ดังต่อไปนี้

(1) The Acquisition – Learning Hypothesis การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ภาษาที่สอง มีอยู่ 2 แบบ ได้แก่

1.1 การรับรู้ภาษา (Language Acquisition) เป็นการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ภาษาที่สองจากการใช้ภาษาในการสื่อสารจริง วิธีการนี้เป็นการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ภาษาที่สองอย่างธรรมชาติ ผู้เรียนเรียนภาษาโดยไม่รู้ตัวว่าได้เรียนรู้กฎเกณฑ์ของภาษาแล้ว

1.2 การเรียนรู้ภาษา (Language Learning) เป็นการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ภาษาที่สอง โดยผู้เรียนได้เรียนรู้กฎเกณฑ์ของภาษาอย่างรู้ตัว

(2) The Natural Order Hypothesis การเรียนรู้โครงสร้างไวยากรณ์ของภาษาบางอย่างสามารถเรียนรู้ได้ก่อนโครงสร้างอื่นๆ

(3) The Monitor Hypothesis การเรียนรู้กฎเกณฑ์ของภาษาช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาได้น้อย เพราะการเรียนรู้กฎเกณฑ์เป็นการช่วยตรวจแก้ภาษาเท่านั้น การเรียนรู้ภาษา เพื่อการสื่อสารมุ่งความสนใจว่าจะกล่าวอะไร มากกว่าจะกล่าวอย่างไร เราจะนำกฎเกณฑ์ของภาษามาใช้ เมื่อเรารู้ว่าเราจะกล่าวอย่างไรแล้วเท่านั้น เพื่อทำให้ภาษาของ เนื้อหาถูกต้องยิ่งขึ้น

(4) The Input Hypothesis ข้อมูลทางภาษาที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจ มาจากการฟังหรือการอ่านเป็นสำคัญ เมื่อเข้าใจข้อมูลแล้วก็จะมีความสามารถในการพูด หรือเขียนอย่างคล่องแคล่ว

(5) The Affective Filter Hypothesis ปัจจัยเกี่ยวกับเจตคติ เช่น อายุมีความสำคัญต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาที่สอง และมีความสำคัญโดยตรงกับการเรียนรู้ภาษาที่สอง

3.5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อภาษาอังกฤษ

3.5.2.1 งานวิจัยในประเทศ

นิยม สารรัตน์ (2524 : 48) ได้ศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติ แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 240 คน โปรแกรมวิทยาศาสตร์กับโปรแกรมศิลปศึกษาในโรงเรียนรัฐบาล เขตการศึกษา 9 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนทั้งสองโปรแกรมมีทัศนคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษในทางบวก นักเรียนที่เคยได้คะแนนภาษาอังกฤษสูง มีทัศนคติและแรงจูงใจสูง ส่วนนักเรียนที่ได้รับคะแนนภาษาอังกฤษต่ำ มีทัศนคติและแรงจูงใจต่ำ และยังพบว่าทัศนคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้งสองโปรแกรมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

มานพ โสตระกูล (2524 : 5-6) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดทางภาษา ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และคะแนนเฉลี่ยสะสมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศของนักเรียนชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จำนวน 175 คน ผลการวิจัยพบว่า ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ นักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษสูง จะมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีทัศนคติต่ำ

เอกฉัตร พัฒราช (2528 : 48) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาในภาคกลาง รวม 5 แห่ง จำนวน 494 คน ผลการวิจัยพบว่าทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาในภาคกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ชลธิชา จินดากุล (2529 : 47) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยในการเรียน ความสนใจในภาษาอังกฤษ ทัศนคติต่อภาษาอังกฤษ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานคร ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2529 จำนวน 399 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้นหลายขั้นตอน จากโรงเรียนมัธยมศึกษา ชาย หญิง และสหศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานครจำนวน 10 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสำรวจนิสัยในการเรียน แบบวัดทัศนคติ แบบสำรวจความสนใจในภาษาอังกฤษ และแบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่านิสัยในการเรียน ความสนใจในภาษาอังกฤษ ทัศนคติต่อภาษาอังกฤษ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

ทิพรัตน์ ลิ้มพะสุต (2534 : 69 - 70) ศึกษาเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1,2 และ 3 ภายในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยรวม เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ เจตคติการนำภาษาอังกฤษไปใช้ประโยชน์ และเจตคติต่อการเห็นความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับ .05

3.5.2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

โลแนเน แกรนเนรี เฮอรัต (Lonaine Granieri Heard 1976 : 4351-A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับลักษณะทัศนคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาระดับวิทยาลัยในชิคาโก จำนวน 264 คน ผลการวิจัยพบว่าทัศนคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาประสบการณ์เดิม วิธีการสอนของครู และความสามารถที่คาดหวังในการเรียนภาษาต่างประเทศเป็นตัวทำนายระดับความต้องการในการเรียนภาษาต่างประเทศต่อไปของนักศึกษา และพบว่าถ้าผู้สอนให้ความสนใจเกี่ยวกับลักษณะทัศนคติ แรงจูงใจ และจุดมุ่งหมายของนักศึกษาในการเรียนภาษาต่างประเทศ และให้นักศึกษาได้ทราบถึงองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาต่างประเทศดังกล่าว จะส่งผลให้ผู้เรียนมีความต้องการที่จะเรียนภาษาต่างประเทศต่อไป

อาร์ สุบรามานีเยม (R. Subramaniam 1976 : 189-190) ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับบทบาทของทัศนคติกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ของนักเรียนระดับ 5 ในประเทศมาเลเซียจำนวน 280 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีทัศนคติที่ดีและมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูง จะมีความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีทัศนคติไม่ดี

หรือมีแรงจูงใจต่ำ ทักษะคิดและแรงจูงใจ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองของกลุ่มตัวอย่าง

บัลธาซาร์ พอล ลิโวติ (Balthasar Paul Livoti 1977 : 1943-A) ได้ศึกษาลักษณะทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในประเทศเปอโตริโก ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนระดับ 5 และ 8 จำนวน 200 คน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนทั้งสองระดับมีทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนชายและหญิงมีทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน และพบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญ เพราะช่วยให้ประสบความสำเร็จในด้านการเรียนและการหางานทำ

อับเดล วาเฮบ อับบาชาร์ (Abdel Wahav Abbashar 1977 : 2087-A) ได้ศึกษาอิทธิพลของทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่พูดภาษาอาราบิก (Arabic) จำนวน 48 คน ในมหาวิทยาลัยยอนเดียนาทั้งระดับปริญญาตรีและต่ำกว่าปริญญาตรี ผลการวิจัยพบว่า ทัศนคติเพื่อต้องการให้เป็นเหมือนสมาชิกของกลุ่มชนเจ้าของภาษาและทัศนคติเพื่อต้องการนำภาษาไปใช้ประโยชน์มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ

แมรี แอลีน แฮนเซน (Mary Eileen Hansen 1982 : 98-A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษานานาชาติระดับมหาวิทยาลัยในรัฐนิวเจอร์ซีย์ จำนวน 93 คน ผลการวิจัยพบว่าทัศนคติต่อวัฒนธรรมอเมริกามีความสัมพันธ์เพียงเล็กน้อยกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างประชากร และทัศนคติเพื่อต้องการให้เป็นเหมือนสมาชิกของกลุ่มเจ้าของภาษาไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ แต่องค์ประกอบด้านอายุและหลักสูตรการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ

สตีเฟน ไมเคิล กราส (Steven Michael Gras 1983 : 1072-A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติเพื่อต้องการให้เหมือนสมาชิกของกลุ่มชนเจ้าของภาษากับความยากในการเข้าใจภาษาพูดแบบไม่เป็นทางการ (Informal Speech) ตัวอย่างประชากรเป็นนักศึกษาชาวเกาหลีระดับปริญญาโทและเอกในปี ค.ศ. 1981 จำนวน 79 คน ผลการวิจัยพบว่า ทัศนคติเพื่อต้องการให้เหมือนสมาชิกของกลุ่มชนเจ้าของภาษา ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเข้าใจภาษาพูดแบบไม่เป็นทางการ และภาษาพูดแบบไม่เป็นทางการมีความยากต่อการเข้าใจมากกว่าภาษาพูดแบบเป็นทางการทั้งในด้านโครงสร้าง เสียง และหน่วยคำ

แวน ทรีสต์ และโรเบิร์ต ฟรานซิส (Van Triest and Robert Francis 1985 : 2218-A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อผู้พูดภาษาอเมริกัน-อังกฤษ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองของนักศึกษามหาวิทยาลัยในประเทศเปอโตริโก ตัวอย่างประชากรเป็นนักศึกษาปีที่หนึ่งจำนวน 226 คน จากสี่สถาบัน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อผู้พูดภาษาอเมริกัน – อังกฤษ เมื่อเปรียบเทียบกับทัศนคติต่อผู้พูดภาษาสเปน และทัศนคติต่อผู้พูดภาษาอเมริกัน-อังกฤษไม่ใช่ตัวทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่ดี แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาสเปน จำนวนปีที่อยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกาและการศึกษาของหัวหน้าครอบครัว

เป็นตัวทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่ดีไคลน (Klein. 1990 : 37 - 38) อธิบายว่า เจตคติเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการเรียนรู้ภาษาที่สอง หากผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาที่สองนั้นๆ จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จมากกว่าผู้เรียนที่มีเจตคติไม่ดี

เวนเดน (Wenden. 1991 : 52 - 53) อธิบายว่า เจตคติต่อการเรียนภาษานั้น หาก ผู้เรียนมีเจตคติในทางบวกก็จะเป็นผู้เรียนที่มีความรับผิดชอบในการเรียนภาษามากกว่าผู้ที่มีเจตคติในทางลบต่อการเรียนภาษา

แครชเชน (Krashen. 1995 : 37 - 38) อธิบายว่า เจตคติมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการรับรู้ภาษาที่สองอย่างมาก

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า เจตคติต่อภาษาอังกฤษส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักเรียนที่เคยได้คะแนนภาษาอังกฤษสูง มีทัศนคติและแรงจูงใจสูง ส่วนนักเรียนที่ได้รับคะแนนภาษาอังกฤษต่ำ มีทัศนคติและแรงจูงใจต่ำ น่าจะส่งผลกับตัวแปรเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ ครูและนักเรียนในโครงการภาคภาษาอังกฤษ โรงเรียนสตรีนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ดังนี้

1.1 ครูในโครงการภาคภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2548 จำนวน 10 คน เป็นครูชายจำนวน 5 คน และครูหญิงจำนวน 5 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

1.2 นักเรียนในโครงการภาคภาษาอังกฤษช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสตรีนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ปีการศึกษา 2548 จำนวน 120 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 53 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 40 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 27 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 1 ชุดสำหรับครู และ 4 ชุดสำหรับนักเรียน ดังนี้

สำหรับครู มี 1 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถามเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของครู ซึ่งแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ

สำหรับนักเรียน มี 4 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถามเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ

ชุดที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

ชุดที่ 3 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

ชุดที่ 4 แบบสอบถามเจตคติต่อภาษาอังกฤษ

วิธีการสร้างเครื่องมือ

ชุดที่ 1 แบบสอบถามเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของครู ซึ่งแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

ได้แก่ เพศ เชื้อชาติ การมีวุฒิทางการศึกษา และระดับการศึกษา

ตัวอย่างแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของท่าน เมื่อท่านอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง () และเติมข้อความในช่องว่าง (.....) ให้ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ

() ชาย () หญิง

2. เชื้อชาติ

3. การมีวุฒิทางการศึกษา

() การมีวุฒิทางการศึกษา () ไม่มีวุฒิทางการศึกษา

4. ระดับการศึกษา

() ปริญญาตรี

() ปริญญาโท

() ปริญญาเอก

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ

2.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2.2 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ โดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 2.1 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตัวอย่างแบบสอบถามเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ

แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของท่าน โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน ด้านความรู้ ความรู้สึก และแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

1. ด้านความรู้

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของท่าน ขอให้ท่านอ่านข้อความดังกล่าวแล้วพิจารณาว่า ข้อความแต่ละข้อเป็นความจริงสำหรับท่านมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ต้องการเพียงช่องเดียว ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด
 เห็นด้วย หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมาก
 ไม่แน่ใจ หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านบ้าง ไม่ตรงบ้าง
 ไม่เห็นด้วย หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านน้อยมาก
 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
0	ท่านมีหลักเกณฑ์ในการกำหนดเนื้อหาที่จะสอนโดยพิจารณาจากผู้บริหารโรงเรียน					
00	ท่านคิดว่าแผนการสอนเป็นสิ่งที่ไม่จำเป็น					

2. ด้านความรู้สึกรู้สึก

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของท่าน ขอให้ท่านอ่านข้อความดังกล่าวแล้วพิจารณาว่า ข้อความแต่ละข้อเป็นความจริงสำหรับท่านมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ต้องการเพียงช่องเดียว ดังนี้

มากที่สุด หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของท่านมากที่สุด
 มาก หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของท่านมาก
 ปานกลาง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของท่านบ้าง ไม่ตรงบ้าง
 น้อย หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของท่านน้อย
 น้อยที่สุด หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0	ท่านไม่ชอบศึกษาด้านหลักสูตรของโครงการภาคภาษาอังกฤษ					
00	ท่านพอใจที่นักเรียนของท่านสามารถสื่อสารกับท่านเป็นภาษาอังกฤษ					

3. ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของท่าน ขอให้ท่านอ่านข้อความดังกล่าวแล้วพิจารณาว่า ข้อความแต่ละข้อเป็นความจริงสำหรับท่านมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ต้องการเพียงช่องเดียว ดังนี้

เป็นประจำ หมายถึง ข้อความที่ตรงกับการกระทำของนักเรียนมากที่สุด

บ่อยครั้ง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับการกระทำของนักเรียนเกือบทุกครั้ง

บางครั้ง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับการกระทำของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง

นาน ๆ ครั้ง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับการกระทำของนักเรียนมากที่สุด

ไม่เคยเลย หมายถึง ข้อความที่ตรงกับการกระทำของนักเรียนน้อยมากจนแทบจะไม่เคยเกิดขึ้นเลย

ข้อ	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคยเลย
0	ท่านเข้ารับการฝึกอบรมของทางโรงเรียน					
00	ท่านเอาใจใส่นักเรียนเฉพาะที่เรียนเก่ง					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มากที่สุด	เป็นประจำ	ให้คะแนน	5	คะแนน
เห็นด้วย	มาก	บ่อยครั้ง	ให้คะแนน	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ปานกลาง	บางครั้ง	ให้คะแนน	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	น้อย	นาน ๆ ครั้ง	ให้คะแนน	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	น้อยที่สุด	ไม่เคยเลย	ให้คะแนน	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มากที่สุด	เป็นประจำ	ให้คะแนน	1 คะแนน
เห็นด้วย	มาก	บ่อยครั้ง	ให้คะแนน	2 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ปานกลาง	บางครั้ง	ให้คะแนน	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	น้อย	นานๆ ครั้ง	ให้คะแนน	4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	น้อยที่สุด	ไม่เคยเลย	ให้คะแนน	5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 2.33	หมายถึง มีเจตคติทางลบต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ
คะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.66	หมายถึง มีเจตคติปานกลางต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ
คะแนนเฉลี่ย	3.67 – 5.00	หมายถึง มีเจตคติทางบวกต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ

ชุดที่ 1 แบบสอบถามเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

ได้แก่ ระดับชั้น และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตัวอย่างแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง () ให้ตรงกับความเป็นจริง

1. ระดับชั้น

- () มัธยมศึกษาปีที่ 1
() มัธยมศึกษาปีที่ 2
() มัธยมศึกษาปีที่ 3

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ระดับผลคะแนนเฉลี่ยทุกรายวิชาเมื่อสิ้นสุดภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548)

- () 1.00 – 1.99
() 2.00 – 2.99
() 3.00 – 4.00

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ

2.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2.2 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ โดยใช้แนวคิดที่ได้จาก ข้อ 2.1 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของ ลิเคิร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตัวอย่างแบบสอบถามเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ

1. ด้านความรู้

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ ของนักเรียน ขอให้นักเรียนอ่านข้อความดังกล่าวแล้วพิจารณาว่า ข้อความแต่ละข้อเป็นความจริง สำหรับนักเรียนมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ต้องการเพียงช่องเดียว ดังนี้

- เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
 เห็นด้วย หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
 ไม่แน่ใจ หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
 ไม่เห็นด้วย หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยมาก
 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
0	ภาษาอังกฤษมีความสำคัญในทุกวิชา					
00	เมื่อเข้าร่วมโครงการภาคภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้าคิดว่ายืงยาก					

2. ด้านความรู้สึก

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของ นักเรียน ขอให้นักเรียนอ่านข้อความดังกล่าวแล้วพิจารณาว่า ข้อความแต่ละข้อเป็นความจริงสำหรับ นักเรียนมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ต้องการเพียงช่องเดียว ดังนี้

- มากที่สุด หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
 มาก หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนมาก
 ปานกลาง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง

น้อย หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนน้อย
 น้อยที่สุด หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0	ข้าพเจ้าไม่ชอบสนทนากับชาวต่างชาติ					
00	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่น่าสนใจ					

3. ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของนักเรียน ขอให้นักเรียนอ่านข้อความดังกล่าวแล้วพิจารณาว่า ข้อความแต่ละข้อเป็นความจริงสำหรับนักเรียนมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ต้องการเพียงช่องเดียว ดังนี้

เป็นประจำ หมายถึง ข้อความที่ตรงกับการกระทำของนักเรียนมากที่สุด

บ่อยครั้ง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับการกระทำของนักเรียนเกือบทุกครั้ง

บางครั้ง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับการกระทำของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง

นาน ๆ ครั้ง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับการกระทำของนักเรียนมากที่สุด

ไม่เคยเลย หมายถึง ข้อความที่ตรงกับการกระทำของนักเรียนน้อยมากจนแทบจะไม่เคยเกิดขึ้นเลย

ข้อ	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคยเลย
0	ข้าพเจ้าทำการบ้านที่ง่ายก่อนจึงจะทำข้อยาก					
00	ข้าพเจ้าร่วมกิจกรรมพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษของโรงเรียน					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มากที่สุด	เป็นประจำ	ให้คะแนน	5 คะแนน
เห็นด้วย	มาก	บ่อยครั้ง	ให้คะแนน	4 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ปานกลาง	บางครั้ง	ให้คะแนน	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	น้อย	นาน ๆ ครั้ง	ให้คะแนน	2 คะแนน

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	น้อยที่สุด	ไม่เคยเลย	ให้คะแนน	1	คะแนน
2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนนดังนี้					
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มากที่สุด	เป็นประจำ	ให้คะแนน	1	คะแนน
เห็นด้วย	มาก	บ่อยครั้ง	ให้คะแนน	2	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ปานกลาง	บางครั้ง	ให้คะแนน	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	น้อย	นานๆ ครั้ง	ให้คะแนน	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	น้อยที่สุด	ไม่เคยเลย	ให้คะแนน	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์(2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 2.33	หมายถึง	มีเจตคติทางลบต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ
คะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.66	หมายถึง	มีเจตคติปานกลางต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ
คะแนนเฉลี่ย	3.67 – 5.00	หมายถึง	มีเจตคติทางบวกต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ

ชุดที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

- 2.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน
- 2.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามนิสัยทางการเรียนของศศิพิมล บุญภาพ (2548)
- 2.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามนิสัยทางการเรียนโดยใช้แนวความคิดจากข้อ 2.1 และ 2.2

ลักษณะแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียนของนักเรียน ขอให้นักเรียนอ่านข้อความดังกล่าวแล้วพิจารณาว่า ข้อความแต่ละข้อเป็นความจริงสำหรับนักเรียนมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ต้องการเพียงช่องเดียว ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยมาก
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	ในขณะที่ทำกิจวัตรประจำวันข้าพเจ้า จะฝึกพูดบทสนทนาที่เรียนมา					
00	ข้าพเจ้าขาดเรียนบ่อยๆ					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน
จริง	ให้คะแนน	2 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 2.33	หมายถึง	มีนิสัยทางการเรียนไม่ดี
คะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.66	หมายถึง	มีนิสัยทางการเรียนดีพอใช้
คะแนนเฉลี่ย	3.67 – 5.00	หมายถึง	มีนิสัยทางการเรียนดี

ชุดที่ 3 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

- 3.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต
 - 3.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตของพระมหาทิตย บุญเสริม (2547)
 - 3.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตโดยใช้แนวความคิดจากข้อ 3.1 และ 3.2
- ลักษณะแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating

Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียน ขอให้
นักเรียนอ่านข้อความดังกล่าวแล้วพิจารณาว่า ข้อความแต่ละข้อเป็นความจริงสำหรับนักเรียนมาก
น้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ต้องการเพียงช่องเดียว ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยมาก
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	ความสามารถคาดการณ์ไกล หวังผลจากผล การกระทำเกี่ยวกับการศึกษาและการ ประกอบอาชีพ ถ้าข้าพเจ้าตั้งใจเรียนในวันนี้ ข้าพเจ้าจะประสบ ความสำเร็จในวันหน้า					
00	ข้าพเจ้าตั้งความหวังทางการเรียนไว้ค่อนข้างสูง					
0	การศึกษาแนวทางแก้ปัญหาและวางแผนเพื่อ เป้าหมายเกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบ อาชีพในอนาคต ข้าพเจ้ามองไม่เห็นประโยชน์ที่ต้องวางแผนการเรียน					
00	ก่อนจะทำอะไร ข้าพเจ้าจะวางแผนเกี่ยวกับสิ่งที่จะทำ นั้น					
0	การรู้จักเลือกกระทำและรอคอยผลที่จะเกิด ขึ้นในอนาคตเกี่ยวกับการศึกษาและการ ประกอบอาชีพ ข้าพเจ้าทนนไม่ไหวที่จะเก็บชนทอรรอยๆ ไว้กินพุงนี้					
00	ข้าพเจ้าพยายามเอาชนะอุปสรรคต่างๆ เพื่อให้ถึง เป้าหมายที่วางไว้					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน
จริง	ให้คะแนน	2 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายลักษณะมุ่งอนาคต

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้

คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 2.33	หมายถึง	ลักษณะมุ่งอนาคตน้อย
คะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.66	หมายถึง	ลักษณะมุ่งอนาคตปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	3.67 – 5.00	หมายถึง	ลักษณะมุ่งอนาคตมาก

ชุดที่ 4 แบบสอบถามเจตคติต่อภาษาอังกฤษ

4.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อภาษาอังกฤษ

4.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามเจตคติต่อภาษาอังกฤษของเลิศพร ภาระสกุล (2527)

4.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามเจตคติต่อภาษาอังกฤษโดยใช้แนวความคิดจากข้อ 4.1 และ

4.2 ลักษณะแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามเจตคติต่อภาษาอังกฤษ

1. ด้านความรู้

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อภาษาอังกฤษของนักเรียน ขอให้นักเรียนอ่านข้อความดังกล่าวแล้วพิจารณาว่า ข้อความแต่ละข้อเป็นความจริงสำหรับนักเรียนมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ต้องการเพียงช่องเดียว ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยมาก
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
0	การเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่อนักเรียนมากในการประกอบอาชีพ					
00	วิชาภาษาอังกฤษเรียนไปก็ไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวัน					

2. ด้านความรู้สึก

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อภาษาอังกฤษของนักเรียน ขอให้เรียนอ่านข้อความดังกล่าวแล้วพิจารณาว่า ข้อความแต่ละข้อเป็นความจริงสำหรับนักเรียนมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ต้องการเพียงช่องเดียว ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
น้อย	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
0	ข้าพเจ้าไม่ชอบท่องศัพท์ภาษาอังกฤษ					
00	ข้าพเจ้าพอใจเมื่อมีคนชมว่าพูดภาษาอังกฤษได้ดี					

3. ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ขอให้นักเรียนอ่านข้อความดังกล่าวแล้วพิจารณาว่า ข้อความแต่ละข้อเป็นความจริงสำหรับนักเรียนมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ต้องการเพียงช่องเดียว ดังนี้

เป็นประจำ หมายถึง ข้อความที่ตรงกับการกระทำของนักเรียนมากที่สุด

บ่อยครั้ง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับการกระทำของนักเรียนเกือบทุกครั้ง

บางครั้ง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับการกระทำของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง

นาน ๆ ครั้ง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับการกระทำของนักเรียนมากที่สุด

ไม่เคยเลย หมายถึง ข้อความที่ตรงกับการกระทำของนักเรียนน้อยมากจนแทบจะไม่

เคยเกิดขึ้นเลย

ข้อ	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคยเลย
0	ข้าพเจ้าทำการบ้านวิชาภาษาอังกฤษที่ง่ายก่อนเสมอ					
00	ข้าพเจ้าทบทวนบทเรียนภาษาอังกฤษ					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มากที่สุด	เป็นประจำ	ให้คะแนน	5 คะแนน
เห็นด้วย	มาก	บ่อยครั้ง	ให้คะแนน	4 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ปานกลาง	บางครั้ง	ให้คะแนน	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	น้อย	นาน ๆ ครั้ง	ให้คะแนน	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	น้อยที่สุด	ไม่เคยเลย	ให้คะแนน	1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มากที่สุด	เป็นประจำ	ให้คะแนน	1 คะแนน
เห็นด้วย	มาก	บ่อยครั้ง	ให้คะแนน	2 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ปานกลาง	บางครั้ง	ให้คะแนน	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	น้อย	นาน ๆ ครั้ง	ให้คะแนน	4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	น้อยที่สุด	ไม่เคยเลย	ให้คะแนน	5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายเจตคติต่อภาษาอังกฤษ

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้

คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 2.33	หมายถึง	เจตคติทางลบต่อภาษาอังกฤษ
คะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.66	หมายถึง	เจตคติปานกลางต่อภาษาอังกฤษ
คะแนนเฉลี่ย	3.67 – 5.00	หมายถึง	เจตคติทางบวกต่อภาษาอังกฤษ

การหาคุณภาพเครื่องมือ

1. หาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) ของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา และอาจารย์ ดร. พาสนา จุรัตน์ ตรวจสอบความเหมาะสม ทั้งด้านเนื้อหา ข้อคำถาม และภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

2. โดยนำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับครูและนักเรียนโรงเรียนสาริตพิบูลย์บำเพ็ญ มหาวิทยาลัยบูรพา ในโครงการภาคภาษาอังกฤษ ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน จากนั้นนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด แล้วนำมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25 % กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วนำมาทดสอบนัยสำคัญทางสถิติโดยใช้ t-test และเลือกเฉพาะข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาใช้เป็นแบบสอบถามในการวิจัย ได้ผลดังนี้

2.1 แบบสอบถามเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของครู จำนวน 34 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 3.000 – 13.000

2.2 แบบสอบถามเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของนักเรียน จำนวน 40 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.214 – 11.633

2.3 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน จำนวน 27 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.077 – 6.547

2.4 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต จำนวน 15 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.167 – 5.371

2.5 แบบสอบถามเจตคติต่อภาษาอังกฤษ จำนวน 32 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.186 – 7.031

3. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามที่คัดเลือกมาแล้วในข้อ 2 โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแต่ละฉบับดังนี้

3.1 แบบสอบถามเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของครู ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7851

3.2 แบบสอบถามเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของนักเรียน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9164

3.3 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9121

3.4 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7517

3.5 แบบสอบถามเจตคติต่อภาษาอังกฤษ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8451

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขออนุญาต และขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยทำการแจกแบบสอบถามในห้องเรียนของนักเรียน ซึ่งแจ้งวัตถุประสงค์และการตอบแบบสอบถาม รวมทั้งรับคืนแบบสอบถาม ระหว่างวันที่ 7 - 11 กุมภาพันธ์ 2549 จำนวน 120 ฉบับ ได้รับคืนมาครบทุกฉบับ
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาคัดเลือกความสมบูรณ์ กล่าวคือ ตอบคำถามครบทุกข้อ ปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ แล้วนำมาให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์เจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษระหว่างครูกับนักเรียน
3. วิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของครูตามตัวแปร เพศ เชื้อชาติ การมีวุฒิทางการศึกษา และระดับการศึกษา
4. วิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของนักเรียนตามตัวแปร ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นิสัยทางการเรียน ลักษณะมุ่งอนาคต และเจตคติต่อภาษาอังกฤษ

สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. สถิติที่ใช้ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
 - 2.1 หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ ของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test
 - 2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สมมุติฐาน

3.1 วิเคราะห์เจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของครูและนักเรียนโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของครูตามตัวแปรเพศ และการมีวุฒิทางด้านการศึกษา โดยใช้ t-test และโดยการใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ตามตัวแปรเชื้อชาติ และระดับการศึกษา เมื่อพบความแตกต่างของตัวแปร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

3.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของนักเรียนตามตัวแปร ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นิสัยทางการเรียน ลักษณะมุ่งอนาคต และเจตคติต่อภาษาอังกฤษ โดยการใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว (One Way Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างของตัวแปร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้แทนความหมายดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนประชากร
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนนแต่ละตัว (Sum of squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสองของคะแนนแต่ละตัว (Mean squares)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t-Distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา F-Distribution
Y_1	แทน	เจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของครู
Y_2	แทน	เจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของนักเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของครูและนักเรียน
3. วิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของครูตามตัวแปร เพศ เชื้อชาติ การมีวุฒิทางการศึกษา และระดับการศึกษา
4. วิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของนักเรียนตามตัวแปร ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นิสยทางการเรียน ลักษณะมุ่งอนาคต และเจตคติต่อภาษาอังกฤษ

การเสนอผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเสนอผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรที่ศึกษาโดยคำนวณหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของครูและนักเรียนโรงเรียนสตรีนนทบุรี

ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของครูตามตัวแปร เพศ การมีวุฒิทางการศึกษา และระดับการศึกษาโดยใช้ t-test และโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ตามตัวแปรเชื้อชาติ เมื่อพบความแตกต่างของตัวแปร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

ตอนที่ 4 เสนอผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของนักเรียนตามตัวแปร ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นิสัยทางการเรียน ลักษณะมุ่งอนาคต และเจตคติต่อภาษาอังกฤษ โดยใช้ t-test และโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ตามตัวแปรระดับชั้น เมื่อพบความแตกต่างของตัวแปร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรที่ศึกษาโดยคำนวณหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงในตารางที่ 1 - 3

ตาราง 1 แสดงเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของครูและนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสตรีนนทบุรี

เจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
ครู	3.48	.19	ปานกลาง
นักเรียน	3.84	.40	ทางบวก

จากตาราง 1 พบว่า ครูมีเจตคติปานกลางต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ และนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มีเจตคติทางบวกต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ

ตาราง 2 แสดงค่าสถิติพื้นฐานของเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของครู

ตัวแปรที่เกี่ยวกับครู	จำนวน (คน)	ร้อยละ	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
เพศ					
ชาย	5	50	3.52	.32	ปานกลาง
หญิง	5	50	3.44	.25	ปานกลาง
รวม	10	100	3.48	.19	ปานกลาง
เชื้อชาติ					
ไทย	7	70	3.48	.29	ปานกลาง
อังกฤษ	1	10	3.44	-	ปานกลาง
ฟิลิปปินส์	2	20	3.49	.39	ปานกลาง
รวม	10	100	3.48	.19	ปานกลาง
การมีวุฒิทางการศึกษา					
มี	9	90	3.48	.29	ปานกลาง
ไม่มี	1	10	3.44	-	ปานกลาง
รวม	10	100	3.48	.19	ปานกลาง
ระดับการศึกษา					
ปริญญาตรี	6	60	3.35	.26	ปานกลาง
ปริญญาโท	4	40	3.67	.19	ทางบวก
รวม	10	100	3.48	.19	ปานกลาง

จากตาราง 2 พบว่า ครูจำนวน 10 คน เป็นครูหญิงจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 50 มีเจตคติปานกลางต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ เป็นครูชายจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 50 มีเจตคติปานกลางต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ

จำแนกตามเชื้อชาติพบว่า ส่วนใหญ่เป็นเชื้อชาติไทย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 70 มีเจตคติปานกลางต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ รองลงมาเป็นเชื้อชาติฟิลิปปินส์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 20 มีเจตคติปานกลางต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษและเชื้อชาติอังกฤษ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10 มีเจตคติปานกลางต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ

จำแนกตามการมีวุฒิทางการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่มีวุฒิทางการศึกษาจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 90 มีเจตคติปานกลางต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ ไม่มีวุฒิทางการศึกษาจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10 มีเจตคติปานกลางต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ

จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่ระดับการศึกษา เป็นปริญญาตรี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 60 มีเจตคติปานกลางต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ และปริญญาโท จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 40 มีเจตคติทางบวกต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ

ครูในโครงการภาคภาษาอังกฤษโรงเรียนสตรีนนทบุรีมีเจตคติปานกลางต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ

ตาราง 3 แสดงค่าสถิติพื้นฐานของเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของนักเรียน

ตัวแปรที่เกี่ยวกับนักเรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
ระดับชั้น					
มัธยมศึกษาปีที่ 1	53	44.20	4.09	.28	ทางบวก
มัธยมศึกษาปีที่ 2	40	33.30	3.55	.31	ปานกลาง
มัธยมศึกษาปีที่ 3	27	22.50	3.78	.40	ทางบวก
รวม	120	100	3.84	.40	ทางบวก
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
สูง	110	91.60	3.86	.22	ทางบวก
กลาง	10	8.40	3.60	.40	ปานกลาง
ต่ำ	-	-	-	-	
รวม	120	100	3.84	.40	ทางบวก
นิสัยทางการเรียน					
ดี	48	40.00	4.02	.37	ทางบวก
พอใช้	72	60.00	3.72	.36	ทางบวก
ไม่ดี	-	-	-	-	
รวม	120	100	3.84	.40	ทางบวก
ลักษณะมุ่งอนาคต					
มาก	108	90.00	3.90	.36	ทางบวก
ปานกลาง	12	10.00	3.29	.26	ปานกลาง
น้อย	-	-	-	-	
รวม	120	100	3.84	.40	ทางบวก
เจตคติต่อภาษาอังกฤษ					
ทางบวก	84	70.00	3.98	.34	ทางบวก
ปานกลาง	36	30.00	3.51	.30	ปานกลาง
ทางลบ	-	-	-	-	
รวม	120	100	3.84	.40	ทางบวก

จากตาราง 3 พบว่า นักเรียนจำนวน 120 คน ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 44.2 มีเจตคติทางบวกต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ รองลงมาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 มีเจตคติปานกลางต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 22.5 มีเจตคติทางบวกต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ

จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 91.6 มีเจตคติทางบวกต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ รองลงมาเป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 8.4 มีเจตคติปานกลางต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ

จำแนกตามนิสัยทางการเรียน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียน พอใช้ จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 60 มีเจตคติทางบวกต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ รองลงมาเป็นนักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดี จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 40 มีเจตคติทางบวกต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ

จำแนกตามลักษณะมุ่งอนาคต พบว่า ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมาก จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 90 มีเจตคติทางบวกต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ รองลงมาเป็นนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตปานกลาง จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 10 มีเจตคติปานกลางต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ

จำแนกตามเจตคติต่อภาษาอังกฤษ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่มีเจตคติทางบวกต่อภาษาอังกฤษ จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 70 มีเจตคติทางบวกต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ รองลงมาเป็นนักเรียนที่มีเจตคติปานกลางต่อภาษาอังกฤษ จำนวน 36 คิดเป็นร้อยละ 30 มีเจตคติปานกลางต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ

นักเรียนในโครงการภาคภาษาอังกฤษโรงเรียนสตรีนนทบุรีมีเจตคติทางบวกต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของครูและนักเรียนโรงเรียนสตรีนนทบุรี ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของครู และนักเรียน

เจตคติต่อโครงการฯ	Y ₁	Y ₂
Y ₁	1.000	.223
Y ₂		1.000

จากตาราง 4 พบว่า เจตคติของครูและนักเรียนในโครงการภาคภาษาอังกฤษไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของครูตามตัวแปร เพศ การมีวุฒิทางด้านการศึกษา และระดับการศึกษา โดยใช้ t-test และโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ตามตัวแปรเชื้อชาติ เมื่อพบความแตกต่างของตัวแปร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) ดังแสดงในตาราง 5 และ 6

ตาราง 5 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษครูจำแนกตามเพศ การมีวุฒิการศึกษา และระดับการศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	t
เพศ			
ชาย	3.52	.32	.487
หญิง	3.44	.25	
การมีวุฒิทางการศึกษา			
มี	3.48	.29	.139
ไม่มี	3.44	-	
ระดับการศึกษา			
ปริญญาตรี	3.35	.26	-2.097
ปริญญาโท	3.67	.19	

จากตาราง 5 พบว่า ตัวแปรเพศ การมีวุฒิทางการศึกษา และระดับการศึกษาที่ต่างกันมีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 6 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน แบบทิศทางเดียว เจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของครู จำแนกตามเชื้อชาติ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	.002	.001	.008
ภายในกลุ่ม	7	.675	.096	
รวม	9	.677		

จากตาราง 6 พบว่า ครูที่มีเชื้อชาติต่างกันมีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 4 เสนอผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของนักเรียนตามตัวแปร ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นิสัยทางการเรียน ลักษณะมุ่งอนาคต และเจตคติต่อภาษาอังกฤษ โดยใช้ t-test และโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ตามตัวแปรระดับชั้น เมื่อพบความแตกต่างของตัวแปร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเซฟเฟ (Scheffe's Method) ดังแสดงในตาราง 7 - 12

ตาราง 7 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของนักเรียนจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	S.D.	t
สูง	3.87	.40	-3,248**
ปานกลาง	3.61	.22	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 7 พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางมีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 8 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของนักเรียนจำแนกตามนิสัยทางการเรียน

นิสัยทางการเรียน	$\bar{X}$	S.D.	t
ดี	4.03	.38	4,384**
พอใช้	3.72	.36	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 8 พบว่า นักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดี และนิสัยทางการเรียนพอใช้มีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 9 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของนักเรียนจำแนกตามลักษณะมุ่งอนาคต

ลักษณะมุ่งอนาคต	$\bar{X}$	S.D.	t
มาก	3.90	.36	7,383**
ปานกลาง	3.29	.26	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 9 พบว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมาก และลักษณะมุ่งอนาคตปานกลางมีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 10 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของนักเรียนจำแนกตามระดับเจตคติต่อภาษาอังกฤษ

เจตคติต่อภาษาอังกฤษ	$\bar{X}$	S.D.	t
ทางบวก	3.99	.44	7,616**
ปานกลาง	3.51	.30	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 10 พบว่า นักเรียนที่มีเจตคติทางบวกต่อภาษาอังกฤษ และเจตคติปานกลางต่อภาษา มีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 11 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของนักเรียนจำแนกตามระดับชั้น

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	6.641	3.321	32.219**
ภายในกลุ่ม	117	12.058	.103	
รวม	119	18.700		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 11 พบว่า นักเรียนที่มีระดับชั้นต่างกันมีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 12 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของนักเรียนตามระดับชั้นตามวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

ระดับชั้น	$\bar{X}$	การเปรียบเทียบความแตกต่าง		
		มัธยมศึกษาปีที่ 2	มัธยมศึกษาปีที่ 3	มัธยมศึกษาปีที่ 1
		3.56	3.78	4.09
มัธยมศึกษาปีที่ 2	3.56	-	.23*	.53*
มัธยมศึกษาปีที่ 3	3.78		-	.31*
มัธยมศึกษาปีที่ 1	4.09			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 12 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีเจตคติทางบวกต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีเจตคติทางบวกต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีเจตคติทางบวกต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของครูและนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสตรีนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของครูและนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสตรีนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี
3. เพื่อศึกษาเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของครูตามตัวแปร เพศ เชื้อชาติ การมีวุฒิทางการศึกษา และระดับการศึกษา
4. เพื่อศึกษาเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสตรีนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ตามตัวแปร ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นิสัยทางการเรียน ลักษณะมุ่งอนาคต และเจตคติต่อภาษาอังกฤษ

สมมุติฐานของการวิจัย

1. ครูและนักเรียนมีเจตคติทางบวกต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ
2. เจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของครูและนักเรียนมีความสัมพันธ์กัน
3. ครูที่มีเพศ เชื้อชาติ การมีวุฒิทางการศึกษา และระดับการศึกษาต่างกัน มีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
4. นักเรียนที่มีระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นิสัยทางการเรียน ลักษณะมุ่งอนาคต และเจตคติต่อภาษาอังกฤษต่างกัน มีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ ครูและนักเรียนในโครงการภาคภาษาอังกฤษ โรงเรียนสตรีนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ดังนี้
 - 1.1 ครูในโครงการภาคภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2548 จำนวน 10 คน เป็นครูชายจำนวน 5 คน และครูหญิงจำนวน 5 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
 - 1.2 นักเรียนในโครงการภาคภาษาอังกฤษช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสตรีนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ปีการศึกษา 2548 จำนวน 120 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 53 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 40 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 27 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 1 ชุดสำหรับครู และ 4 ชุดสำหรับนักเรียน ดังนี้

สำหรับครู มี 1 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถามเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของครู ซึ่งแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 34 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7851

สำหรับนักเรียน มี 4 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถามเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 40 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9164

ชุดที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 27 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9121

ชุดที่ 3 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7517

ชุดที่ 4 แบบสอบถามเจตคติต่อภาษาอังกฤษ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 32 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8451

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขออนุญาต และขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยทำการแจกแบบสอบถามในห้องเรียนของนักเรียน ชี้แจงวัตถุประสงค์และการตอบแบบสอบถาม รวมทั้งรับคืนแบบสอบถาม ระหว่างวันที่ 7 - 11 กุมภาพันธ์ 2549 จำนวน 120 ฉบับ ได้รับคืนมาครบทุกฉบับ

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาคัดเลือกความสมบูรณ์ กล่าวคือ ตอบคำถามครบทุกข้อ ปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ แล้วนำมาให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์เจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของครูกับนักเรียน
3. วิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของครูตามตัวแปร เพศ การมีวุฒิทางด้านการศึกษา และระดับการศึกษา โดยใช้ t-test และโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ตามตัวแปรเชื้อชาติ เมื่อพบความแตกต่างของตัวแปร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method)
4. วิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของนักเรียนตามตัวแปร ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นิสัยทางการเรียน ลักษณะมุ่งอนาคต และเจตคติต่อภาษาอังกฤษ โดยใช้ t-test และโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ตามตัวแปรระดับชั้น เมื่อพบความแตกต่างของตัวแปร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังต่อไปนี้

1. ครูโรงเรียนสตรีนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี มีเจตคติปานกลางต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ
2. นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสตรีนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี มีเจตคติทางบวกต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ
3. ครูและนักเรียนมีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
4. การวิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของครูโรงเรียนสตรีนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี โดยจำแนกตามตัวแปร ได้ผลดังนี้
 - 4.1 ครูชายและครูหญิงมีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
 - 4.2 ครูที่มีเชื้อชาติต่างกันมีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.3 ครูที่มีวุฒิทางการศึกษาและครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษามีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.4 ครูที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีและครูที่มีระดับการศึกษาปริญญาโทมีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5. การวิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนสตรีนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี โดยจำแนกตามตัวแปร ได้ผลดังนี้

5.1 นักเรียนที่มีระดับชั้นต่างกันมีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางมีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.3 นักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดี และนักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนพอใช้มีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.4 นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมาก และนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตปานกลางมีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.5 นักเรียนที่มีเจตคติทางบวกต่อภาษาอังกฤษ และนักเรียนที่มีเจตคติปานกลางต่อภาษาอังกฤษมีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

1. ครูโรงเรียนสตรีนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี มีเจตคติปานกลางต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะ การที่ครูมีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษปานกลาง อาจรู้สึกไม่ยินดี ยินร้าย เพราะครูมีความสามารถด้านภาษาอังกฤษอยู่แล้วจึงรู้สึกไม่ตื่นเต้นกับโครงการ เนื่องจากครูที่อยู่ในโครงการภาคภาษาอังกฤษต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ สามารถติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติได้ มีความรู้ความสามารถทั้ง 4 ทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน ได้ในระดับดี ซึ่งใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ (Native Speaker) การพูดคุยติดต่อสื่อสารกันโดยใช้ภาษาอังกฤษจึงเป็นเรื่องที่ธรรมดาสำหรับครู ครูจึงไม่รู้สึกตื่นเต้นกับโครงการภาคภาษาอังกฤษของทางโรงเรียน เพราะใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารกันเป็นปกติ ซึ่งในการใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอนไม่มีปัญหาในเรื่องการเรียนการสอน แต่ครูต้องใส่ใจในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่นักเรียนให้ได้

ตรงตามหลักสูตรการเรียนการสอนในแต่ละระดับชั้น จึงทำให้การทำงานของครูมีประสิทธิภาพพอใช้ได้ จึงทำให้การเรียนการสอนประสบความสำเร็จพอสมควร ซึ่งสามารถดูได้จากเจตคติของนักเรียนที่ดีต่อโครงการซึ่งมีผลเนื่องมาจากการสอนของครู ที่ทำให้เกิดเกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการเรียน จึงทำให้เด็กมีเจตคติทางบวกต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ และครูอาจคิดว่าถ้าจะให้โครงการนี้พัฒนามากขึ้นก็จะต้องทำงานหนักมากขึ้น เพิ่มภาระให้กับตนเอง ดังนั้นการที่ครูมีเจตคติปานกลางต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ ครูอาจจะเล็งเห็นถึงประโยชน์จากโครงการภาคภาษาอังกฤษน้อย

2. นักเรียนโรงเรียนสตรีรัตนบุรี จังหวัดนนทบุรี มีเจตคติทางบวกต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะ การที่นักเรียนมีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษทางบวก เพราะนักเรียนเล็งเห็นถึงประโยชน์ของโครงการภาคภาษาอังกฤษ มองเห็นถึงประโยชน์ของภาษาอังกฤษสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน ในการพูดคุยสื่อสารกับชาวต่างชาติ เพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีการใช้กันอย่างแพร่หลาย เป็นภาษาสากล ที่สามารถพูดคุยสื่อสารกันได้เข้าใจเป็นอย่างดี มองเห็นประโยชน์ของภาษาอังกฤษในอนาคตเมื่อเรียนจบแล้ว ต้องหางานทำผู้ที่ควรได้รับพิจารณาเป็นพิเศษคือผู้ที่มีความรู้ความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ จึงทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการศึกษาเล่าเรียนในโครงการภาคภาษาอังกฤษ จึงทำให้เกิดความเข้าใจ ในบทเรียน และเนื้อหาวิชาที่เรียน ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี จากสาเหตุนี้จึงทำให้นักเรียนมีเจตคติทางบวกต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ ซึ่งก็เกี่ยวกับวิธีการสอนของครู ที่ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้โดยง่าย จึงทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนเป็นอย่างดี เพื่อเป็นพื้นฐานที่ดีต่อไปในอนาคต

3. ครูและนักเรียนมีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ครูบางคนและนักเรียนบางคนมีเจตคติทางบวกต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะ ครูบางคนและนักเรียนบางคนเล็งเห็นถึงประโยชน์ของโครงการภาคภาษาอังกฤษ การที่มีการใช้ภาษาอังกฤษ ฟัง พูด อ่าน และเขียน เป็นประจำทุกวัน ทำให้มีการพัฒนาทักษะเพิ่มขึ้น สามารถพัฒนาให้เทียบเท่ากับชาวต่างชาติ ชาติอื่นๆที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ ได้รับประโยชน์จากโครงการนี้ ฝึกความกล้าแสดงออก ในการที่จะเก่งภาษาอังกฤษได้นั้นเราต้องมีความกล้าแสดงออก ในการที่เราได้พูดได้สื่อสารกับครูชาวต่างชาติเป็นประจำทุกวันจะทำให้เราคลายความวิตกกังวลในการที่จะสื่อสารกลัวว่าจะพูดผิดพูดถูก สื่อสารเป็นประจำทุกวันทำให้เราล้าที่จะพูดมากขึ้น

ครูบางคนและนักเรียนบางคนมีเจตคติทางลบต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะ ครูบางคนและนักเรียนบางคนมองไม่เห็นถึงประโยชน์ของโครงการภาคภาษาอังกฤษ อาจคิดว่ายังไ้เราก็กทำงานที่ประเทศไทย เราก็กต้องใช้ภาษาไทย คิดว่าภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษไม่มีความสำคัญในชีวิต ไม่สามารถนำไปใช้ในอนาคตได้ เช่น การสมัครงาน การติดต่อสื่อสาร เป็นต้น หรืออาจคิดว่าการที่มีโครงการภาคภาษาอังกฤษขึ้นมาทำให้งานของ

ตนเองหนักขึ้น เป็นเพิ่มภาระให้กับตนเอง ครูบางคนและนักเรียนบางคนมีเจตคติทางลบต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ

4. การวิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของครูโรงเรียนสตรี นนทบุรี จังหวัดนนทบุรี โดยจำแนกตามตัวแปร อภิปรายผลได้ ดังนี้

4.1 ครูชายและครูหญิงมีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ครูชายและครูหญิงมีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษใกล้เคียงกัน ทั้งนี้เพราะ ไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิงในเรื่องการใช้ภาษาอังกฤษมีความชอบใกล้เคียงกัน ชอบที่จะใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร และมีความถนัดทางด้านภาษาอังกฤษใกล้เคียงกันมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ได้ใกล้เคียงกัน ความสามารถทางภาษานำไปใช้ประโยชน์ได้ไม่เกี่ยวกับเพศ มีประสบการณ์การสอน ความรู้ในการสอน และวิธีการที่ใช้ในการสอนคล้ายคลึงกัน จึงทำให้ผลของการจัดการเรียนการสอนออกมาใกล้เคียงกัน จึงทำให้ครูมีความพึงพอใจที่คล้ายกัน ดังนั้น ครูชายและครูหญิงมีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.2 ครูที่มีเชื้อชาติต่างกันมีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ครูที่มีเชื้อชาติต่างกันมีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษใกล้เคียงกัน ทั้งนี้เพราะ หน้าที่ของความ เป็นครูที่ต้องถ่ายทอดความรู้ให้แก่ นักเรียน ไม่ว่าจะเป็นต่างเชื้อชาติ แต่การปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มที่ และให้มีประสิทธิภาพ โดยการถ่ายทอดภาษาซึ่งเป็นภาษาแม่ของชาติตนเอง ทำให้นักเรียนได้รับรู้ความรู้ใหม่ๆ จากหลายชาติ หลายวัฒนธรรม แต่สามารถที่จะอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข จึงทำให้เกิดเจตคติที่ดีต่อโครงการ และการที่ได้รับเข้าโครงการภาคภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งที่ครูชาวต่างชาติภาคภูมิใจที่ได้รับเข้าโครงการภาคภาษาอังกฤษ ซึ่งไม่ว่าจะเป็นเชื้อชาติใดก็รู้สึกภาคภูมิใจเมื่อได้รับเข้าโครงการ ดังนั้น ครูที่มีเชื้อชาติต่างกันมีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.3 ครูที่มีวุฒิทางการศึกษาและไม่มีวุฒิทางการศึกษามีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ครูที่มีวุฒิทางการศึกษาและไม่มีวุฒิทางการศึกษามีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษใกล้เคียงกัน ทั้งนี้เพราะ ไม่ว่าจะเป็นวุฒิทางการศึกษาหรือไม่มีวุฒิทางการศึกษา เมื่อได้เข้ามารับหน้าที่ในโครงการภาคภาษาอังกฤษ และรับผิดชอบแล้ว ก็ต้องทำหน้าที่นั้นให้ดีและให้ประสบความสำเร็จ เนื่องจาก ผลการวิจัยพบว่า ครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษามีเพียงคนเดียว จึงไม่มีข้อมูลเพียงพอในการเปรียบเทียบ ดังนั้น ครูที่มีวุฒิทางการศึกษาและครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษามีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.4 ครูที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีและครูที่มีระดับการศึกษาปริญญาโทมีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ครูที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีและครูที่มีระดับการศึกษาปริญญาโทมีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษใกล้เคียงกัน ทั้งนี้เพราะ ครูเห็นความสำคัญของการศึกษาทั้งสิ้น ครูเห็นว่าสิ่งที่สำคัญที่สุดคือการที่ให้นักเรียน

ได้รับความรู้มากที่สุด ประกอบกับการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันเน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆ ในห้องเรียนครูจึงต้องชวนหาความรู้ ทำให้มีความมั่นใจในการเรียนมากขึ้น ตรงข้ามถ้าหากครูคนใดไม่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้น่าสนใจหรือฝึกพัฒนาทักษะในด้านต่างๆ อาจทำให้ไม่มีความมั่นใจในการทำกิจกรรม จึงทำให้เกิดความเบื่อหน่ายในการสอนและเกิดเจตคติทางลบ และครูเล็งเห็นถึงประโยชน์ของการศึกษา มองการณ์ไกลในอนาคตของการทำงาน ครูจึงตั้งใจถ่ายทอดความรู้ให้แก่นักเรียนอย่างเต็มที่ ดังนั้น ครูที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีและครูที่มีระดับการศึกษาปริญญาโทมีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. การวิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนสตรีนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี โดยจำแนกตามตัวแปร ได้ผลดังนี้

5.1 นักเรียนที่มีระดับชั้นต่างกันมีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นักเรียนที่มีระดับชั้นต่างกัน มีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษแตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะ การที่นักเรียนมีพื้นฐานความรู้เดิมแตกต่างกัน ซึ่งเนื่องมาจากการเรียนการสอนในชั้นประถมศึกษาตอนปลายที่แตกต่างกัน ซึ่งโรงเรียนบางแห่งอาจมีการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษโดยชาวต่างชาติ นักเรียนก็จะมีประสบการณ์มากกว่า นักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนโดยครูชาวต่างชาติ จึงทำให้นักเรียนมีความสามารถในการเข้าใจในบทเรียนต่างกัน ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันไปด้วย ซึ่งจะนำมาสู่เจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันไป ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ภูซังค์ เลหาศิริวงศ์ (2535 : 93) ที่ได้ศึกษาเปรียบเทียบสภาพปัญหาในด้านการปรับตัว และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ศึกษาในระบบโรงเรียน และกึ่งระบบโรงเรียน มีสภาพปัญหาในด้านการปรับตัวกับครู กับเพื่อน และด้านการเรียนไม่ต่างกันทางสถิติ แต่ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีแนวโน้มที่จะมีปัญหาในด้านสามด้าน มากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อยู่บ้าง ซึ่งนักเรียนที่อยู่ต่างระดับชั้นกันมีปัญหาแตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของนันท์ (เสาวรัตน์ จุรัตน์. 2535 : 26 ; อ้างอิงจาก Nutt. 1972) ที่ได้ทำการศึกษาปัญหาของวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้น 7-12 จำนวน 607 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนประสบปัญหาเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตร การปรับตัวให้เข้าโรงเรียน ความสัมพันธ์ทางจิตวิทยาส่วนบุคคล ปัญหาเกี่ยวกับกิจกรรมทางสังคมและสันทนาการ นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่า เพศและระดับชั้นมีอิทธิพลต่อลำดับความสำคัญของปัญหาการเรียนของนักเรียนอีกด้วย

5.2 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางมีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีเจตคติทางบวกต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ เพราะการที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ย่อมมีการเอาใจใส่ด้านการเรียนดี มีความมั่นใจภาคภูมิใจในตนเอง กล้าที่จะแสดงออก เป็นที่ยอมรับของครู ของกลุ่มเพื่อน และเป็นที่ชื่นชมของผู้ปกครอง ซึ่งส่งผลให้มีแนวโน้มให้มีเจตคติที่ดีต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ พร้อมทั้งจะหมั่นฝึกฝนอยู่เสมอ สอดคล้องกับผลการวิจัยของนิล , กิล และ ทิศเมอร์ (Neale, Gill and Tismer. 1970 : 237) ที่ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติต่อวิชาเรียน ผลการวิจัยพบว่า ทัศนคติต่อการเรียนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สอดคล้องกับคอยโว (Koivo. 1983 : 2 - 35) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ด้านการรับรู้ของนักเรียนในเรื่อง ทัศนคติในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีนิสัย และทัศนคติในการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของนภาพร เมฆรักษาวณิช (2515 : 65 - 67) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยในการเรียน และทัศนคติในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนรัฐบาล ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีนิสัยขยันหมั่นเพียร และมีทัศนคติในการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับผลการวิจัยของสุรางค์ เนียมฉาย (2532 : 34) ที่ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสนใจในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้ตามระดับความสามารถของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนแตกต่างกัน เมื่อได้รับการสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจวิชาคณิตศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5.3 นักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดี และนิสัยทางการเรียนดีพอใช้มีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดี และนิสัยทางการเรียนดีพอใช้มีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษแตกต่างกัน ทั้งนี้ เพราะในการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นทักษะที่ต้องหมั่นฝึกฝนทำแบบฝึกหัด ต้องหมั่นท่องคำศัพท์ ฝึกพูดบทสนทนาอยู่เสมอ นักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดี จะเป็นผู้ที่มีความขยัน เอาใจใส่ มานะพยายามตั้งใจเรียน มุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ เห็นคุณค่าทางการเรียน และมีความรู้สึกไม่ย่อท้อต่อการเรียน และมักประสบผลสำเร็จในการเรียน ดังนั้นนักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดีจึงมีเจตคติทางบวกต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ โปแพม และมัวร์ (Popham and Moore. 1960 : 552 - 554) มอร์ริส (Morris. 1961 : 25) และคอยโว (Koivo. 1983: 252 - 254) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยในการเรียนและทัศนคติต่อการเรียนได้ผลสอดคล้องกัน คือ นักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนที่ดี จะเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการเรียนสม่ำเสมอ มีความมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ ให้บรรลุผลสำเร็จ ตั้งใจเอาใจใส่ในการเรียน มีการวางแผนและจัดระบบการเรียน และพัฒนาผลการเรียนให้ดีขึ้นเรื่อยๆ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความคิด ริเริ่มและขยัน อดทน

รับผิดชอบ ฟังพาดตนเองและมีความภาคภูมิใจในผลการเรียนของตนเอง และสอดคล้องกับ ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2538 : 1) ที่กล่าวว่าพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกอย่างสม่ำเสมอ แสดงถึงความพอใจ ในการศึกษาหาความรู้ ให้บรรลุความสำเร็จ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าว ประกอบด้วย การให้ความสนใจ และเอาใจใส่ในการเรียน การวางแผนการเรียน จัดระบบการเรียน ความมุ่งมั่นที่จะแสวงหาความรู้ พัฒนาการเรียนให้ดีขึ้นเรื่อยๆ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความคิดริเริ่ม ขยัน อดทน ฟังตนเอง และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จารุเพียร สูงสว่าง (2524 : 59 - 57) ที่ได้ศึกษาผลการวิจัยพบว่า ระดับเชาวน์ปัญญา นิสัยทางการเรียน ความขยันหมั่นเพียร และทัศนคติต่อการเรียน เป็นตัวทำนายที่ดีที่สุด ในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ภาษาไทย และวิทยาศาสตร์

5.4 นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมาก และนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตปานกลางมีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมาก และนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตปานกลางมีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษแตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตเป็นผู้ที่มีความคิด ความรู้สึก และการกระทำ ที่สามารถคาดการณ์ไกล และเห็นความสำคัญของผลดีผลเสียที่จะเกิดขึ้น ในอนาคตศึกษาแนวทางแก้ปัญหา วางแผนเพื่อเป้าหมายในอนาคต และปฏิบัติเกี่ยวกับอนาคต เพื่อไปสู่เป้าหมายที่ต้องการดังรายละเอียดต่อไปนี้ (1) ความสามารถคาดการณ์ไกลหวังผลที่อาจเกิดขึ้นจากการกระทำเกี่ยวกับการศึกษา และการประกอบอาชีพ (2) การศึกษาแนวทางแก้ปัญหาและวางแผนดำเนินการเพื่อเป้าหมายเกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบอาชีพในอนาคต (3) การรู้จักเลือกการกระทำและรอคอยผลที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตเกี่ยวกับการศึกษา การประกอบอาชีพ และการมีความเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อประสบความสำเร็จในชีวิต ดังที่ เฮคอนเซน (สมจิตต์เพิ่มพูน 2533 : 47 ; อ้างอิงจาก Heckhausen. 1967) กล่าวถึง ลักษณะมุ่งอนาคตไว้ว่าการตั้งเป้าหมายในระยะยาวของการทำงานการคาดการณ์ไกล การวางแผน ระยะยาว การมองผลที่จะส่งไปอนาคต รู้จักอดรอได้ ลักษณะมุ่งอนาคตสูงนี้จะปรากฏในผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในทุกๆ ด้าน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของดวงเดือน พันธุมนาวิณ และเพ็ญแข ประจันปัจฉิก (2520 : 102-109) ได้ศึกษาจริยธรรมของเยาวชนไทย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาล และนิสิตชายหญิง ในเขตกรุงเทพมหานคร และเป็นผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มัธยมศึกษาปีที่ 1, 3, 5 และมหาวิทยาลัยปีที่ 2 ซึ่งมีอายุระหว่าง 11-25 ปี และมาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมทั้งสามระดับ จำนวน 1,400 คน ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตแปรปรวนไปตามลักษณะทางสังคม 3 ประการ คือ เพศ ชั้นเรียน และสถานที่เกิด โดยผู้หญิงมีลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่าผู้ชาย ผู้เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงที่สุด ส่วนผู้ที่เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีลักษณะมุ่งอนาคตต่ำที่สุด และผู้ตอบที่อยู่ในกรุงเทพมหานครมีลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่าผู้ตอบที่เกิดในต่างจังหวัด 2. ลักษณะมุ่งอนาคตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับระดับจริยธรรม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชังก์ (Schunk. 1981 : 93-104) ที่ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเพิ่มความเพียรและทักษะในการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียน ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

คณิตศาสตร์ต่ำโดยทฤษฎีและวิธีการศึกษาวิจัยของแบนดูรา เป็นแบบในการดำเนินการวิจัย ชังค์ เชื่อว่า เด็กที่มีความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนสูงจะใช้ความสามารถของตนเต็มที่ในการทำงาน ส่วนเด็กที่รับรู้ว่าคุณมีความสามารถต่ำ จะพยายามเลี่ยงงานที่ต้องใช้ความสามารถของตนหรือจะทำงานอย่างไม่เต็มใจเมื่อมีอุปสรรคใดๆ ก็จะไม่เผชิญกับงานนั้น การเพิ่มประสบการณ์เพื่อเพิ่มการรับรู้ความสามารถของตนเองจะเป็นการเพิ่มความเพียรและทักษะในการทำงานนั้น กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียน อายุ 9 ถึง 11 ปี จำนวน 56 คน ก่อนและหลังการทดลอง ชังค์จะวัดความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถในการหาคำตอบจากโจทย์คณิตศาสตร์ในการทดลอง ชังค์ให้นักเรียนดูตัวอย่างวิธีการคิดหาคำตอบจากโจทย์คณิตศาสตร์ตามขั้นตอนอย่างละเอียด จากนั้นให้ทำแบบฝึกหัดโดยมีผู้ช่วยวิจัยให้คำแนะนำเมื่อนักเรียนสงสัยเกี่ยวกับวิธีทำ และมีการแจ้งผลทำแบบฝึกหัดให้นักเรียนทราบ ผลปรากฏว่า 1. นักเรียนรับรู้ความสามารถของตนเพิ่มขึ้น และคาดหวังว่าตนจะสามารถทำงานได้ถูกต้องมากขึ้น 2. นักเรียนมีความพยายามในการทำงานมากขึ้น และทำงานได้ผลดีกว่าเดิม

5.5 นักเรียนที่มีเจตคติทางบวกต่อภาษาอังกฤษและเจตคติปานกลางต่อภาษาอังกฤษ

มีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีเจตคติทางบวกต่อภาษาอังกฤษ และเจตคติปานกลางต่อภาษาอังกฤษมีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษแตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะ เจตคติเป็นความโน้มเอียงทางด้านจิตใจ ภายในที่แสดงออกให้เห็นเป็นพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นไปได้ทั้งในทางบวกและทางลบ เช่น การเห็นด้วย ความรู้สึกพอใจ ความชอบ หรือไม่เห็นด้วย ไม่พอใจ ไม่ชอบ การวัดเจตคติจึงวัดโดยตรงไม่ได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของมานพ โหตระกูล (2524 : 5-6) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดทางภาษา ทักษะคิดต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และคะแนนเฉลี่ยสะสมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศของนักเรียนชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จำนวน 175 คน ผลการวิจัยพบว่า ทักษะคิดต่อการเรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ นักศึกษาที่มีทักษะคิดต่อการเรียนภาษาอังกฤษสูงจะมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีทักษะคิดต่ำ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อาร์ สุมรามานิยม (R. Subramaniam 1976 : 189-190) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับบทบาทของทัศนคติกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ของนักเรียนระดับ 5 ในประเทศมาเลเซียจำนวน 280 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีทัศนคติทางบวกและมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษมาก จะมีความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีทัศนคติทางลบหรือมีแรงจูงใจน้อย ทักษะคิดและแรงจูงใจ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถใช้เป็นข้อมูลประกอบการวางแผนนโยบาย และส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในโครงการภาคภาษาอังกฤษเกี่ยวกับครู โดยสามารถพิจารณาจาก เจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ ที่ครูมีอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น โดยพยายามหาทางเปลี่ยนแปลงเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษให้เป็นบวกมากขึ้น เช่น ผู้บริหารควรสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่ครู มีการเพิ่มสวัสดิการต่างๆ เพิ่มเงินเดือนเพื่อเป็นกำลังใจให้กับครูที่ทำงานดี มีกำลังใจที่จะพัฒนาโครงการภาคภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น

1.2 ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถใช้เป็นข้อมูลประกอบการวางแผนนโยบาย และส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในโครงการภาคภาษาอังกฤษเกี่ยวกับนักเรียน โดยสามารถพิจารณาจากการศึกษาเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของนักเรียนต่างกัน ดังนี้

1.2.1 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางก็ควรที่จะพัฒนาให้มากขึ้น เพราะ ถ้าหากนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงแล้วก็จะมีเจตคติทางบวกต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ ควรจัดกิจกรรมที่สนุกสนานแต่สอดแทรกความรู้ เช่น การจัดกิจกรรมการแสดงละครภาษาอังกฤษ ประกวดร้องเพลงภาษาอังกฤษ เป็นต้น

1.2.2 นักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนพอใช้ก็ควรที่จะพัฒนาให้สูงขึ้น เพื่อที่จะได้มีนิสัยทางการเรียนดีขึ้น เช่น การหาตัวแบบ (Model) ให้กับนักเรียน ตัวแบบเพื่อที่จะเป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน เพื่อที่นักเรียนจะได้ปฏิบัติตามเพื่อที่ประสบความสำเร็จ

1.2.3 นักเรียนที่มีลักษณะมุงอนาคตปานกลางก็ควรที่จะพัฒนาให้สูงขึ้น เพื่อที่จะได้มีลักษณะมุงอนาคตมากขึ้น ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนมองการณ์ไกล มองไปข้างหน้าเพื่อประโยชน์ของตนเองและผู้อื่น มองหาอาชีพที่ถนัดในอนาคต เพื่อที่นักเรียนจะได้ทำวันนี้เพื่อวันที่ดีในภายหน้า

1.2.4 นักเรียนที่มีเจตคติต่อภาษาอังกฤษปานกลางก็ควรที่จะพัฒนาให้สูงขึ้น เพื่อที่จะได้มีเจตคติทางบวกต่อภาษาอังกฤษ ครูควรวางพื้นฐานในการใช้ภาษาอังกฤษที่ดีให้แก่ นักเรียน นักเรียนจะได้ชอบวิชาภาษาอังกฤษ และสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษให้สูงมากขึ้น

1.2.5 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษต่ำกว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ดังนั้น ควรส่งเสริมให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้มีเจตคติที่ดีต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาตัวแปรอื่นๆ ของครูที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนตัว เช่น รายได้ และเพิ่มตัวแปรทางจิตวิทยาที่น่าเกี่ยวข้องกับเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ เช่น แรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ ความภาคภูมิใจในตนเอง เป็นต้น

2.2 ควรศึกษาตัวแปรอื่นๆ ของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนตัว เช่น ประวัติการใช้ภาษาอังกฤษ ความถนัดทางด้านภาษา ค่านิยม การปรับตัวด้านการเรียน เป็นต้น เพื่อพัฒนาเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ

2.3 ควรทำการศึกษาเพื่อเปลี่ยนแปลงเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ ของครู เพื่อส่งเสริมให้ครูมีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น โดยใช้เทคนิคทางจิตวิทยา เช่น กิจกรรมกลุ่ม เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2543). *การพัฒนาหลักสูตรและการจัดกระบวนการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: ศูนย์พัฒนาหลักสูตร กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2539). *หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2540). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: พัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- กองวิจัยการศึกษา. (2531). *รายงานประสิทธิภาพของมัธยมศึกษา (ฉบับสรุป)*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี.
- กนกวรรณ อุ๋นใจ. (2535). *ผลของการใช้เทคนิคการพยากรณ์ที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสามร้อยยอด วิทยาคม จังหวัดประจวบคีรีขันธ์*. ปรินญา นิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. (2528). *จิตวิทยาการศึกษาฉบับปรับปรุง*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กมลวรรณ ชัยวานิชศิริ. (2536). *ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหารที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน*. ปรินญา นิพนธ์ กศ.ด. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กรกฤษ มีมงคล. (2548). *การศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อของโครงการโรงเรียนสองภาษา ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กาญจนา ศรีสังวาล. (2547). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กิตติชาติ งามจิตติอำไพ. (2546). *การประเมินโครงการภาคภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาของรัฐบาล กรณี : โรงเรียนกุฎเมืองราชวิทยาลัย*. สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การศึกษา) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กันยา สุวรรณแสง. (2532). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์บำรุงสาสน์.

- จรรยา เกษศรีสังข์. (2537). *วิธีการเผชิญปัญหาของนักเรียนนายร้อยตำรวจ*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จักรินทร์ พริ้งทองฟู. (2546). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาหลักสูตร การศึกษานอกโรงเรียน สายสามัญ เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร 1 สังกัดกรมการศึกษา นอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ฉวีวรรณ หลิมวัฒนา. (2531). *ศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างองค์ประกอบด้านภูมิหลัง ด้าน สภาพแวดล้อมทางบ้านและด้านการเรียนการสอนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตชั้นปี ที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ชลธิชา จินดากุล. (2530). *ความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยในการเรียน ความสนใจในภาษาอังกฤษ ทักษะคิดต่อภาษาอังกฤษ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานคร*. ค.ม. (มัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิต วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ชเนติ สวัสดิ์ถักฤษ. (2546). *ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจ ภูมิหลังทางสังคม นิสัยทางการเรียนกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ชุมพล ปานเกตุ. (2513). *สัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใน โรงเรียนรัฐบาล*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- ชูชีพ อ่อนโคกสูง. (2518). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- ชัยยา เปรมภักดิ์. (2543). *การเปรียบเทียบความสามารถและเจตคติในด้านการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอน ภาษาแบบอรรถฐานและการสอนตามคู่มือครู*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ถนอม โถทอง. (2519). *การศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของครูที่มีต่อนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาของ โรงเรียนในเขตศึกษา 5*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิ โรฒ. อัดสำเนา.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และ เพ็ญแข ประจันปัจฉินึก. (2520). *จริยธรรมของเยาวชนไทย รายงาน การวิจัยฉบับที่ 21*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิ โรฒ.
- ดุขฎิ จุลาสัย และคนอื่นๆ. (2531). *ขั้นตอนทางจิตวิทยาของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนิสิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. กรุงเทพฯ : สถาบันภาษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่าย เอกสาร.

- ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ. (2541). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทิพรัตน์ ลิ้มพะสุต. (2534). การเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ทิพวัลย์ มาแสง. (2532). การสอนภาษาอังกฤษสำหรับคนไทย. กรุงเทพฯ: กรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ.
- ทิพาดี เอมะวรรณะ. (2529). เรียนให้เก่งในมหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : ปลาตะเพียน
- ธนพร จงวิทยาดี. (2544). บรรยากาศองค์การกับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรโรงพยาบาลตำรวจ. วิทยานิพนธ์ สส.ม. (การจัดการโครงการสวัสดิการสังคม). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. ถ่ายเอกสาร.
- ธาริณี เจียรวัฒนะ. (2531). ศึกษาพฤติกรรมการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ที่มีส่วนส่งเสริมผลสำเร็จในการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนการเรียนคณิตศาสตร์วิทยาศาสตร์. วิทยานิพนธ์. ค.ม. (การมัธยมศึกษา) ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ธีรภูมิ เอกะกุล. (2542). การวัดเจตคติ. อุบลราชธานี: ภาควิชาทดสอบและวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี. ถ่ายเอกสาร.
- หงษ์ เยี่ยมสวัสดิ์. (2527). ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชน : โครงการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอน. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (บริหารการศึกษา) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นภาพร กุลเรืองทรัพย์. (2548). การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เจตคติต่อการเรียนและการปรับตัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับการสอนแบบเดิม. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นภาพร เมฆรักษาวณิช. (2514). ความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยในการเรียน ทักษะคิดในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- นิตยา ปลัณชนานนท์. 2526. อนาคตศาสตร์. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์
- นิยม สารรัตน์. (2524). การเปรียบเทียบเจตคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างผู้เรียนในโปรแกรมวิทยาศาสตร์กับโปรแกรมศิลปภาษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษา 9. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- นิพัทธา รสจันทร์. (2543). การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาที่เปิดสอนโครงการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน. ปรินญาณิพนธ์ ศศ.ม. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นุชนารถ ธาตุทอง. (2539). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งในบทบาทความคลุมเครือในบทบาทลักษณะทางจิตบางประการกับพฤติกรรมการทำงานของนักวิชาการในส่วนภูมิภาค. ปรินญาณิพนธ์. วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เนตรปรียา มุสิกไชย. (2545). เรียนภาษาอังกฤษกันเข้าไป แต่พูดไม่ได้สักที เล่ม 1. พิมพ์ครั้งที่ 40. กรุงเทพฯ: แพร่สุดสัปดาห์การพิมพ์.
- น้ำทิพย์ ภิงคารวัฒน์. (2541). การเปลี่ยนแปลงของภาษา ภาษาอังกฤษผ่านกาลเวลา. กรุงเทพฯ: โครงการตำราคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บัวทอง สว่างโสภาคกุล. (2524). สุขภาพจิต. ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ประธาน วัฒนวานิชย์. (2529). เรื่องไม่ยากถ้าอยากเรียนเก่ง. กรุงเทพฯ : ประกายพริก
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2526). ทศนคติต่อการวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ประหยัด ทองมาก. (2518). ความวิตกกังวล นิสัยในการเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงและต่ำกว่าระดับความสามารถ. ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ปาริชาติ ไชยสถิตย. (2541). ความรู้และการปฏิบัติงานในการดูแลเด็กของครูพี่เลี้ยงศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด จังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาต่อเนื่อง). นครปฐม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.
- เปรมวดี รัตกุล. (2541). การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 และการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2538). การปรับพฤติกรรมเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พรพิมล เจียมนาครินทร์. (2539). พัฒนาการวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : ดันอ้อ แกรมมี
- พิทยา ฉืนไพศาล. (2532). การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการติดต่อสื่อสาร ของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอนทุกวิชา (Immersion Program) และนักศึกษาที่เรียนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอนเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ (Non-Immersion Program) คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

- วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (ศึกษาศาสตร์-การสอน) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- พิทยา สุวรรณภูมิ. (2544). การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ตามการรับรู้ของคณะกรรมการโรงเรียนกลุ่มศรีนครินทร์ สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พัชนี วรกวิน. (2522). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สถานสงเคราะห์หญิงปากเกร็ด.
- ภิญโญ สาร. (2531). ลอกทฤษฎีฝรั่งในทางการศึกษา. โครงการตำราและเอกสารทางวิชาการ. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- บุษงค์ เลหาศิริวงศ์. (2535). การเปรียบเทียบสภาพปัญหาในด้านการปรับตัวและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่ศึกษาในระบบโรงเรียนกึ่งระบบโรงเรียนเขตการศึกษา 11. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- มานพ ไชยตระกูล. (2524). สัมพันธภาพระหว่างความถนัดทางภาษา ทักษะคิดต่อการเรียนและสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ของนักศึกษาชั้นปีที่หนึ่ง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- มัลย์ จันท. (2540). การศึกษาปัญหาในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ฝึกอบรมสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ยุทนา ปฐมชาติ. (2540). สมรรถภาพการสอนของครูผู้สอนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่และนิเทศ). นครปฐม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.
- เรวดี ปัญจะโรทัย. (2529). การศึกษาความเข้าใจและเจตคติต่อการนิเทศการศึกษาของผู้บริหารและครูโรงเรียนเทศบาล. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- เลขา นุ่มน้อย. (2540). ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติของผู้บริหารการศึกษาของกระทรวงสาธารณสุขที่มีต่อระบบสหสถาบัน. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. (บริหารการศึกษา) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เลิศพร ภาระสกุล. (2527). ทักษะคิดต่อภาษาอังกฤษสัมฤทธิ์ผลของการเรียนภาษาอังกฤษ และความต้องการของนักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตในการเรียนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ลัดดา กิติวิภาค. (2523). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยรามคำแหง

- ลัดดา อมตชีวิน. (2543). การศึกษาโครงการครูชาวต่างประเทศสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (ประถมศึกษา) กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วรลักษณ์ ตีয়ারักษ์. (2519). ทศนคติและข้อคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่มีต่อการกำหนดให้เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับ. รายงานการวิจัยทางมนุษยศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วรรณดี แสงประทีปทอง. (2544). เจตคติ : แนวคิด วิธีการวัดและมาตรวัด. นนทบุรี: แชนงวิชาการ วัดและประเมินผลการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วิรัชาม์ กุลเพ็ญวิรัชต์. (2547). ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538, กุมภาพันธ์ - มีนาคม). ค่าเฉลี่ยการแปลความหมาย : เรื่องง่ายๆ ที่บางครั้งก็พลาดได้. ข่าวสาร การวิจัยศึกษา. 18 (3) : 8-11.
- วันทนา ชูช่วย. (2533). การทำวิจัยในโรงเรียนของครูมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิจัยการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2524). หลักและธรรมชาติของผู้เรียนระดับอุดมศึกษาในการพัฒนาการเรียนระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ศศิพิมล บุญภาพ. (2547). การศึกษาปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอรุณประเทศ จังหวัดสระแก้ว. กรุงเทพฯ: ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศิริศักดิ์ ศิริสินทศกัณฑ์. (2518). ทศนคติของครูโรงเรียนประถมศึกษาในเขตการศึกษา 4 ที่มีต่อการทดสอบปลายปี. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมคิด พรหมจ้อย และสุพัทตร์ พิบูลย์. (2544). การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา. นนทบุรี: สำนักพิมพ์สุโขทัยธรรมาธิราช.
- สมจิตต์ เพิ่มพูน. (2532). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษาโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์การสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สิริชัย ประทีปนาย. (2533). การพัฒนาบุคลิกภาพและการปรับตัว. กรุงเทพฯ : วิทยาลัย
- สุชาดา เปลี่ยนสุภาพ. (2546). ทำเนียบโรงเรียนนานาชาติและสองภาษา. กรุงเทพฯ : บีเคอินเตอร์ปรนธ์ จำกัด.

- สุทธิพงศ์ ยงค์กมล. (2543 : 238). การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน. ค.ม. (บริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สุนีย์ ยี่แพร. (2546). ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อโรงเรียนสองภาษาวุฒิโชติ จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- สุนันท์ ชอมรัมย์. (2541). เจตคติต่อครูที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของผู้ปกครอง ครูและนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- สุนันท์ จันทระ. (2526). องค์ประกอบบางประการที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในเขตจังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สุพรรณิกา พึ่งทอง. (2541). การศึกษาความต้องการความรู้เพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการปฏิบัติงานของครูพี่เลี้ยงศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด เขตการศึกษา 12. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุพล วัณสินธุ์. (2534). ความเชื่อพื้นบ้านของอีสานเกี่ยวกับการดำรงชีวิต. วารสารจันทร์เกษม (219). ตุลาคม – มกราคม 55-57.
- สุพัฒน์ สุกมลสันต์ และคณะ. (2537). รายงานการวิจัย เรื่อง ความต้องการภาษาอังกฤษในสถานประกอบการและความพร้อมของบุคลากรในการให้บริการฝึกอบรม. กรุงเทพฯ: สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรางค์ เนียมฉาย. (2532). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้ ตามระดับความสามารถของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(การมัธยมศึกษา). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สุรพงษ์ ชูเดช. (2534). ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยกับจิตลักษณะที่สำคัญของนิสิต. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สุวิทย์ วงษาไฮ. (2531). การศึกษาเจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตการศึกษา 10. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุวิมล ว่องวาณิช. (2522). สหสัมพันธ์พหุคุณระหว่างองค์ประกอบด้านเชาว์ปัญญา ปัญหาค้นคว้านิสัยและทัศนคติทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.

- เสาวรัตน์ จุลรัตน์. (2535). สัมพันธระหว่างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนกับความรับผิดชอบและมโนภาพแห่งตน. ปรินญาณินพนธ์. กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อรพินท์ ชูชม และคณะ. (2545). การวิจัยโครงการนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษภาคภาษาอังกฤษ (EPTS) โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อภิชาติ แพทย์พงษ์. (2545). ความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอนของโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณินพนธ์ ศศ.ม. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- อาทิตย์ ประเศียรศรี. (2541). ความต้องการพัฒนาประสิทธิภาพในการสอนของครูผู้สอนนักศึกษาผู้ใหญ่ในเรือนจำและทัณฑสถาน. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อารีย์ พันธุ์มณี. (2544). จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: ดันอ้อ 1999.
- อุบล ภัตตะ. (2535). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการทำงานของครูมัธยมศึกษา. ปรินญาณินพนธ์. วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- อุษณีย์ วรรณจิย์. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้เทคนิคการสร้างไดอะแกรม กับการสอนตามคู่มือครู. กรุงเทพฯ: ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อุทุมพร ชื่นวิญญา. (2545). การประเมินโครงการหลักสูตรภาคภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนยินบูรณะ กรมสามัญศึกษา. ค.ม. (บริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- เอกฉัตร พัทธราช. (2528). ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาในภาคกลาง. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- อัจฉรา วงศ์โสธร และคนอื่นๆ. (2525). รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาความสัมพันธ์ของวิชาเรียนและความสำนึกในการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคล. กรุงเทพฯ : สถาบันภาษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- อัจฉรา สุขารมณี และอรพินท์ ชูชม. (2530). การศึกษาเปรียบเทียบนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปกติ. กรุงเทพฯ: ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ฮาร์เรล คีธ. (2545). ทัศนคติ เจตคติเต็ม 100 . กรุงเทพฯ: เอ็กสเปอร์เน็ทบุคส์.

- Abbashar, Abdel Wahav. (1977). *Attitudinal and Aptitudinal Factors and Their Relationship to learning English as a Foreign Language : A Study of Arab Students at Indiana University, Bloomington*. Dissertation Abstracts International.
- Brown, William F., and Holtzman, Wayne H. (1956). *Use of the Survey of Study Habits and Attitudes for Counselling Students*. The Personal and Guidance Journal.
- Clark, Willis W. (1961, February). "Boys and Girls Are There Significant Ability and Achievement Differences ?" *Journal of Education Research*. 54 : 210-212.
- Deroche, Edward F. (1987). *An Administrator's Guide for Evaluating Programs and Personnel*. An Effective Schools Approach. 2 nd ed. Boston : Allyn and Bacon Inc.
- Eysenck, H.J., W. Arnold and R. Meili. (1972). *Encyclopedia of Psychology*. London : Search Press.
- Fathman, A.F. (1966). *Variables Effecting the Successful Learning of English as a Second Language*. TESOL Quarterly.
- Gardner, R.C. (1968). *Attitudes and Motivation : Their Roles in Second Language Acquisition*. TESOL Quarterly.
- Good Carter V. (1959). *Dictionary of Education*. New York : McGraw-hill Inc.
- Gras, Steven Michael. (1983). *Integrative Attitude and Difficulties Second Language Encounter in Comprehending Informal Speech : A Study of Korean Graduate Students Attending the University of Texas*. Dissertation Abstracts International.
- Hansen, Mary Eileen. (1982). *Attitude, Motivation and Achievement in English as a Second Language : A Psycholinguistic Study*. Dissertation Abstracts International.
- Heard, Lonaine Granieri. (1976). *An Investigation of the Effects of Motives and Attitudes and Intention to Continue Foreign Language Study*. Dissertation Abstracts International.
- Hilgard, Ernest R. (1962). *Introduction to Psychology*. New York : Harcourt Brace.
- Holtzman, Abraham. (1965). *Intereat Groups and Lobbying*. New York : Macmillan.
- Ideus, Kenneth E. (1992). *A Study of Locus-of-Control, Job Satisfaction and a number of Demographic Variables*. Dissertation. Boston University.
- Jakobovits, Lcon. A. (1971). *Foreign Language Learning : Apsycholinguistic Analysis of the Issued*. Rowley, Massachusettes : Newbury House.
- Jones, Harold E. (1970). "Personality Development in Children. Austin : University of Texas Kaplan, Louis". *Mental Heath and Human Relations in Education*. New York : Harper and Brothers Puplishers.

- Khan, S.B. (1969). Effective Correlates of Academic Achievement. *Journal of Educational Psychology*.
- Klein, Wolfgang. (1990). *Second Language Acquisition*. London : Cambridge University Press.
- Koivo, Anne Piblak. (1983). The Relationship of student Perceptions of Study Habits and Attitudes Based on Differences in Sex, Grade, and Academic Achievement. *Dissertation Abstracts International*.
- Krashen, Stephen D. and Tracy D. Terrell. (1995). *The Natural Approach Language Acquisition in the Classroom*. London : Prentice Hall Europe.
- Lavant, Bruce D. (March. 1990). "A Comparative Study of Stress-Related Factors In The Work Environment of The Student Personnel Administrator," *Dissertation Abstracts International*. 50 (9) : 2732-A.
- Livoti, Balthasar Paul. (1977). Variables Associated with Attitude toward Learning English in Public Schools of Puerto Rico. *Dissertation Abstracts International* 38.
- Madaus G. And Others. (1979). "The Sensitivity of Measure of School Effectiveness." *Harvard Education Review*. p 49.
- Maddox, R. (1963). *How to Study*. Greenwich, conn ; Fawcett Publication.
- Morris, F.F. (1961). *The Validity of the Brown- Holtzman Survey of Study Habits and Attitudes 1960 Experimental revision for Grades 7-12*. Unpublished Master's Thesis, Wayne State University.
- Popham, W.J., and Moore, Mary R. (1960). A Validity Check on the Brown-Holtzman Survey of Study Habits and Attitudes and the Brown College Inventory of Academic Adjustment. *The Personal and Guidance Journal*.
- Rabie, P. (1997). *Improving the Method of Elementary and Junior High School Libraries*. Metuchen, New Jersey : The Scarecrow Press.
- Rokeach, Milton. (1970). *Beliefs, Attitudes and Values*. San Francisco : Jossey Bass Inc.
- Subramaniam, R. (1976). A Study of the Roles of Attitudes and Motivation in the Acquisition of English as a Second Language by Fifth Form Malay Medium Pupils in Selangor. M.Ed. *Dissertation, University of Malaga*.
- Thurstone, L.L. (1967). *Reading in Attitude Theory and Measurement*. New York : John Wiley and Sons, Inc.
- Triest, Van and Francis, Robert. (1985). The Correlation between Puerto Rican University students' Attitudes Toward Speakers of American English and the Students'

Achievement in English as a Second Language. *Dissertation Abstracts International*.

Wenden, Anita. (1991). *Learner Strategies for Learner Autonomy*. London : Prentice Hall International (UK) Ltd.

Wrenn, C Gilbert and Larsen P. Robert. (1969). *Studying Effectively*. Stanford : Stanford University Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

เรื่อง เจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของครูและนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3
โรงเรียนสตรีนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 1 ชุดสำหรับครู และ 4 ชุดสำหรับนักเรียน ดังนี้

สำหรับครู มี 1 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถามเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของครู ซึ่งแบ่งเป็น 2 ตอน
ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ

สำหรับนักเรียน มี 4 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถามเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของครู ซึ่งแบ่งเป็น 2 ตอน
ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ

ชุดที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

ชุดที่ 3 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

ชุดที่ 4 แบบสอบถามเจตคติต่อภาษาอังกฤษ

ขอขอบคุณในความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

นางสาวอังคณา ชีราทรง

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ชุดที่ 1 แบบสอบถามเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของครู ซึ่งแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

ได้แก่ เพศ เชื้อชาติ การมีวุฒิทางการศึกษา และระดับการศึกษา

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของท่าน เมื่อทำอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง () และเติมข้อความในช่องว่าง (.....) ให้ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ

() ชาย () หญิง

2 เชื้อชาติ

3 การมีวุฒิทางการศึกษา

() การมีวุฒิทางการศึกษา () ไม่มีวุฒิทางการศึกษา

4 ระดับการศึกษา

() ปริญญาตรี

() ปริญญาโท

() ปริญญาเอก

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ

แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของท่าน โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน ด้านความรู้ ความคิด และแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

1. ด้านความรู้

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของท่าน ขอให้ท่านอ่านข้อความดังกล่าวแล้วพิจารณาว่า ข้อความแต่ละข้อเป็นความจริงสำหรับท่านมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ต้องการเพียงช่องเดียว ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

เห็นด้วย หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมาก

ไม่แน่ใจ หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านบ้าง ไม่ตรงบ้าง

ไม่เห็นด้วย หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านน้อยมาก

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
1	ท่านมีหลักเกณฑ์ในการกำหนดเนื้อหาที่จะสอนโดยพิจารณาจากผู้บริหารโรงเรียน					
2	ท่านคิดว่าแผนการสอนเป็นสิ่งที่ไม่จำเป็น					
3	ท่านจำเป็นต้องมีความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของหลักสูตร					
4	ในการเรียนการสอนต้องมีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ					
5	ในการเรียนการสอนให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเลือกกิจกรรม					
6	ท่านควรเน้นให้นักเรียนฝึกฟังมากกว่าการพูด					
7	หลักสูตรควรเป็นภาษาอังกฤษทั้งหมดรวมทั้งวิชาภาษาไทย					
8	เนื้อหาวิชาขาดความทันสมัยต่อสถานการณ์ปัจจุบัน					
9	เนื้อหาวิชาขาดความเหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน					

ข้อ	ข้อความ	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
10	เนื้อหาวิชาไม่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความคิดวิเคราะห์ และแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้					
11	เวลาเรียนในแต่ละวิชาน้อยเกินไป					
12	เนื้อหาวิชาไม่สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันหรือในอนาคตได้					
13	นักเรียนต้องศึกษาเนื้อหาเพิ่มเติมเพื่อจะนำไปศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น					

2. ด้านความรู้สึก

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของท่าน ขอให้ท่านอ่านข้อความดังกล่าวแล้วพิจารณาว่า ข้อความแต่ละข้อเป็นความจริงสำหรับท่านมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ต้องการเพียงช่องเดียว ดังนี้

มากที่สุด หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของท่านมากที่สุด
 มาก หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของท่านมาก
 ปานกลาง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของท่านบ้างไม่ตรงบ้าง
 น้อย หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของท่านน้อย
 น้อยที่สุด หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ท่านไม่ชอบให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น					
2	ท่านชอบสร้างบรรยากาศให้นักเรียนเรียนด้วยความสนุก					
3	ท่านชอบใช้สื่อการสอนประกอบการสอน					
4	ท่านไม่ชอบให้นักเรียนพูดภาษาไทยในเวลาเรียน					
5	ท่านชอบอธิบายให้นักเรียนจดตาม					
6	ท่านพอใจที่นักเรียนของท่านสามารถสื่อสารกับท่านเป็นภาษาอังกฤษ					

ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
7	ท่านชอบให้นักเรียนนั่งทำงานในชั่วโมงเรียน					
8	ท่านไม่ชอบศึกษาด้านหลักสูตรของโครงการภาคภาษาอังกฤษ					

3. ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของท่าน ขอให้ท่านอ่านข้อความดังกล่าวแล้วพิจารณาว่า ข้อความแต่ละข้อเป็นความจริงสำหรับท่านมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ต้องการเพียงช่องเดียว ดังนี้

เป็นประจำ หมายถึง ข้อความที่ตรงกับการกระทำของท่านมากที่สุด

บ่อยครั้ง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับการกระทำของท่านเกือบทุกครั้ง

บางครั้ง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับการกระทำของท่านบ้างไม่ตรงบ้าง

นาน ๆ ครั้ง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับการกระทำของท่านมากที่สุด

ไม่เคยเลย หมายถึง ข้อความที่ตรงกับการกระทำของท่านน้อยมากจนแทบจะไม่มีเคยเกิดขึ้นเลย

ข้อ	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคยเลย
1	ท่านเข้ารับการฝึกอบรมของทางโรงเรียน					
2	ท่านใช้สื่อการสอนต่าง ๆ ประกอบการสอน					
3	ท่านเอาใจใส่นักเรียนเฉพาะที่เรียนเก่ง					
4	ท่านต้องการให้นักเรียนได้รับความรู้มากที่สุด					
5	ท่านดูแลเอาใจใส่นักเรียนเท่าเทียมกัน					
6	ท่านจัดกิจกรรมส่งเสริมทางด้านวิชาการ					
7	ท่านใช้สื่อที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา					
8	ท่านจัดกิจกรรมที่น่าสนใจเพื่อพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ					
9	ท่านหาวิธีการใหม่ ๆ มาพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียน					
10	ท่านตั้งหัวข้อบทสนทนาเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน					
11	ท่านให้นักเรียนอ่านที่ละคนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน					

ข้อ	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคยเลย
12	ท่านให้นักเรียนทำรายงานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน					
13	ท่านได้ศึกษาหลักสูตรภาคภาษาอังกฤษให้ตรงกับความต้องการของนักเรียน					

Form 1. Questionnaires to check attitude for teacher 's English Program.

Part 1 Personal information

which are, sex, nationality, educational degree and educational level.

Instruction : This questionnaire is about your personal information. After reading, please put ✓ or fill in the blank form according to facts.

1. Sex

() Male () Female

2. Nationality

3. Education

() Yes () No

4. Educational Degree

() Bachelor Degree

() Master Degree

() Ph.D

Part 2 Questionnaires to check attitude for teacher's English Program.

This questionnaire consists of items which are relevant to attitudes of your English Program.

There are 3 parts, knowledge, feeling and tendency of behavior.

1. Knowledge

Instruction : This questionnaire consists of items which are relevant to attitudes of your English Program, please read and consider how much each item be true to you then mark ✓ in the column that you want just only one column.

Fully agree means the sentence is really correct to the fact that you have had experienced.

Agree means the sentence is correct to the fact that you have had experienced.

Not sure means the sentence is sometimes correct but sometimes not correct.

Disagree means the sentence is rarely correct to the fact that you have had experienced.

Fully disagree means the sentence is least correct to the fact that you have had experienced.

No	Items	Fully	Agree	Not sure	Disagree	Fully disagree
1	You have standard in setting up content of teaching by considering from school's management team.					
2	You think that lesson plan is not necessary.					
3	You have to understand the Objectives of course.					
4	In learning curriculum must be both in Thai and English.					
5	In learning and teaching; the students should take part in selecting activities.					
6	You should stress in training students to listen more than speaking.					
7	Every course should be English including Thai.					

No	Items	Fully	Agree	Not sure	Disagree	Fully disagree
8	The content of all subjects are lack of modernization to the present situation.					
9	Content of subjects are not suitable to the level of students' knowledge.					
10	Content of subjects do not support students' to have better ideas in analyzing and solving in daily life problems.					
11	The learning time in each subject is not suitable.					
12	The content of subject cannot be used in daily real life or in the future.					
13	Students' have to study more in detail to use in higher education.					

2. Feeling

Instruction : This questionnaire consists of items which are relevant to attitudes of your English Program, please read and consider how much each item be true to you then mark ✓ in the column that you want just only one column.

Must true means the sentence is really true to your feeling.

True means the sentence is true to your feeling..

Moderate means the sentence is sometimes true sometimes not true.

Less means the sentence is rarely true to your feeling.

Least means the sentence is least true to your feeling.

No	Items	Must true	True	Moderate	Less means	Least
1	You think that it should be more equipments or media.					
2	You love to create happy situation to add more fun for students.					
3	You always use training media in your teaching.					

No	Items	Must true	True	Moderate	Less means	Least
4	You do not like the students to speak Thai in English class.					
5	You like to explain and let students taking notes.					
6	You are happy when your students can communicate to you in English.					
7	You like you students to sit and work in English class.					
8	Do not like to study the project's curriculum.					

3. Tendency of Behavior

Instruction This questionnaire consists of items which are relevant to attitudes of your English Program, please read and consider how much each item be true to you them mark ✓ in the column that you want just only one column.

Regularly means the sentence is really match with your behavior.

Often means the sentence is match with almost all of your behavior.

Sometimes means the sentence is sometimes match sometimes not match with your behavior.

Rarely happen means the sentence is rarely true to your feeling.

Never means the sentences is almost never match or never happen in your behavior.

No	Items	Regularly	Often	Sometimes	Rarely	Never
1	You have attained the training course of thus school.					
2	You have various training medias to support your teaching.					
2	You pay more attention to clever students only.					
4	You want your students to get most knowledge from you.					
5	You pay attention to all students equally.					

No	Items	Regularly	Often	Sometimes	Rarely	Never
6	You set up and support academic activities.					
7	You use suitable media in your teaching.					
8	You set up activities to develop English skill for your students' English.					
9	You have new method for develop English's listening skill for your students.					
10	You make topic for develop English's speaking skill for your students.					
11	You develop English's reading skill for your students by read one by one.					
12	You develop English's writing skill for your students by do report.					
13	You have studied English course suitable to the students' needs.					

ชุดที่ 1 แบบสอบถามเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของนักเรียน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

ได้แก่ ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน เมื่ออ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงหรือเติมข้อความให้ครบถ้วน

1. ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา

- () มัธยมศึกษาปีที่ 1
() มัธยมศึกษาปีที่ 2
() มัธยมศึกษาปีที่ 3

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ระดับผลคะแนนเฉลี่ยทุกรายวิชาเมื่อสิ้นภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548)

- () 1.00 – 1.99
() 2.00 – 2.99
() 3.00 – 4.00

ตอนที่ 2 แบบ สอบถามเจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษ

1. ด้านความรู้

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ขอให้นักเรียนอ่านข้อความดังกล่าวแล้วพิจารณาว่า ข้อความแต่ละข้อเป็นความจริงสำหรับนักเรียนมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ต้องการเพียงช่องเดียว ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด

เห็นด้วย หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก

ไม่แน่ใจ หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง

ไม่เห็นด้วย หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยมาก

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
1	ภาษาอังกฤษมีความสำคัญในทุกวิชา					
2	เมื่อเข้าร่วมโครงการภาคภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้าคิดว่าย่ำยาก					
3	ข้าพเจ้าได้รับประโยชน์อย่างมากเมื่อเข้าร่วม โครงการภาคภาษาอังกฤษ					
4	ข้าพเจ้าสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ได้อย่างถูกต้อง					
5	ข้าพเจ้ามีความรู้และทักษะในวิชาสามัญ					
6	ข้าพเจ้าทันต่อความเจริญก้าวหน้าทาง วิทยาการต่างๆ					
7	ข้าพเจ้าสามารถประยุกต์การใช้ภาษาอังกฤษ ในชีวิตประจำวันได้					
8	เนื้อหาวิชาไม่ตรงกับความต้องการของ ข้าพเจ้า					
9	เนื้อหาวิชามีความทันสมัยต่อสถานการณ์ ปัจจุบัน					
10	เนื้อหาวิชาขาดความเหมาะสมกับระดับชั้น ของข้าพเจ้า					

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
11	เนื้อหาวิชาไม่ส่งเสริมให้ข้าพเจ้าเกิดความคิด วิเคราะห์ และแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้					
12	เวลาเรียนในแต่ละวิชาเหมาะสม					
13	เนื้อหาวิชาไม่สามารถนำไปใช้ได้จริงใน ชีวิตประจำวันหรือในอนาคตได้					
14	การจัดการเรียนการสอนตรงกับความต้องการ ของข้าพเจ้า					
15	การจัดการเรียนการสอนไม่ตรงกับคามสนใจ ของข้าพเจ้า					

2. ด้านความรู้สึก

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ขอให้นักเรียนอ่านข้อความดังกล่าวแล้วพิจารณาว่า ข้อความแต่ละข้อเป็นความจริงสำหรับนักเรียนมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ต้องการเพียงช่องเดียว ดังนี้

- มากที่สุด หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
 มาก หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนมาก
 ปานกลาง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรง
 บ้าง
 น้อย หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนน้อย
 น้อยที่สุด หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ข้าพเจ้าไม่ชอบสนทนากับชาวต่างชาติ					
2	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ น่าสนใจ					
3	ข้าพเจ้าได้ศึกษาในหลักสูตรภาค ภาษาอังกฤษตรงตามที่ต้องการ					
4	ข้าพเจ้าพอใจความเพียงพอของจำนวน ห้องเรียน อาคาร สถานที่					

ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
5	ข้าพเจ้าไม่ชอบสื่อการเรียนการสอน เช่น หนังสือเรียน					
6	ท่านชอบบรรยากาศในห้องเรียนที่อาจารย์จัดให้					
7	ข้าพเจ้าไม่พอใจในหลักสูตรการเรียนการสอน					
8	ข้าพเจ้าชอบเวลาได้ฝึกปฏิบัติในชั่วโมงเรียน					
9	ข้าพเจ้ารู้สึกไม่พอใจเวลาอาจารย์เรียกให้ตอบคำถาม					
10	ห้องเรียนไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน					

3. ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ขอให้นักเรียนอ่านข้อความดังกล่าวแล้วพิจารณาว่า ข้อความแต่ละข้อเป็นความจริงสำหรับนักเรียนมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ต้องการเพียงช่องเดียว ดังนี้

เป็นประจำ หมายถึง ข้อความที่ตรงกับการกระทำของนักเรียนมากที่สุด

บ่อยครั้ง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับการกระทำของนักเรียนเกือบทุกครั้ง

บางครั้ง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับการกระทำของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง

นาน ๆ ครั้ง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับการกระทำของนักเรียนมากที่สุด

ไม่เคยเลย หมายถึง ข้อความที่ตรงกับการกระทำของนักเรียนน้อยมากจนแทบจะไม่

เคยเกิดขึ้นเลย

ข้อ	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคยเลย
1	ข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมทางด้านวิชาการ					
2	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนในชั่วโมงเรียน					
3	ข้าพเจ้าร่วมกิจกรรมพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษของโรงเรียน					

ข้อ	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคยเลย
4	ข้าพเจ้าซักถามอาจารย์ทันทีที่ไม่เข้าใจ					
5	ข้าพเจ้าไม่สามารถอธิบายเนื้อหาที่ครูสอนได้					
6	ข้าพเจ้าจะอ่านหนังสือก็ต่อเมื่อใกล้จะสอบ					
7	ข้าพเจ้าไม่สามารถเขียนสิ่งที่ครูสอนได้					
8	ข้าพเจ้าสามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้เข้าใจเป็นอย่างดี					
9	ข้าพเจ้าสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนได้เป็นอย่างดี					
10	ข้าพเจ้าสามารถบอกสิ่งที่ครูสอนได้					
11	ข้าพเจ้าสามารถทำรายงานเป็นภาษาอังกฤษได้ดี					
12	ข้าพเจ้าสามารถฟังภาษาอังกฤษที่ครูสอนได้เข้าใจ					

ชุดที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียนของนักเรียน ขอให้
นักเรียนอ่านข้อความดังกล่าวแล้วพิจารณาว่า ข้อความแต่ละข้อเป็นความจริงสำหรับนักเรียนมาก
น้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ต้องการเพียงช่องเดียว ดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง

จริงน้อย หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1	ข้าพเจ้าไม่กล้าซักถามอาจารย์เวลามีข้อสงสัย					
2	ข้าพเจ้าทำการบ้านส่งทันตามเวลาที่อาจารย์กำหนด					
3	เมื่ออาจารย์ให้ทำรายงานข้าพเจ้ารอจนกว่าใกล้เวลาส่งงานจึงค่อยเริ่มทำ					

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
4	เมื่อข้าพเจ้าขาดเรียน ข้าพเจ้าจะรีบติดตาม เนื้อหาที่เรียน โดยสอบถามจาก เพื่อนหรืออาจารย์ผู้สอนทันที					
5	ในขณะที่เรียนข้าพเจ้าตั้งใจฟังอาจารย์สอน ทุกครั้ง					
6	ในขณะที่อาจารย์สอนข้าพเจ้าชอบคุยกับเพื่อน					
7	ข้าพเจ้าใช้เวลาว่างส่วนใหญ่ ศึกษาค้นคว้า เพิ่มเติมในห้องสมุด					
8	ในแต่ละวันหลังเลิกเรียน ข้าพเจ้าจะทบทวน วิชาที่ได้เรียนมาแล้ว					
9	เมื่อมีการบ้านมากหรือยากกว่าปกติข้าพเจ้า มักจะทำเฉพาะส่วนที่ง่ายเท่านั้น					
10	ข้าพเจ้าตรวจทานการบ้านเป็นพิเศษในเรื่อง ความถูกต้อง					
11	เมื่อมีการบ้านมากกว่าปกติข้าพเจ้ามักจะ ไม่ทำ					
12	ข้าพเจ้าทำงานอื่นมากเกินไปจนละเลยการ ทำการบ้าน					
13	ในการทบทวนบทเรียนที่ยาก ข้าพเจ้าจะอ่าน ซ้ำหลายๆ ครั้งจนเข้าใจแล้วจึงผ่านไป					
14	เมื่อครูให้การบ้านข้าพเจ้าจะใช้ความสามารถ ของตนอย่างเต็มที่					
15	ในการทำข้อสอบ ก่อนที่จะส่ง กระดาษคำตอบ ข้าพเจ้าจะตรวจทานก่อน ทุกครั้ง					
16	ข้าพเจ้าจะทำเครื่องหมายหรือขีดเส้นใต้ ข้อความที่ครูเน้น					
17	ข้าพเจ้ามักไปโรงเรียนแต่เช้า และเข้า ห้องเรียนทันเวลาเสมอ					

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
18	ข้าพเจ้ามักจะลอกการบ้านหรือรายงานของเพื่อนเสมอโดยเฉพาะเมื่อไม่เข้าใจหรือทำไม่ได้					
19	ข้าพเจ้ามักจะใช้เวลาอ่านหนังสือเล่นมากกว่าใช้เวลาทบทวนบทเรียน					
20	ในขณะที่เรียน ข้าพเจ้ามักจะนั่งใจลอยคิดถึงเรื่องอื่นๆ จนไม่ได้ตั้งใจเรียน					
21	ข้าพเจ้าทำการบ้านทุกอย่างด้วยตนเองไม่ลอกผู้อื่น					
22	ถ้าข้าพเจ้าทำการบ้านไม่ทัน ข้าพเจ้าจะลอกการบ้านจากเพื่อนเพื่อให้มีส่งอาจารย์					
23	เมื่อข้าพเจ้าทราบกำหนดสอบ ข้าพเจ้ารีบวางแผนดูหนังสือเพื่อเตรียมตัวสอบทันที					
24	เมื่ออาจารย์ถามคำถามในห้องเรียน ข้าพเจ้าพยายามหลีกเลี่ยงโดยนั่งก้มหน้า					
25	ข้าพเจ้าตรวจทานรายงานเป็นพิเศษในเรื่องความถูกต้อง					
26	เมื่อมีการบ้านยากกว่าปกติข้าพเจ้ามักจะไม่ทำ					
27	เมื่อครูให้รายงานข้าพเจ้าจะใช้ความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่					

ชุดที่ 3 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียน เมื่ออ่านข้อความเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนคิดไว้ในอนาคตหลังจากเรียนจบแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริง หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก

จริงบ้าง หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง

จริงน้อย หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ตรงกับการกระทำของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1	ความสามารถคาดการณ์ไกลหวังผลจากผล การกระทำเกี่ยวกับการศึกษาและการ ประกอบอาชีพ ข้าพเจ้าคิดว่าการเรียนหนังสือมีส่วนช่วยให้ข้าพเจ้า ประสบความสำเร็จในอนาคต					
2	ข้าพเจ้าคิดว่าการศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพไม่ ก่อให้เกิดประโยชน์ใด ๆ					
3	ก่อนที่จะข้าพเจ้าจะตัดสินใจเลือกศึกษาต่อข้าพเจ้าจะ ศึกษารายละเอียดของแต่ละสาขาวิชา					
4	ข้าพเจ้าเลือกเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการศึกษาต่อ หรือ การประกอบอาชีพ					
5	เมื่อมีการผิดพลาดในการทำงาน ข้าพเจ้ามักจดจำ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอีก					
6	การศึกษาแนวทางแก้ปัญหาและวางแผนเพื่อ เป้าหมายเกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบ อาชีพในอนาคต ถ้าข้าพเจ้าเรียนอ่อนในวิชาใดข้าพเจ้ารีบหาความรู้ เพิ่มเติมในรายวิชานั้น					
7	ข้าพเจ้าไม่ทราบแหล่งหาข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ					
8	ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าต้องทำอย่างไรจึงจะสอบเข้าเรียน ต่อในสาขาที่ตนชอบได้					

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
9	การรู้จักเลือกกระทำและรอยผลที่จะเกิดขึ้นในอนาคตเกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบอาชีพ ถ้าข้าพเจ้าเรียนไม่เข้าใจวิชาใดวิชาหนึ่งข้าพเจ้าเลิกเรียนทันที					
10	ข้าพเจ้าเรียนเพื่อให้ผ่านไปแต่ละวันเท่านั้น					
11	ข้าพเจ้าพยายามหาความรู้ความชำนาญเกี่ยวกับอาชีพที่ข้าพเจ้าสนใจ					
12	ข้าพเจ้ารู้สึกท้อแท้กับการเรียนเพราะมีสติปัญญาไม่ดี					
13	ข้าพเจ้าพยายามหาโอกาสเรียนต่อให้สูง เพื่อได้ทำงานมั่นคงในอนาคต					
14	ข้าพเจ้าพยายามขยันเรียนแม้ว่าผลการเรียนในปัจจุบันไม่ดีเท่าที่ควร					
15	แม้ว่าข้าพเจ้าไม่ชอบเรียนในบางวิชา ข้าพเจ้าก็ตั้งใจเรียนเพื่อที่จะสอบได้คะแนนดี					

ชุดที่ 4 แบบสอบถามเจตคติต่อภาษาอังกฤษ

1. ด้านความรู้

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อภาษาอังกฤษของนักเรียน ขอให้นักเรียนอ่านข้อความดังกล่าวแล้วพิจารณาว่า ข้อความแต่ละข้อเป็นความจริงสำหรับนักเรียนมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ต้องการเพียงช่องเดียว ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยมาก
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
1	คนที่มีความรู้ภาษาอังกฤษดี ย่อมที่ ความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพการงาน ดีกว่าคนที่อ่อนภาษาอังกฤษ					
2	คนที่มีความรู้ภาษาอังกฤษดีย่อมมหางานทำ ได้ง่ายกว่าคนที่อ่อนภาษาอังกฤษ					
3	การทำงานหรือศึกษาต่อในประเทศไทยไม่ จำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษ					
4	คนที่มีความรู้ภาษาอังกฤษดีย่อมจะมีโอกาส ได้รับความรู้ความบันเทิงจากภาพยนตร์ มากกว่าคนที่ฟังและอ่านภาษาอังกฤษไม่รู้ เรื่อง					
5	การที่บุคคลให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษ ทำให้ประเทศไทยสูญเสียความเป็นไทย					
6	การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ง่าย ถ้าตั้งใจ					
7	ข้าพเจ้าคิดว่าคนไทยไม่จำเป็นต้องพูด ภาษาอังกฤษเป็น					
8	คนที่มีความรู้ภาษาอังกฤษดีย่อมจะมีโอกาส ได้รับความรู้ความบันเทิงจาก หนังสือ ภาษาอังกฤษมากกว่าคนที่ฟังและอ่าน ภาษาอังกฤษไม่รู้เรื่อง					

2. ด้านความรู้สึก

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อภาษาอังกฤษของนักเรียน
ขอให้นักเรียนอ่านข้อความดังกล่าวแล้วพิจารณาว่า ข้อความแต่ละข้อเป็นความจริงสำหรับนักเรียน
มากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ต้องการเพียงช่องเดียว ดังนี้

มากที่สุด หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด

มาก หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนมาก

ปานกลาง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง

น้อย หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนน้อย

น้อยที่สุด หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ยากลำบากสำหรับข้าพเจ้า					
2	ข้าพเจ้าพอใจที่สามารถคุยโต้ตอบกับชาวต่างชาติได้					
3	ข้าพเจ้าสนใจที่จะศึกษาต่อสาขาวิชาที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษ					
4	ข้าพเจ้าเกลียดการทำแบบฝึกหัด และการบ้านภาษาอังกฤษ					
5	วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าเบื่อหน่าย					
6	ข้าพเจ้าชอบดูภาพยนตร์ที่เป็นเสียงภาษาอังกฤษมากกว่าภาพยนตร์ที่เป็นภาษาไทย					
7	ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ					
8	ข้าพเจ้าไม่ชอบให้อาจารย์มอบหมายให้อ่านหรือใช้ตำราที่เป็นภาษาอังกฤษ					
9	ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษ					
10	ข้าพเจ้าไม่ชอบสนทนากับชาวต่างชาติ					
11	ข้าพเจ้าต้องการให้ครูใช้ทั้งอังกฤษและไทย แต่ให้พูดไทยให้มากกว่าอังกฤษ					
12	การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่เหน็ดเหนื่อยสำหรับข้าพเจ้า					

3. ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ขอให้นักเรียนอ่านข้อความดังกล่าวแล้วพิจารณาว่า ข้อความแต่ละข้อเป็นความจริงสำหรับนักเรียนมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ต้องการเพียงช่องเดียว ดังนี้

เป็นประจำ หมายถึง ข้อความที่ตรงกับการกระทำของนักเรียนมากที่สุด

บ่อยครั้ง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับการกระทำของนักเรียนเกือบทุกครั้ง

บางครั้ง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับการกระทำของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง

นานๆ ครั้ง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับการกระทำของนักเรียนมากที่สุด

ไม่เคยเลย หมายถึง ข้อความที่ตรงกับการกระทำของนักเรียนน้อยมากจนแทบจะไม่
เคยเกิดขึ้นเลย

ข้อ	ข้อความ	เป็น ประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคยเลย
1	ข้าพเจ้าจะเตรียมตัวให้พร้อมก่อนถึง เวลาเรียน					
2	ข้าพเจ้ามักจะหลีกเลี่ยงในบทสนทนา ที่เป็นภาษาอังกฤษ					
3	ข้าพเจ้าเปิดพจนานุกรมทันทีที่เจอ ศัพท์ที่ไม่เข้าใจ					
4	ข้าพเจ้าชอบคุยกับเพื่อนขณะที่ อาจารย์กำลังสอน					
5	ข้าพเจ้าซักถามปัญหาจากอาจารย์ เป็นภาษาอังกฤษ					
6	ข้าพเจ้าฝึกออกเสียงซ้ำ ๆ ตามครู					
7	ข้าพเจ้าสนทนากับเพื่อนเป็น ภาษาอังกฤษ					
8	ข้าพเจ้าจะไม่ศึกษาต่อในด้าน ภาษาอังกฤษ					
9	ข้าพเจ้าเข้าเรียนสายเป็นประจำใน ชั่วโมงภาษาอังกฤษ					
10	ข้าพเจ้าเข้าร่วมการแข่งขันโต้วาที ภาษาอังกฤษ					
11	ข้าพเจ้าจะฟังครูอธิบายแล้วจึงจดเป็น ภาษาอังกฤษ					
12	ข้าพเจ้าอ่านภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากชั่วโมงเรียน					

ภาคผนวก ข

ตาราง 13 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามเจตคติต่อโครงการภาค
ภาษาอังกฤษของครูด้านความรู้

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	7.000	8	4.605
2	4.878	9	3.703
3	3.000	10	5.921
4	3.289	11	9.000
5	5.172	12	5.000
6	5.921	13	5.000
7	5.172		

ตาราง 14 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามเจตคติต่อโครงการภาค
ภาษาอังกฤษของครูด้านความรู้สึก

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	5.172	5	13.000
2	5.172	6	4.878
3	5.000	7	8.620
4	7.327	8	4.285

ตาราง 145 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ(t) ของแบบสอบถามเจตคติต่อโครงการภาค
ภาษาอังกฤษของครูด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3.645	8	7.317
2	5.172	9	10.000
3	9.000	10	5.000
4	7.000	11	5.729
5	5.172	12	8.552
6	7.000	13	5.729
7	3.289		

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .7851

ตาราง 16 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามเจตคติต่อโครงการภาค
ภาษาอังกฤษของนักเรียนด้านความรู้

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3.939	9	6.573
2	2.672	10	3.019
3	7.039	11	4.856
4	3.397	12	4.438
5	3.057	13	8.148
6	3.395	14	6.489
7	5.941	15	7.698
8	7.766		

ตาราง 17 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามเจตคติต่อโครงการภาค
ภาษาอังกฤษของนักเรียนด้านความรู้สึก

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	5.420	6	4.186
2	5.420	7	11.633
3	5.947	8	4.867
4	4.143	9	3.303
5	4.440	10	4.677

ตาราง 18 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามเจตคติต่อโครงการภาค
ภาษาอังกฤษของนักเรียนด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	4.296	7	5.678
2	2.856	8	3.358
3	8.832	9	4.959
4	3.913	10	4.745
5	4.116	11	5.871
6	2.214	12	4.113

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .9164

ตาราง 19 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	4.082	15	2.588
2	4.271	16	2.969
3	2.539	17	2.077
4	4.287	18	4.458
5	5.333	19	2.980
6	3.246	20	4.303
7	3.186	21	4.472
8	3.646	22	2.907
9	5.773	23	3.595
10	3.482	24	5.205
11	6.547	25	2.905
12	3.301	26	4.924
13	3.517	27	2.756
14	2.895		

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .9121

ตาราง 20 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	2.284	9	3.611
2	3.655	10	3.200
3	2.556	11	3.889
4	4.861	12	5.371
5	4.035	13	2.167
6	3.185	14	3.115
7	4.258	15	3.352
8	4.327		

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .7517

ตาราง 21 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามเจตคติต่อภาษาอังกฤษ
ด้านความคิด

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3.219	5	4.981
2	6.327	6	2.493
3	4.226	7	5.231
4	2.791	8	3.237

ตาราง 22 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามเจตคติต่อภาษาอังกฤษ
ด้านความรู้สึก

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	7.031	7	4.231
2	5.134	8	4.934
3	5.572	9	3.294
4	3.351	10	5.470
5	5.519	11	3.301
6	3.886	12	3.774

ตาราง 23 ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามเจตคติต่อภาษาอังกฤษ
ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	2.884	7	3.377
2	3.762	8	4.399
3	2.082	9	2.163
4	3.710	10	2.958
5	5.871	11	5.628
6	2.186	12	4.457

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .8451

ประวัติย่อผู้ทำวิจัย

ประวัติผู้ทำวิจัย

ชื่อ – สกุล	นางสาวอังคณา ชีราทรง
วัน / เดือน / ปีเกิด	27 สิงหาคม 2525
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	3 ซ.นนทบุรี 40 ถ.สนามบินน้ำ ต.ท่าทราย อ.เมือง จังหวัดนนทบุรี 11000

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2540	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชลประทานวิทยา
พ.ศ. 2543	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสตรีนนทบุรี
พ.ศ. 2547	ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต (ศิลปศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2549	การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร